Giê-rê-mi

1 Lời của Giê-rê-mi, con trai Hinh-kia, một
trong các thầy tế lễ ở A-na-tốt, xứ Bên-gia-min.
2 Có lời Đức Giê-hô-va phán cùng người trong
đời Giô-si-a, con trai A-môn, vua Giu-đa, năm
thứ mười ba đời vua ấy;
3 lại có phán cùng người trong đời Giê-hô-gia-
kim, con trai Giô-si-a, vua Giu-đa, cho đến cuối
năm thứ mười một đời vua Sê-đê-kia, con trai
Giô-si-a, vua Giu-đa, tức là năm mà Giê-ru-sa-
lem bị bắt làm phu tù trong tháng thứ năm.
4 Có lời Đức Giê-hô-va phán cùng tôi như vầy:
Trước khi tạo nên ngươi trong lòng mẹ, ta đã
biết ngươi rồi;
5 trước khi ngươi sanh ra, ta đã biệt riêng
ngươi, lập ngươi làm kẻ tiên tri cho các nước.
6 Tôi thưa rằng: Oâi! hỡi Chúa Giê-hô-va, nầy
tôi chẳng biết nói chi, vì tôi là con trẻ.
7 Nhưng Đức Giê-hô-va lại phán: Chớ nói: Tôi
là con trẻ; vì ngươi sẽ đi khắp nơi nào ta sai
ngươi đi, và sẽ nói mọi điều ta truyền cho nói.
8 Đừng sợ vì cớ chúng nó; vì ta ở với ngươi
đặng giải cứu ngươi, Đức Giê-hô-va phán vậy.
9 Đoạn, Đức Giê-hô-va giang tay rờ miệng tôi.
Đức Giê-hô-va lại phán cùng tôi rằng: Nầy, ta đã
đặt những lời ta trong miệng ngươi.
10 Hãy xem, ngày nay ta đã lập ngươi trên các
dân các nước, đặng ngươi hoặc nhổ, hoặc phá,
hoặc diệt, hoặc đổ, hoặc dựng, hoặc trồng.

11 Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng:
Hỡi Giê-rê-mi, ngươi thấy gì? Tôi thưa rằng: Tôi
thấy một gậy bằng cây hạnh.
12 Đức Giê-hô-va bèn phán: Ngươi thấy phải
đó; ta sẽ tỉnh thức, giữ lời phán ta đặng làm
trọn.
13 Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng tôi lần
thứ hai mà rằng: Ngươi thấy gì? Tôi thưa: Tôi
thấy một nồi nước sôi từ phương bắc bắn ra.
14 Đức Giê-hô-va phán: Aáy là hoạn nạn từ
phương bắc sẽ giáng cho hết thảy dân cư đất
nầy.
15 Vậy, ta sẽ gọi mọi họ hàng của các nước
phương bắc, Đức Giê-hô-va phán vậy. Chúng nó
sẽ đến, và ai nấy đặt ngôi mình nơi cửa thành
Giê-ru-sa-lem, vây đánh các vách thành ấy, và
các thành của Giu-đa.
16 Ta sẽ rao sự xét đoán ta nghịch cùng chúng
nó, vì điều ác chúng nó đã làm; bởi chưng chúng
nó đã lìa bỏ ta, đốt hương cho các thần khác, và
thờ lạy việc tay mình làm ra.
17 Vậy, ngươi hãy thắt lưng, chờ dậy, bảo cho
chúng nó mọi sự mà ta truyền cho ngươi. Đừng
sợ sệt vì cớ chúng nó, kẻo ta làm cho ngươi sợ
sệt trước mặt chúng nó chăng.
18 Nầy, ngày nay, ta lập ngươi lên làm thành
vững bền, làm cột bằng sắt, làm tường bằng
đồng, nghịch cùng cả đất nầy, nghịch cùng các
vua Giu-đa, các quan trưởng nó, các thầy tế lễ,
và dân trong đất.
19 Họ sẽ đánh nhau với ngươi, nhưng không

thắng ngươi; vì ta ở cùng ngươi đặng giải cứu
ngươi, Đức Giê-hô-va phán vậy.

2

1 Có lời Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng:
2 Hãy đi, kêu vào tai Giê-ru-sa-lem rằng: Đức
Giê-hô-va phán như vầy: Ta còn nhớ về ngươi
lòng nhân từ của ngươi lúc đang thơ, tình yêu
mến trong khi ngươi mới kết bạn, là khi ngươi
theo ta nơi đồng vắng, trong đất không gieo
trồng.
3 Y-sơ-ra-ên vốn là dân biệt riêng ra thánh cho
Đức Giê-hô-va; vốn là trái đầu mùa của hoa lợi
Ngài. Phàm những kẻ nuốt dân ấy sẽ có tội; tai
vạ sẽ lâm trên họ, Đức Giê-hô-va phán vậy.
4 Hỡi nhà Gia-cốp, cùng các họ hàng nhà Y-sơ-
ra-ên, hãy nghe lời Đức Giê-hô-va!
5 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Tổ phụ các
ngươi có thấy điều không công bình gì trong ta,
mà đã xa ta, bước theo sự hư không, và trở nên
người vô ích?
6 Họ không nói: Chớ nào Đức Giê-hô-va ở đâu?
Aáy là Đấng đã đem chúng ta lên khỏi đất Ê-díp-
tô, đã dắt chúng ta qua đồng vắng, trong đất sa
mạc đầy hầm hố, trong đất khô khan và có bóng
sự chết, là đất chẳng một người nào đi qua, và
không ai ở.
7 Ta đã đem các ngươi vào trong một đất
có nhiều hoa quả, để ăn trái và hưởng lợi nó.
Nhưng, vừa vào đó, các ngươi đã làm ô uế đất
ta, đã làm cho sản nghiệp ta thành ra gớm ghiếc.

8 Các thầy tế lễ không còn nói: Nào Đức Giê-hô-
va ở đâu? Những người giảng luật pháp chẳng
biết ta nữa. Những kẻ chăn giữ đã bội nghịch
cùng ta. Các tiên tri đã nhân danh Ba-anh mà
nói tiên tri, đi theo những sự không ích gì cả.
9 Đức Giê-hô-va phán: Vì cớ đó ta sẽ còn tranh
cạnh cùng các ngươi, cho đến con cháu của con
cháu các ngươi nữa.
10 Hãy qua các cù lao Kít-tim mà xem! Hãy
khiến người đến Kê-đa, và xét kỹ; xem thử có
việc như vậy chăng.
11 Có nước nào thay đổi thần của mình, mặc
dầu ấy chẳng phải là thần không? Nhưng dân
ta đã đổi vinh hiển mình lấy vật vô ích!
12 Hỡi các từng trời, hãy lấy làm lạ về sự đó;
hãy kinh hãi gớm ghê, hãy rất tiêu điều, Đức
Giê-hô-va phán.
13 Dân ta đã làm hai điều ác: chúng nó đã lìa
bỏ ta, là nguồn nước sống, mà tự đào lấy hồ,
thật, hồ nứt ra, không chứa nước được.
14 Y-sơ-ra-ên là đầy tớ, hay là tôi mọi sanh
trong nhà? Vậy sao nó đã bị phó cho sự cướp?
15 Các sư tử con gầm thét, rống lên inh ỏi
nghịch cùng nó, làm cho đất nó thành ra hoang
vu. Các thành nó bị đốt cháy, không có người ở
nữa.
16 Con cháu của Nốp và Tác-pha-nết cũng đã
làm giập sọ ngươi.
17 Mọi điều đó há chẳng phải xảy ra cho ngươi
vì đã lìa bỏ Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình, khi
Ngài dắt ngươi trên đường sao?

18 Hiện bây giờ, ngươi có việc gì mà đi đường
qua Ê-díp-tô đặng uống nước Si-ho? Có việc gì
mà đi trong đường A-si-ri đặng uống nước Sông
cái?
19 Tội ác ngươi sẽ sửa phạt ngươi, sự bội
nghịch ngươi sẽ trách ngươi, nên ngươi khá biết
và thấy rằng lìa bỏ Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi, và chẳng có lòng kính sợ ta, ấy là một
sự xấu xa cay đắng, Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn
quân phán vậy.
20 Xưa kia ta đã bẻ ách ngươi, bứt xiềng ngươi,
mà ngươi nói rằng: Tôi không vâng phục nữa;
vì trên mỗi đồi cao, dưới mỗi cây xanh, ngươi đã
cúi mình mà hành dâm.
21 Ta đã trồng ngươi như cây nho tốt, giống
đều rặc cả; mà cớ sao ngươi đã đốc ra nhánh
xấu của gốc nho lạ cho ta?
22 Dầu ngươi lấy hỏa tiêu và dùng nhiều diêm
cường rửa mình, tội lỗi ngươi cũng còn ghi mãi
trước mặt ta, Chúa Giê-hô-va phán vậy.
23 Sao ngươi dám nói rằng: Ta không bị ô uế;
ta chẳng từng đi theo thần tượng Ba-anh? Hãy
xem đường ngươi trong nơi trũng; nhận biết
điều ngươi đã làm, như lạc đà một gu lanh lẹ
và buông tuồng,
24 như lừa cái rừng, quen nơi đồng vắng, động
tình dục mà hút gió. Trong cơn nóng nảy, ai hay
xây trở nó được ư? Những kẻ tìm nó không cần
mệt nhọc, đến trong tháng nó thì sẽ tìm được.
25 Hãy giữ cho chân ngươi chớ để trần, cổ
ngươi chớ khát! Nhưng ngươi nói rằng: Aáy là

vô ích; không, vì ta thích kẻ lạ và sẽ theo chúng
nó.
26 Như kẻ trộm bị bắt, xấu hổ thể nào, thì nhà
Y-sơ-ra-ên, nào vua, nào quan trưởng, nào thầy
tế lễ, nào kẻ tiên tri, cũng sẽ xấu hổ thể ấy.
27 Chúng nói với gỗ rằng: Ngài là cha tôi; với
đá rằng: Ngài đã sanh ra tôi. Vì chúng đã xây
lưng lại cùng ta, mà không xây mặt lại với ta.
Đoạn, đến ngày hoạn nạn, chúng sẽ nói rằng:
Hãy chỗi dậy, cứu lấy chúng tôi!
28 Vậy chớ nào các thần mà các ngươi đã làm
ra cho mình ở đâu? Nếu các thần ấy có thể cứu
các ngươi trong kỳ hoạn nạn, thì hãy chỗi dậy
mà cứu! Hỡi Giu-đa, vì số các thần ngươi cũng
bằng các thành ngươi!
29 Sao ngươi biện luận cùng ta? Các ngươi thảy
đều đã phạm tội nghịch cùng ta, Đức Giê-hô-va
phán vậy.
30 Ta đã đánh con cái các ngươi là vô ích:
chúng nó chẳng chịu sự dạy dỗ. Gươm các ngươi
đã nuốt các kẻ tiên tri mình, như sư tử phá hại.
31 Hỡi dòng dõi nầy! Hãy rõ lời Đức Giê-hô-va
phán: Ta há là một đồng vắng hay là một đất
tối tăm mờ mịt cho dân Y-sơ-ra-ên sao? Làm sao
dân ta có nói rằng: chúng tôi đã buông tuồng,
không đến cùng Ngài nữa?
32 Con gái đồng trinh há quên đồ trang sức
mình, nàng dâu mới há quên áo đẹp của mình
sao? Nhưng dân ta đã quên ta từ những ngày
không tính ra được.
33 Sao ngươi cứ dọn đường mình để tìm tình

ái! đến nỗi đã dạy cho những đàn bà xấu nết
theo lối mình.
34 Nơi vạt áo ngươi cũng đã thấy máu của kẻ
nghèo nàn vô tội, chẳng phải vì cớ nó đào ngạch,
bèn là vì cớ mọi điều đó.
35 Ngươi lại còn nói rằng: Tôi là vô tội, thật
cơn giận của Ngài lìa khỏi tôi! Nầy, vì ngươi nói
rằng: Tôi không có tội, ừ, ta sẽ đoán xét ngươi.
36 Sao ngươi chạy mau để đổi đường ngươi?
Xưa kia ngươi xấu hổ về A-si-ri, nay cũng sẽ xấu
hổ về Ê-díp-tô.
37 Ngươi sẽ chấp tay lên trên đầu, mà đi ra từ
nơi đó. Vì Đức Giê-hô-va duồng bỏ những kẻ
mà ngươi trông cậy, ngươi sẽ chẳng được thạnh
vượng gì bởi chúng nó.

3

1 Người ta nói rằng: Nếu người kia bỏ vợ mình,
và nếu khi ly dị rồi vợ lấy chồng khác, thì người
chồng trước có lẽ nào còn trở lại cùng đàn bà đó
sao? Nếu vậy thì trong đất há chẳng bị ô uế lắm
sao? Vả, ngươi đã hành dâm với nhiều người
yêu, còn toan trở lại cùng ta sao? Đức Giê-hô-va
phán vậy.
2 Hãy ngước mắt xem các gò hoang; có nơi nào
mà ngươi chẳng hành dâm? Người đã ngồi bên
đường để chờ đợi người yêu, như người A-rạp
trong đồng vắng; và ngươi đã đem sự dâm loạn
bậy bạ mà làm dơ nhớp đất nầy.

3 Vậy nên mưa đã bị ngăn cấm, không được
mưa cuối mùa. Dầu thế, ngươi cũng vênh trán
lên như đàn bà dâm đãng; chẳng biết xấu hổ.
4 Từ nay về sau ngươi há chẳng kêu đến ta
rằng: Hỡi Cha tôi, Ngài là Đấng dẫn dắt tôi trong
khi tôi trẻ, hay sao?
5 Ngài há sẽ cầm giận mãi mãi, và nuôi cơn
thạnh nộ đến cuối cùng sao?... Nầy, ngươi dầu
nói như vậy, mà cũng cứ phạm tội, theo lòng
mình muốn.
6 Đang đời vua Giô-si-a, Đức Giê-hô-va phán
cùng tôi rằng: Ngươi có thấy điều mà Y-sơ-ra-
ên, là dân bội nghịch, đã làm chăng? Nó đã lên
mỗi núi cao, đến dưới mỗi cây xanh, mà hành
dâm tại đó.
7 Ta từng nói rằng: Sau khi nó đã làm hết mọi
sự ấy, sẽ trở về cùng ta. Nhưng nó không trở về.
Em gái quỉ quyệt nó là Giu-đa đã thấy.
8 Dầu ta đã bỏ Y-sơ-ra-ên bội nghịch và đã cho
nó tờ để, vì cớ nó ngoại tình, ta cũng còn thấy
em gái quỉ quyệt nó, là Giu-đa, chẳng sợ sệt chi;
nhưng nó cũng cứ đi hành dâm.
9 Vì nó khinh sự dâm loạn mình, thì làm ô uế
đất nầy, hành dâm với đá và gỗ.
10 Dầu vậy, em gái quỉ quyệt nó, là Giu-đa,
cũng chẳng trở về cùng ta cách hết lòng, chẳng
qua là giả dối, Đức Giê-hô-va phán vậy.
11 Đức Giê-hô-va cũng có phán cùng tôi rằng:
Y-sơ-ra-ên bội nghịch so với Giu-đa quỉ quyệt,
còn tỏ ra công bình hơn.
12 Hãy đi, xây về phía bắc, rao lên những lời

nầy: Đức Giê-hô-va phán: Hỡi Y-sơ-ra-ên bội
nghịch; hãy trở về! Ta sẽ không lấy nét mặt giận
nhìn ngươi đâu, vì ta hay thương xót; ta chẳng
ngậm giận đời đời, Đức Giê-hô-va phán vậy.
13 Chỉn ngươi phải nhận lỗi mình: ngươi đã
phạm tội nghịch cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi; ngươi đã chạy khắp mọi ngả nơi các thần
khác ở dưới mỗi cây xanh, mà không vâng theo
tiếng ta, Đức Giê-hô-va phán vậy.
14 Đức Giê-hô-va phán: Hỡi con cái bội nghịch,
hãy trở về; vì ta là chồng ngươi. Trong vòng các
ngươi, ta sẽ lựa mỗi thành một người, mỗi họ
hai người, mà đem đến Si-ôn.
15 Ta sẽ ban các kẻ chăn giữ vừa lòng ta cho
các ngươi, các kẻ ấy sẽ lấy sự sáng suốt khôn
ngoan mà chăn nuôi các ngươi.
16 Đức Giê-hô-va phán: Trong những ngày đó,
khi các ngươi sanh sản thêm nhiều ra trong đất,
thì người ta sẽ không nói đến hòm giao ước
của Đức Giê-hô-va nữa! Người ta sẽ không còn
tưởng đến, không còn nhớ đến, không còn tiếc
đến, và không làm một cái khác.
17 Trong thời đó người ta sẽ gọi Giê-ru-sa-lem
là ngôi của Đức Giê-hô-va, và hết thảy các nước
đều nhóm về Giê-ru-sa-lem, về danh Đức Giê-
hô-va; mà không bước theo sự cứng cỏi của lòng
ác mình nữa.
18 Trong những ngày đó nhà Giu-đa sẽ đồng đi
với nhà Y-sơ-ra-ên, hai đàng cùng nhau từ đất
phương bắc trở về trong đất mà ta đã ban cho
tổ phụ các ngươi làm sản nghiệp.

19 Ta từng phán rằng: Ta sẽ đặt ngươi giữa
vòng các con cái, ta sẽ cho ngươi một đất tốt, cơ
nghiệp quí giá của cơ binh các nước là dường
nào! Ta từng phán: Ngươi sẽ gọi ta bằng Cha
tôi! và chớ xây lại mà không theo ta.
20 Nhưng hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, thật như một
người đàn bà lìa chồng mình cách quỉ quyệt thể
nào, thì các ngươi cũng quỉ quyệt với ta thể ấy,
Đức Giê-hô-va phán vậy.
21 Có tiếng nghe ra trên các gò trọi: ấy là tiếng
con cháu Y-sơ-ra-ên khóc lóc cầu khấn, vì chúng
nó đã đi trong đường quanh queo; đã quên Giê-
hô-va Đức Chúa Trời mình.
22 Hỡi con cái bội nghịch, hãy trở lại! Ta sẽ
chữa sự bội nghịch cho. Các ngươi nói rằng:
Nầy, chúng tôi về cùng Ngài, vì Ngài là Giê-hô-
va Đức Chúa Trời chúng tôi.
23 Thật đợi sự cứu nơi các gò là vô ích, tiếng ồn
ào trên các núi là hư không; thật, sự cứu rỗi của
Y-sơ-ra-ên là ở trong Giê-hô-va Đức Chúa Trời
chúng tôi.
24 Từ lúc chúng tôi còn trẻ nhỏ, vật xấu hổ đã
nuốt hết công việc của tổ phụ chúng tôi, bầy
chiên, bầy bò, con trai, con gái chúng nó.
25 Chúng tôi phải nằm trong sự xấu hổ mình,
và lấy điều sỉ nhục đắp cho mình! Vì chúng tôi
cùng tổ phụ chúng tôi đã phạm tội nghịch cùng
Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi; từ khi còn
trẻ cho đến ngày nay; chúng tôi không vâng theo
tiếng Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi.

4

1 Đức Giê-hô-va phán: Hỡi Y-sơ-ra-ên, nếu
ngươi trở về cùng ta, nếu trở về cùng ta, và nếu
ngươi bỏ những việc gớm ghiếc khỏi trước mắt
ta, thì ngươi sẽ chẳng bị dời đi nữa.
2 Ngươi sẽ lấy sự thật thà, ngay thẳng, công
bình, mà thề rằng: Thật như Đức Giê-hô-va
hằng sống, các nước sẽ được phước bởi Ngài
và vinh hiển trong Ngài.
3 Vả, Đức Giê-hô-va phán cùng người Giu-đa và
cùng Giê-ru-sa-lem như vầy: Hãy cày mở ruộng
mới các ngươi, chớ gieo trong gai gốc.
4 Hỡi các ngươi, là người Giu-đa và dân cư Giê-
ru-sa-lem, hãy tự cắt bì mình cho Đức Giê-hô-va,
và cất dương bì khỏi lòng ngươi! Bằng chẳng
vậy, cơn giận ta sẽ phừng lên như lửa, đốt cháy
các ngươi, không ai giập tắt được, vì việc ác các
ngươi đã làm.
5 Hãy rao ra trong Giu-đa; hãy truyền trong
Giê-ru-sa-lem rằng: Hãy thổi kèn trong đất. Hãy
kêu lớn tiếng rằng: Khá nhóm nhau lại và đi vào
các thành bền vững.
6 Khá dựng cờ hướng về Si-ôn! Hãy trốn đi,
đừng dừng lại! Vì ta khiến từ phương bắc đến
một tai nạn, tức là một sự hư hại lớn.
7 Sư tử ra từ rừng nó, kẻ hủy diệt các nước
bắt đầu ra đi khỏi chỗ mình, đặng làm cho đất
ngươi ra hoang vu; các thành ngươi trở nên gò
đống, và không có người ở.
8 Vậy nên, các ngươi hãy thắt bao gai, khóc
và than thở, vì cơn giận phừng phừng của Đức

Giê-hô-va chưa lìa khỏi chúng ta đâu.
9 Đức Giê-hô-va phán: Trong ngày đó, vua và
các quan trưởng sửng sốt trong lòng; các thầy
tế lễ bỡ ngỡ, các kẻ tiên tri lấy làm lạ.
10 Bấy giờ tôi nói: Oâi! hỡi Chúa Giê-hô-va!
Thật Ngài đã phỉnh dân nầy và Giê-ru-sa-lem
lắm, mà nói rằng: Các ngươi sẽ được bình an!
Những lưỡi gươm đã thấu đến sự sống.
11 Trong thời đó, sẽ nói cùng dân nầy và Giê-
ru-sa-lem rằng: Gió nóng đến từ các gò trọi
nơi đồng vắng, thổi trên con gái dân ta, nhưng
chẳng dùng để dê lúa được, và cũng chẳng làm
cho sạch được.
12 Lại có gió lớn hơn nữa vì ta mà đến. Nay ta
sẽ rao sự đoán xét nghịch cùng chúng nó.
13 Nầy, nó sẽ lên như một đám mây, xe cộ nó
dường cơn gió lốc, ngựa nó lẹ như chim ưng.
Khốn cho chúng ta, vì bị hủy diệt!
14 Hỡi Giê-ru-sa-lem, hãy làm sạch hết điều
ác trong lòng ngươi, hầu cho ngươi được cứu.
Ngươi nuôi những ý tưởng gian ác trong lòng
cho đến chừng nào?
15 Vì có tiếng đến từ đất Đan, từ gò Eùp-ra-im
rao truyền tai vạ.
16 Hãy báo cho các nước! Hãy rao cho Giê-ru-
sa-lem rằng: Kẻ vây hãm từ phương xa mà đến,
và kêu la nghịch cùng các thành Giu-đa.
17 Chúng nó vây Giê-ru-sa-lem như kẻ giữ
ruộng; vì thành ấy đã nổi loạn nghịch cùng ta,
Đức Giê-hô-va phán vậy.
18 Đó là những sự mà đường lối và việc làm của

ngươi đã chuốc lấy cho ngươi; đó là sự gian ác
ngươi! Thật, sự ấy là cay đắng, thấu đến trong
lòng ngươi.
19 Oâi! tôi đau lòng, đau lòng! Cơn đau đớn
quặn thắt lòng tôi; lòng đang bối rối trong tôi.
Tôi không thể làm thinh! Hỡi linh hồn tôi, vì
mầy nghe dọng kèn và tiếng giặc giã.
20 Hủy diệt càng thêm hủy diệt, báo tin chẳng
dứt, cả đất bị phá tán; nhà tạm tôi thình lình bị
hủy, màn cháng tôi bỗng chốc bị hư!
21 Tôi sẽ thấy cờ và nghe tiếng kèn cho đến
chừng nào?
22 Thật dân ta là ngu muội, chúng nó chẳng
nhìn biết ta. Aáy là những con cái khờ dại,
không có trí khôn, khéo làm điều ác, mà không
biết làm điều thiện.
23 Tôi xem đất: nầy, là vô hình và trống không;
xem các từng trời: thì không có sự sáng.
24 Tôi xem các núi, thấy đều rúng động; mọi
gò đều lung lay.
25 Tôi xem: chẳng còn một người, hết thảy
chim trời đều trốn tránh.
26 Tôi xem thấy ruộng tốt đã trở nên đồng
vắng, hết thảy các thành đều bị hủy phá trước
mặt Đức Giê-hô-va, bởi cơn nóng giận của Ngài.
27 Vì Đức Giê-hô-va phán như vầy: Cả đất sẽ
hoang vu, nhưng ta không diệt hết.
28 Bởi cớ đó, đất sẽ sầu thảm, các từng trời sẽ
tối đen. Vì ta đã phán, đã định, thì chẳng đổi ý,
chẳng xây lại.
29 Nghe tiếng ồn lính kỵ và lính bắn cung, thì

hết thảy các thành đều chạy trốn; núp trong
rừng cây, leo lên vầng đá; các thành đều bị bỏ,
chẳng có người ở.
30 Còn ngươi, khi đã bị phá hủy, thì sẽ làm
gì? Ngươi dầu có mặc áo màu tím, trang sức
đồ vàng, lấy mực vẽ mắt, làm cho mình ra đẹp,
cũng là vô ích: người yêu ngươi cũng khinh
ngươi, mà đòi sự sống của ngươi.
31 Vì ta nghe tiếng, như tiếng đàn bà đẻ, tiếng
thảm thương như tiếng đàn bà đẻ con so. Aáy là
tiếng con gái Si-ôn, thở và giang tay ra mà rằng:
Khốn nạn cho tôi! linh hồn tôi đã ngất đi trước
mặt kẻ giết người!

5

1 Hãy đi dạo các đường phố Giê-ru-sa-lem, và
nhìn xem, Hãy dò hỏi tìm kiếm nơi các chợ, thử
có thấy một người chăng, nếu có một người làm
sự công bình, tìm sự trung tín, thì ta sẽ tha thứ
cho thành ấy.
2 Dầu chúng nó nói rằng: Thật như Đức Giê-
hô-va hằng sống! ấy cũng là thề dối!
3 Hỡi Đức Giê-hô-va, há chẳng phải mắt Ngài
đoái xem sự trung tín sao?... Ngài đánh chúng
nó, chúng nó chẳng biết lo buồn, Ngài diệt đi,
chúng nó chẳng chịu dạy dỗ. Chúng nó tự làm
cứng mặt mình hơn vầng đá, chẳng khứng trở
lại.
4 Tôi bèn nói: Đó thật là kẻ nghèo hèn, ngu
muội, vì không biết đường lối của Đức Giê-hô-
va, luật pháp của Đức Chúa Trời mình.

5 Tôi sẽ đến cùng những người sang trọng mà
nói với họ, vì họ biết rõ đường lối của Đức Giê-
hô-va, sự công bình của Đức Chúa Trời mình…
Song, những người nầy hợp ý cùng nhau mà bẻ
ách dứt dây!
6 Vậy nên sư tử trong rừng sẽ giết họ đi, muông
sói nơi sa mạc diệt họ đi, beo đang rình ngoài
thành họ, hễ ai ra khỏi đó, sẽ bị cắn xé! Vì tội
lỗi của họ rất nhiều, sự bội nghịch của họ càng
thêm.
7 Ta tha thứ ngươi sao được? Các con trai
ngươi đã lìa bỏ ta, thề bởi những thần không
phải là thần. Ta đã khiến chúng nó ăn no, mà
chúng nó thì phạm tội tà dâm, nhóm nhau cả lũ
trong nhà đĩ.
8 Chúng nó cũng như con ngựa mập chạy lung,
mỗi một người theo sau vợ kẻ lân cận mình mà
hí.
9 Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ chẳng thăm phạt
vì những sự đó hay sao? Thần ta há chẳng trả
thù một nước như vậy hay sao?
10 Hãy leo lên những vách tường nó và phá
đổ đi; nhưng đừng diệt hết. Hãy tỉa bỏ những
nhánh nó, vì chẳng thuộc về Đức Giê-hô-va.
11 Vì nhà Y-sơ-ra-ên và nhà Giu-đa đã dùng
cách quỉ quyệt đối với ta, Đức Giê-hô-va phán
vậy.
12 Chúng nó đã chối bỏ Đức Giê-hô-va, và nói
rằng: Chẳng phải là Ngài! Hoạn nạn sẽ chẳng
lâm trên chúng ta; chúng ta sẽ chẳng gặp gươm
dao đói kém.
13 Các đấng tiên tri sẽ trở nên gió, đạo chẳng

ở trong họ; họ sẽ gặp phải như vậy.
14 Vậy nên Giê-hô-va Đức Chúa Trời vạn quân
phán như vầy: Vì các ngươi đã nói lời đó, nầy, ta
sẽ khiến lời ta nên như lửa trong miệng ngươi,
dân nầy sẽ như củi, và lửa ấy sẽ nuốt nó.
15 Đức Giê-hô-va phán: Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, ta
sẽ khiến một dân tộc mạnh, tức một dân tộc cũ,
một dân tộc mà ngươi chẳng biết tiếng, chẳng
hiểu lời, từ phương xa đến nghịch cùng ngươi.
16 Cái bao tên nó giống như mồ mả mở ra;
chúng nó đều là mạnh bạo.
17 Nó sẽ ăn mùa màng và bánh ngươi, là vật
mà con trai con gái ngươi phải ăn; nó sẽ ăn bầy
chiên và bầy bò ngươi, ăn cây nho và cây vả
ngươi. Nó sẽ lấy gươm hủy phá các thành vững
bền của ngươi, là nơi mà ngươi trông cậy!
18 Đức Giê-hô-va phán: Dầu vậy, cũng trong
những ngày đó, ta sẽ chẳng diệt hết các ngươi
đâu.
19 Xảy ra khi các ngươi nói rằng: Sao Giê-hô-va
Đức Chúa Trời chúng tôi đã làm mọi sự nầy cho
chúng tôi? thì ngươi khá bảo chúng nó rằng:
Như các ngươi đã lìa bỏ ta và hầu việc các thần
ngoại trong đất mình thể nào, thì các ngươi cũng
sẽ hầu việc các dân ngoại trong một đất chẳng
thuộc về mình thể ấy.
20 Hãy rao những lời nầy cho nhà Gia-cốp; hãy
truyền ra trong Giu-đa, nói rằng:
21 Hỡi dân ngu muội và không hiểu biết, là dân
có mắt mà không thấy, có tai mà không nghe kia,
hãy nghe điều nầy.

22 Đức Giê-hô-va phán: Các ngươi chẳng kính
sợ ta, chẳng run rẩy trước mặt ta sao? Ta là
Đấng đã lấy cát làm bờ cõi biển, bởi một mạng
lịnh đời đời, không vượt qua được. Sóng biển
dầu động, cũng không thắng được; biển dầu
gầm rống, cũng không qua khỏi nó;
23 nhưng dân nầy thì lại có lòng ngoa ngạnh
và bạn nghịch, hết thảy đều dấy loạn và đi.
24 Chúng nó chẳng nói trong lòng rằng: Chúng
ta hãy kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình tức
là Đấng tùy thời ban cho mưa đầu mùa và mưa
cuối mùa, lại vì chúng ta giữ các tuần lễ nhất
định về mùa gặt.
25 Sự gian ác các ngươi đã làm cho những sự
ấy xa các ngươi; tội lỗi các ngươi ngăn trở các
ngươi được phước.
26 Vì trong vòng dân ta có những kẻ ác; chúng
nó hay rình rập, như người nhử chim, gài bẫy
giăng lưới, mà bắt người ta.
27 Nhà chúng nó đầy sự dối trá, cũng như lồng
đầy chim vậy, vì đó chúng nó trở nên lớn và giàu.
28 Chúng nó mập béo và mởn mờ. Sự hung ác
chúng nó quá đỗi; chẳng xét lẽ cho kẻ mồ côi,
hầu cho được thạnh lợi! Chúng nó chẳng làm sự
công bình cho kẻ nghèo.
29 Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ chẳng thăm phạt
về những sự ấy sao? Thần ta chẳng trả thù một
nước dường ấy sao?
30 Trong đất nầy đã xảy ra sự lạ lùng đáng
gớm.
31 Những kẻ tiên tri nói tiên tri dối, các thầy tế

lễ bởi đó mà cầm quyền! Dân ta đều lấy làm ưa
thích. Khi đến cuối cùng, các ngươi sẽ làm thế
nào?

6

1 Hỡi con cái Bên-gia-min, hãy trốn khỏi thành
Giê-ru-sa-lem để được yên ổn. Hãy thổi kèn tại
Thê-cô-a, lên vọi trên Bết-Kê-rem; vì từ phương
bắc xảy đến một tai nạn, và sự tàn hại rất lớn.
2 Ta sẽ hủy diệt gái đẹp đẽ yểu điệu của Si-ôn!
3 Những kẻ chăn cùng bầy chiên mình sẽ đến
nghịch cùng nó. Chúng nó đóng trại chung
quanh nó, mỗi kẻ choán phần đất mình cho bầy
ăn.
4 Hãy sửa soạn chiến trận nghịch cùng nó!
Hãy đứng lên! hãm đánh vào lúc đứng trưa!
Khốn thay! ngày đã xế, bóng chiều đã dài!
5 Hãy dậy, sấn lên trong lúc ban đêm, hủy diệt
cung điện nó!
6 Vì Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vầy:
Hãy đốn cây và đắp lũy lên nghịch cùng Giê-ru-
sa-lem! Kìa là thành phải bị thăm phạt; giữa nó
đầy những sự ức hiếp.
7 Như suối văng nước ra thể nào, thì nó cũng
văng những điều gian ác ra thể ấy. Sự dữ tợn và
hủy phá nghe ra trong nó; bịnh hoạn và thương
tích thường ở trước mặt ta.
8 Hỡi Giê-ru-sa-lem, hãy chịu dạy dỗ, e rằng
lòng ta chán bỏ ngươi, mà làm cho đất ngươi
hoang vu, không người ở chăng.
9 Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vầy:
Người ta sẽ lượm hết dân sót của Y-sơ-ra-ên như

hái nho. Hãy trở tay mà hái, như người hái nho
làm trên nhánh nho vậy.
10 Ta sẽ nói và làm chứng cho ai, đặng họ nghe
ta! Nầy, tai họ chưa cắt bì, họ không nghe được.
Nầy, lời của Đức Giê-hô-va đã trở nên sự quở
trách cho họ, họ chẳng lấy làm đẹp lòng chút
nào.
11 Cho nên ta được đầy cơn giận của Đức Giê-
hô-va, mệt vì nín lặng. Hãy đổ nó ra trên con
nít ngoài đường phố và trên hội kẻ trai trẻ. Vì
chồng với vợ, ông già cùng kẻ lớn tuổi đều sẽ bị
bắt.
12 Nhà, ruộng, và vợ của họ sẽ sang qua kẻ
khác; vì tay ta sẽ giang ra trên dân cư đất nầy,
Đức Giê-hô-va phán vậy.
13 Vì trong vòng họ, từ kẻ rất nhỏ cho đến
người rất lớn, đều tham lam; từ kẻ tiên tri cho
đến thầy tế lễ, đều làm sự giả dối.
14 Họ rịt vết thương cho dân ta cách sơ sài mà
rằng: Bình an! bình an! mà không bình an chi
hết.
15 Họ phạm tội gớm ghiếc, há lấy làm xấu hổ
ư? Họ chẳng xấu hổ chút nào, cũng chẳng thẹn
đỏ mặt nữa. Cho nên họ sẽ vấp ngã với những
kẻ vấp ngã. Khi ta thăm phạt, chúng nó sẽ bị lật
đổ, Đức Giê-hô-va phán vậy.
16 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Hãy đứng trên
các đường cái và nhìn xem; tra xét những đường
lối cũ, xem thử đường tốt ở đâu: hãy đi đường
ấy, thì các ngươi sẽ được sự an nghỉ cho linh
hồn mình. Nhưng chúng nó đáp rằng: Chúng

tôi không khứng đi đường ấy.
17 Ta đã lập vọng canh kề các ngươi; hãy chăm
chỉ nghe tiếng kèn. Nhưng chúng nó đáp rằng:
Chúng tôi không khứng nghe.
18 Vì vậy, hỡi các nước, hãy nghe; hỡi hội
chúng, hãy biết điều xảy đến giữa chúng nó!
19 Hỡi đất, hãy nghe: Nầy, ta sẽ khiến tai vạ
đến trên dân nầy, tức là quả báo của ý tưởng
nó, vì nó chẳng chăm nghe lời ta, và đã bỏ luật
pháp ta.
20 Nào ta có cần gì nhũ hương đến từ Sê-ba,
xương bồ đến từ xứ xa mà dâng cho ta? Của lễ
thiêu của các ngươi chẳng đẹp lòng ta, ta chẳng
lấy tế lễ của các ngươi làm vừa ý.
21 Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán như vầy: Nầy,
ta sẽ đặt sự ngăn trở trước mặt dân nầy; cha và
con sẽ cùng nhau vấp ngã; xóm riềng bạn hữu
đều chết mất.
22 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Nầy, một dân
đến từ xứ phương bắc; một nước lớn dấy lên từ
nơi đầu cùng đất.
23 Chúng nó thảy đều cầm cung và giáo, thật là
dữ tợn, chẳng có lòng thương xót. Tiếng chúng
nó rống lên như biển, họ đều cỡi ngựa; ai nấy
sắp hàng như người lính chiến mà nghịch cùng
ngươi, hỡi con gái Si-ôn!
24 Chúng ta đã nghe tin ấy, tay đều yếu đuối;
buồn rầu thảm thiết, cơn quặn thắt như đàn bà
đẻ con đã xông vào chúng ta.
25 Chớ ra nơi đồng ruộng, chớ đi trên đường,
vì gươm của giặc ở đó, khắp mọi nơi đều có sự

kinh hãi.
26 Hỡi con gái của dân ta, hãy thắt lưng bằng
bao gai, và lăng trong tro bụi. Hãy phát tang như
mất con trai một, làm cho nghe tiếng than khóc
đắng cay; vì kẻ tàn phá sẽ xông tới trên chúng
ta thình lình.
27 Ta đã lập ngươi làm kẻ thử và đồn lũy giữa
dân ta, đặng ngươi nhận biết và dò xem đường
lối nó.
28 Chúng nó thảy đều bạn nghịch quá lắm, đi
dạo nói xấu, cứng như đồng như sắt, làm những
sự bại hoại.
29 Oáng bễ thổi mạnh, chì đã tiêu bởi lửa;
chúng nó luyện đi luyện lại cũng là luống công:
vì kẻ gian ác vẫn chưa trừ khỏi.
30 Nó sẽ bị gọi là bạc bỏ, vì Đức Giê-hô-va từ
bỏ nó.

7

1 Từ nơi Đức Giê-hô-va có lời phán cùng Giê-
rê-mi rằng:
2 Hãy đứng nơi cửa nhà Đức Giê-hô-va, tại đó
hãy rao lời nầy: Các ngươi, là người Giu-đa hết
thảy, là những kẻ do các cửa nầy vào đặng thờ
lạy Đức Giê-hô-va, hãy nghe lời Đức Giê-hô-va.
3 Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của
Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Hãy sửa lại đường lối
và việc làm của các ngươi; thì ta sẽ khiến các
ngươi ở trong xứ nầy.
4 Chớ nhờ cậy những lời dối trá rằng: Chính
đây là đền thờ của Đức Giê-hô-va, đền thờ của
Đức Giê-hô-va, đền thờ của Đức Giê-hô-va.

5 Vì nếu các ngươi sửa lại kỹ càng đường lối
và việc làm của mình, nếu các ngươi làm trọn
sự công bình giữa người và kẻ lân cận nó;
6 nếu các ngươi không hiếp đáp khách lạ, kẻ
mồ côi, người góa bụa, và không làm đổ máu vô
tội trong nơi nầy; cũng chẳng đi theo các thần
khác để làm hại mình,
7 thì ta sẽ khiến các ngươi ăn ở trong nơi nầy
và trong đất mà ta đã ban cho tổ phụ các ngươi
từ thuở xưa cho đến đời đời.
8 Nầy, các ngươi cậy những lời phỉnh phờ
chẳng có ích gì.
9 Các ngươi há chẳng trộm cướp, giết người,
phạm tội tà dâm, thề dối, dâng hương cho Ba-
anh, đi theo thần khác, là thần mình không biết
hay sao?
10 Rồi các ngươi đến chầu ta trong nhà nầy, là
nơi được xưng bằng danh ta, và nói rằng: Kìa,
chúng tôi được thả rồi! hầu cho các ngươi được
phạm mọi sự gớm ghiếc ấy.
11 Vậy thì các ngươi xem nhà nầy, là nơi được
xưng bằng danh ta, như hang trộm cướp sao?
Nầy, ta, chính ta xem thấy mọi điều đó, Đức Giê-
hô-va phán vậy.
12 Thế thì, hãy đi đến chỗ ở cũ của ta tạo Si-lô,
là nơi trước kia ta đã gởi danh ta, mà xem, vì tội
ác của dân Y-sơ-ra-ên ta, ta đã làm cho nó thể
nào.
13 Đức Giê-hô-va phán: Hiện bây giờ, vì các
ngươi đã làm những việc ấy, ta đã dậy sớm phán
dạy các ngươi, mà các ngươi không nghe; lại gọi

các ngươi mà các ngươi không trả lời,
14 thì ta sẽ làm cho nhà nầy, tức là nhà được
xưng bằng danh ta, là nhà mà các ngươi nhờ
cậy, và làm cho nơi mà ta đã ban cho các ngươi
cùng tổ phụ các ngươi, cũng như ta đã làm cho
Si-lô;
15 ta lại bỏ các ngươi khỏi trước mắt ta, cũng
như ta đã bỏ anh em các ngươi hết thảy, tức là
cả dòng dõi Eùp-ra-im.
16 Cho nên ngươi chớ vì dân nầy mà cầu thay;
đừng vì nó mà cất tiếng khấn vái cầu nguyện,
cũng đừng cầu thay cùng ta, vì ta sẽ chẳng nghe
ngươi.
17 Ngươi há chẳng thấy điều họ làm trong các
thành của Giu-đa và trong các đường phố Giê-
ru-sa-lem sao?
18 Con lượm củi, cha nhen lửa, đàn bà nhồi bột,
đặng làm bánh dâng cho nữ vương trên trời, và
làm lễ quán cho các thần khác, để chọc giận ta.
19 Đức Giê-hô-va phán: Có phải chúng nó chọc
giận ta chăng? Há chẳng phải chúng nó tự chọc
mình, chuốc lấy điều hổ mặt cho mình sao?
20 Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vầy: Nầy,
cơn giận và sự thạnh nộ của ta sẽ đổ xuống trên
xứ nầy, trên người ta và thú vật, trên cây cối
ngoài đồng và hoa quả của đất, sẽ đốt cháy hết,
chẳng tắt bao giờ.
21 Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của
Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Hãy thêm của lễ thiêu
của các ngươi vào các của lễ khác, và ăn thịt đi!
22 Vì khi ta đem tổ phụ các ngươi ra khỏi đất

Ê-díp-tô, ta chẳng hề phán, và chẳng hề truyền
mạng lịnh gì về của lễ thiêu và các của lễ.
23 Nhưng, nầy là mạng lịnh mà ta đã truyền
cho họ: Hãy nghe tiếng ta, thì ta sẽ làm Đức Chúa
Trời các ngươi, các ngươi sẽ làm dân ta; hãy đi
theo cả đường lối ta dạy cho, để các ngươi được
phước.
24 Nhưng họ chẳng nghe, và chẳng ghé tai vào,
cứ bước đi trong mưu của mình, theo sự cứng
cỏi của lòng ác mình, thụt lùi chẳng bước tới.
25 Từ ngày tổ phụ các ngươi ra khỏi đất Ê-díp-
tô cho đến ngày nay, ta đã sai mọi đầy tớ ta, tức
các tiên tri, đến cùng các ngươi; mỗi ngày ta dậy
sớm sai họ đến.
26 Nhưng chúng nó chẳng nghe ta, chẳng hề
để tai vào, song lại cứng cổ, ăn ở càng xấu hơn
tổ phụ mình.
27 Vậy ngươi sẽ nói với chúng nó mọi lời nầy,
nhưng chúng nó không nghe ngươi. Ngươi sẽ
kêu, nhưng chúng nó không trả lời.
28 Vậy nên ngươi khá bảo chúng nó rằng: Nầy
là dân chẳng nghe tiếng Giê-hô-va Đức Chúa
Trời mình, và không chịu nhận sự dạy dỗ. Sự
chân thật mất rồi, đã dứt khỏi miệng chúng nó.
29 Hỡi Giê-ru-sa-lem, hãy cắt tóc mà ném cho
xa đi; hãy cất tiếng thảm sầu trên các gò trọi! Vì
Đức Giê-hô-va đã chê-chối lìa bỏ dòng dõi nầy,
mà Ngài tức giận.
30 Đức Giê-hô-va phán: Con cái Giu-đa đã làm
điều ác trước mắt ta, chúng nó đặt những vật
gớm ghiếc trong nhà được xưng bằng danh ta,

để làm cho ô uế.
31 Chúng nó đã xây các nơi cao của Tô-phết,
trong trũng của con trai Hi-nôm, đặng đốt con
trai con gái mình trong lửa, ấy là điều ta chẳng
từng dạy, là điều ta chẳng hề nghĩ đến.
32 Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán: Nầy, những
ngày đến, bấy giờ sẽ không gọi là Tô-phết và
trũng của con trai Hi-nôm nữa, mà gọi là trũng
của sự chém giết; vì người ta sẽ chôn kẻ chết tại
Tô-phết, cho đến thiếu chỗ chôn.
33 Những thây của dân nầy sẽ làm đồ ăn cho
chim trời và thú vật dưới đất, chẳng ai xua đuổi.
34 Bấy giờ ta sẽ làm cho các thành của Giu-đa
và trong các đường phố Giê-ru-sa-lem hết tiếng
kêu vui reo mừng tiếng của rể mới và dâu mới,
vì đất nầy sẽ trở nên hoang vu.

8

1 Đức Giê-hô-va phán: Trong thời đó, người ta
sẽ bới xương của các vua Giu-đa, xương của các
quan trưởng, xương của các thầy tế lễ, xương
của các tiên tri, và xương của các dân cư Giê-ru-
sa-lem ra khỏi mồ mả.
2 Người ta sẽ phơi những xương ấy ra dưới
mặt trời, mặt trăng, và cơ binh trên trời, tức là
những vật mà họ đã yêu mến, hầu việc, bước
theo, tìm cầu, và thờ lạy. Những xương ấy sẽ
chẳng được thâu lại, chẳng được chôn lại; sẽ
như phân trên mặt đất.
3 Mọi kẻ sót của họ hàng gian ác ấy còn lại
trong mọi nơi ta đã đuổi chúng nó đến, chúng

nó sẽ cầu chết hơn là sống, Đức Giê-hô-va vạn
quân phán vậy.
4 Vậy ngươi khá bảo chúng nó rằng: Đức Giê-
hô-va phán như vầy: Người ta vấp ngã, há chẳng
đứng dậy sao? Kẻ nào trở đi, há chẳng trở về
sao?
5 Vậy thì làm sao mà dân sự Giê-ru-sa-lem nầy
cứ mài miệt trong sự bội nghịch đời đời? Chúng
nó khăng khăng giữ điều gian trá, chẳng chịu
trở lại.
6 Ta đã lắng tai và nghe: chúng nó chẳng nói
ngay thẳng, chẳng có ai ăn năn điều ác của
mình, mà rằng: Ta đã làm gì? Thảy đều dong
ruổi như ngựa xông vào trận.
7 Chim hạc giữa khoảng không tự biết các mùa
nhất định cho nó; chim cu, chim yến, chim nhạn,
giữ kỳ dời chỗ ở. Nhưng dân ta chẳng biết luật
pháp của Đức Giê-hô-va!
8 Sao các ngươi nói được rằng: Chúng ta là
khôn sáng, có luật pháp Đức Giê-hô-va ở với
chúng ta? Nhưng, nầy, ngọn bút giả dối của bọn
thông giáo đã làm cho luật pháp ấy ra sự nói dối!
9 Những kẻ khôn sáng bị xấu hổ, sợ hãi, và bị
bắt. Chúng nó đã bỏ lời của Đức Giê-hô-va; thì
sự khôn ngoan nó là thể nào?
10 Vậy nên, ta sẽ ban vợ chúng nó cho kẻ khác,
ruộng chúng nó cho chủ mới; vì từ kẻ rất nhỏ
cho đến người rất lớn, ai nấy đều tham lam; từ
tiên tri cho đến thầy tế lễ, ai nấy đều làm sự gian
dối.
11 Chúng nó rịt vết thương cho con gái dân

ta cách sơ sài, nói rằng: Bình an, bình an! mà
không bình an chi hết.
12 Chúng nó làm ra sự gớm ghiếc, há lấy làm
xấu hổ ư? đã chẳng xấu hổ chút nào, lại cũng
không thẹn đỏ mặt. Vậy nên chúng nó sẽ ngã
với những người vấp ngã. Đến ngày thăm phạt,
chúng nó sẽ bị lật đổ, Đức Giê-hô-va phán vậy.
13 Đức Giê-hô-va phán: Thật, ta sẽ diệt hết
chúng nó. Chẳng còn trái nho trên cây nho;
chẳng còn trái vả trên cây vả; lá sẽ khô rụng;
những điều ta đã ban cho, sẽ bị cất lấy!
14 Sao chúng ta cứ ngồi yên? Hãy nhóm lại
và vào các thành bền vững, và nín lặng tại đó!
Vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta đã khiến
chúng ta nín lặng, Ngài cho chúng ta uống mật
đắng, vì chúng ta đã phạm tội nghịch cùng Đức
Giê-hô-va.
15 Chúng ta trông sự bình an, nhưng chẳng có
sự tốt gì đến; trông kỳ chữa lành, mà sự sợ hãi
đây nầy!
16 Về phía thành Đan, nghe tiếng thét của ngựa
nó; nghe tiếng ngựa chiến nó hí lên, khắp đất
đều run rẩy; vì chúng nó đã đến; nuốt đất và
mọi vật trong nó, nuốt thành và dân cư nó.
17 Nầy, ta sẽ sai rắn, bọ cạp đến giữa các ngươi,
chẳng ai ếm chú được nó; chúng nó sẽ cắn các
ngươi, Đức Giê-hô-va phán vậy.
18 Ước gì tôi được yên ủi, khỏi sự lo buồn!
Lòng tôi mỏi mệt trong tôi!
19 Nầy, có tiếng kêu la của con gái dân ta, kêu
từ đất xa lắm, rằng: Đức Giê-hô-va không còn

ở trong Si-ôn sao? Vua của thành ấy không còn
ở giữa thành sao? Sao chúng nó dùng tượng
chạm của mình và vật hư không của dân ngoại
mà chọc giận ta vậy?
20 Mùa gặt đã qua, mùa hạ đã hết, mà chúng
ta chưa được cứu rỗi!
21 Con gái dân ta bị thương, ta vì đó bị thương;
ta đang sầu thảm; bị sự kinh hãi bắt lấy.
22 Trong Ga-la-át há chẳng có nhũ hương sao?
há chẳng có thầy thuốc ở đó sao? Vậy thì làm
sao mà bịnh con gái dân ta chẳng chữa lành?

9

1 Oâi! ước gì đầu tôi là suối nước, mắt tôi là
nguồn lụy! hầu cho tôi vì những kẻ bị giết của
con gái dân ta mà khóc suốt ngày đêm.
2 Oâi! ước gì tôi có một cái quán khách bộ
hành trong đồng vắng! để tôi được bỏ dân ta
mà đi xa khỏi họ; vì họ thảy điều là kẻ tà dâm,
ấy là một bọn quỉ trá.
3 Chúng nó giương lưỡi mình như cái cung,
đặng phát lời dối trá ra. Chúng nó ở trong xứ
là mạnh lớn, mà chẳng làm sự chân thật; bởi
chúng nó làm ác càng thêm ác, và chẳng nhìn
biết ta, Đức Giê-hô-va phán vậy.
4 Ai nấy phải giữ gìn về người lân cận mình,
chớ tin cậy một người nào trong vòng anh em
mình; vì mỗi người anh em sẽ lừa phỉnh anh em
lắm, mỗi người lân cận đều đi dạo nói xấu.

5 Ai nấy gạt gẫm kẻ lân cận mình, chẳng nói
sự chân thật. Chúng nó luyện tập lưỡi mình mà
nói dối, chăm chỉ làm điều ác.
6 Đức Giê-hô-va phán: Ngươi ăn ở giữa sự dối
trá; ấy cũng vì cớ sự dối trá mà chúng nó chẳng
khứng nhìn biết ta.
7 Vậy nên Đức Giê-hô-va vạn quân phán như
vầy: Nầy, ta sẽ làm cho tan chảy và thử chúng
nó; vì nếu chẳng vậy thì xử với con gái dân ta
thể nào?
8 Lưỡi chúng nó là tên độc, hay buông lời dối
trá. Ngoài miệng thì chúc bình an cho kẻ lân cận
mình, mà trong lòng thì gài bẫy.
9 Đức Giê-hô-va phán: Ta há chẳng thăm phạt
chúng nó về mọi điều ấy sao? Thần ta há chẳng
trả thù một nước dường ấy sao?
10 Ta sẽ khóc lóc thở than về các núi, sẽ xướng
bài ca sầu não về nội cỏ nơi đồng vắng, vì thảy
đều bị đốt cháy, đến nỗi chẳng còn ai đi qua đó
nữa. Tại đó chẳng còn nghe tiếng bầy súc vật,
chim trời và loài thú đều trốn đi cả rồi.
11 Ta sẽ khiến Giê-ru-sa-lem thành đống đổ
nát, nơi ở của chó rừng; sẽ làm cho các thành
của Giu-đa ra hoang vu không người ở.
12 Ai là người khôn ngoan đặng hiểu những
sự nầy? và miệng Đức Giê-hô-va nói cùng ai, để
người báo tin? vì làm sao xứ nầy bị diệt bị cháy
như đồng vắng, đến nỗi không ai qua lại?
13 Đức Giê-hô-va đáp rằng: Aáy là vì chúng nó
bỏ luật pháp ta mà ta đã đặt cho; không vâng
tiếng ta, và không bước theo.

14 Nhưng chúng nó bước theo sự cứng cỏi của
lòng mình, theo các thần Ba-anh mà tổ phụ mình
đã dạy.
15 Vậy nên, Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa
Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Nầy, ta sẽ cho
dân nầy ăn ngải cứu, và cho uống mật đắng.
16 Ta sẽ làm cho chúng nó tan lạc trong các
dân tộc mà chúng nó và tổ phụ mình chưa từng
biết; ta sẽ sai gươm đuổi theo, cho đến chừng
nào đã diệt chúng nó.
17 Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vầy: Hãy
lo gọi những đàn bà hay khóc mướn, cho chúng
nó đến; hãy gọi những người đàn bà rất khéo,
cho chúng nó đến.
18 Chúng nó hãy vội vàng vì chúng ta mà than
khóc, cho mắt chúng ta rơi lụy, mí mắt chúng ta
tràn nước ra!
19 Vả, có tiếng phàn nàn nghe từ Si-ôn, rằng:
Chúng ta bị hủy phá dường nào! Chúng ta bị
xấu hổ lắm, vì chúng ta bỏ đất; vì họ đã phá đổ
chỗ ở chúng ta!
20 Hỡi các đàn bà, hãy nghe lời của Đức Giê-hô-
va, tai các ngươi hãy nghe lời miệng Ngài phán!
Hãy dạy cho các con gái các ngươi bài ca vãn;
mỗi người hãy dạy cho kẻ lân cận mình khóc
than!
21 Vì sự chết đã lên vào cửa sổ chúng ta, đã sấn
vào trong cung chúng ta, giết con cái tại ngoài
đường, và kẻ trai trẻ giữa chợ.
22 Ngươi hãy bảo rằng: Đức Giê-hô-va phán
như vầy: Thây người ta sẽ ngã xuống như phân

đổ đồng ruộng, và như nắm lúa đổ ra sau lưng
con gặt; chẳng ai sẽ lượm chúng nó lại!
23 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Người khôn
chớ khoe sự khôn mình; người mạnh chớ khoe
sự mạnh mình; người giàu chớ khoe sự giàu
mình.
24 Nhưng kẻ nào khoe, hãy khoe về trí khôn
mình biết ta là Đức Giê-hô-va, là Đấng làm ra sự
thương xót, chánh trực, và công bình trên đất;
vì ta ưa thích những sự ấy, Đức Giê-hô-va phán
vậy.
25 Đức Giê-hô-va phán: Nầy, ngày đến, bấy giờ
ta sẽ phạt mọi kẻ chịu cắt bì mà lòng chưa cắt
bì:
26 tức là Ê-díp-tô, Giu-đa, Ê-đôm, con cháu Am-
môn, Mô-áp, và hết thảy những dân cạo tóc
màng tang và ở nơi đồng vắng. Vì mọi dân tộc
đều không cắt bì, còn cả nhà Y-sơ-ra-ên chẳng
cắt bì trong lòng.

10

1 Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, hãy nghe lời Đức Giê-hô-
va phán cho ngươi.
2 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Chớ tập theo
tục của các dân ngoại, chớ sợ các dấu trên trời,
mặc dầu dân ngoại nghi sợ các dấu ấy.
3 Vì thói quen của các dân ấy chỉ là hư không.
Người ta đốn cây trong rừng, tay thợ lấy búa mà
đẽo;
4 rồi lấy bạc vàng mà trang sức; dùng búa mà
đóng đinh vào, đặng khỏi lung lay.

5 Các thần ấy tiện như hình cây chà là, không
biết nói; không biết đi, nên phải khiêng. Đừng
sợ các thần ấy, vì không có quyền làm họa hay
làm phước.
6 Hỡi Đức Giê-hô-va, chẳng ai giống như Ngài!
Ngài là lớn, danh Ngài có sức mạnh lớn lắm.
7 Hỡi vua các nước! ai chẳng nên sợ Ngài?
Aáy là điều Ngài đáng được. Vì trong những
người khôn ngoan của các nước, tỏ ra sự vinh
hiển mình, chẳng có ai giống như Ngài.
8 Chúng nó hết thảy đều là u mê khờ dại. Sự
dạy dỗ của hình tượng chỉ là gỗ mà thôi.
9 Aáy là bạc giát mỏng vận đến từ Ta-rê-si, và
vàng của U-pha, nhờ tay thợ chạm làm ra cùng
thợ vàng chế thành; có vải màu xanh màu tím
làm áo; ấy cũng là việc của người thợ khéo.
10 Nhưng Đức Giê-hô-va là Đức Chúa Trời thật;
Ngài là Đức Chúa Trời hằng sống, là Vua đời
đời. Nhân cơn giận Ngài, đất đều rúng động,
các nước không thể chịu được cơn giận Ngài.
11 Các ngươi khá nói cùng họ rằng: Những
thần nầy không làm nên các từng trời, cũng
không làm nên đất, thì sẽ bị diệt đi khỏi trên
đất và khỏi dưới các từng trời.
12 Chính Đức Giê-hô-va đã làm nên đất bởi
quyền năng Ngài, đã lập thế gian bởi sự khôn
ngoan Ngài, đã giương các từng trời ra bởi sự
thông sáng Ngài.
13 Khi Ngài phát ra tiếng, thì có tiếng động lớn
của nước trong các từng trời; Ngài làm cho hơi
nước từ đầu cùng đất bay lên, làm cho chớp theo

mưa dấy lên, kéo gió ra từ trong kho Ngài;
14 người ta đều trở nên u mê khờ dại, thợ vàng
xấu hổ vì tượng chạm của mình; vì các tượng
đúc chẳng qua là giả dối, chẳng có hơi thở ở
trong;
15 chỉ là sự hư vô, chỉ là đồ đánh lừa; đến ngày
thăm phạt sẽ bị diệt mất.
16 Sản nghiệp của Gia-cốp thì chẳng giống như
vậy; vì Ngài đã tạo nên mọi sự, và Y-sơ-ra-ên là
chi phái của cơ nghiệp Ngài. Danh Ngài là Đức
Giê-hô-va vạn quân.
17 Hỡi ngươi là kẻ bị vây, hãy lấy của cải mình
lìa khỏi đất nầy.
18 Vì Đức Giê-hô-va phán như vầy: Nầy, lần
nầy ta sẽ liệng ra dân của đất nầy, ta sẽ làm
khốn chúng nó, cho chúng nó tỉnh biết.
19 Khốn nạn cho tôi vì vết thương tôi! Vít tôi
là đau đớn! Nhưng tôi nói: Aáy là sự lo buồn
tôi, tôi phải chịu.
20 Trại của tôi bị phá hủy, những dây của tôi
đều đứt, con cái tôi bỏ tôi, chúng nó không còn
nữa. Tôi không có người để giương trại tôi ra và
căng màn tôi.
21 Những kẻ chăn chiên đều ngu dại, chẳng
tìm cầu Đức Giê-hô-va. Vì vậy mà chúng nó
chẳng được thạnh vượng, và hết thảy những
bầy chúng nó bị tan lạc.
22 Nầy, có tiếng đồn ra; có sự ồn ào lớn đến từ
miền phương bắc, đặng làm cho các thành của
Giu-đa nên hoang vu, nên hang chó rừng.
23 Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi biết đường của loài

người chẳng do nơi họ, người ta đi, chẳng có
quyền dẫn đưa bước của mình.
24 Hỡi Đức Giê-hô-va, vậy xin hãy sửa trị tôi
cách chừng đỗi; xin chớ nhân cơn giận, e rằng
Ngài làm cho tôi ra hư không chăng.
25 Xin hãy đổ sự thạnh nộ trên các nước chẳng
nhìn biết Ngài, trên các họ hàng chẳng kêu cầu
danh Ngài. Vì họ đã nuốt Gia-cốp, và còn nuốt
nữa; họ diệt Gia-cốp, làm cho chỗ ở nó thành ra
hoang vu.

11

1 Từ nơi Đức Giê-hô-va, có lời phán cho Giê-rê-
mi như vầy:
2 Hãy nghe những lời giao ước nầy, và bảo cho
người Giu-đa và dân ở thành Giê-ru-sa-lem.
3 Ngươi khá bảo chúng nó rằng: Giê-hô-va Đức
Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên phán như vầy: Đáng
rủa thay là người không nghe lời giao ước nầy,
4 mà ta đã truyền cho tổ phụ các ngươi, trong
ngày ta đem họ ra khỏi xứ Ê-díp-tô, khỏi lò nấu
sắt, mà phán rằng: Hãy nghe tiếng ta, noi theo
điều ta dạy mà làm. Vậy thì các ngươi sẽ làm
dân ta, ta sẽ làm Đức Chúa Trời các ngươi;
5 hầu cho ta giữ lời thề ta đã thề cùng tổ phụ
các ngươi, mà ban cho họ một xứ đượm sữa và
mật, như xứ các ngươi thấy ngày nay. Tôi bèn
thưa rằng: Hỡi Đức Giê-hô-va! A-men!
6 Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng: Hãy rao
mọi lời nầy trong các thành của Giu-đa và trong

các đường phố Giê-ru-sa-lem rằng: hãy nghe
những lời giao ước nầy mà làm theo.
7 Ta đã khuyên răn tổ phụ các ngươi từ ngày
đem họ lên khỏi xứ Ê-díp-tô cho đến ngày nay.
Ta dậy sớm mà khuyên răn họ rằng: Hãy vâng
theo tiếng ta!
8 Nhưng họ không vâng lời, không để tai vào;
họ theo sự cứng cỏi của lòng ác mình mà làm. Vì
vậy ta đã làm cho họ mọi lời hăm dọa của giao
ước nầy, là điều ta đã dặn họ làm theo mà họ
không làm theo.
9 Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng: Trong
người Giu-đa và trong dân cư Giê-ru-sa-lem có
kẻ đã lập mưu bạn nghịch.
10 Chúng nó quay về sự tội ác của tổ tiên mình,
là kẻ đã chẳng khứng nghe lời ta, và theo các
thần khác đặng hầu việc. Nhà Y-sơ-ra-ên với
nhà Giu-đa đã phạm giao ước mà ta đã lập cùng
tổ phụ chúng nó.
11 Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán như vầy: Nầy,
ta sẽ khiến tai nạn đổ trên chúng nó, không thể
tránh được; chúng nó sẽ kêu đến ta, nhưng ta
chẳng thèm nghe.
12 Bấy giờ, các thành của Giu-đa và dân cư Giê-
ru-sa-lem sẽ đi kêu cầu các thần mà mình vẫn
dâng hương; nhưng các thần ấy sẽ không cứu
chúng nó trong khi hoạn nạn đâu.
13 Hỡi Giu-đa, ngươi có bao nhiêu thành, có
bấy nhiêu thần; Giê-ru-sa-lem có bao nhiêu
đường phố, các ngươi cũng lập bấy nhiêu bàn
thờ cho vật xấu hổ, tức những bàn thờ đốt

hương cho Ba-anh.

14 Vậy ngươi chớ cầu thay cho dân nầy; chớ
vì chúng nó lên tiếng kêu cầu; vì khi chúng nó
nhân cớ hoạn nạn mà kêu đến ta, ta chẳng thèm
nghe.

15 Kẻ yêu dấu của ta đã làm nhiều sự dâm loạn,
và thịt thánh đã cất khỏi ngươi, còn đến trong
nhà ta làm chi? mà ngươi còn lấy làm vui trong
khi phạm tội.

16 Xưa Đức Giê-hô-va vốn xưng nó là cây ô-li-
ve xanh, trái tươi tốt đáng ưa! Nay có tiếng lớn
inh ỏi, Ngài đốt lửa nơi cây ấy, những nhánh nó
bị gãy.

17 Đức Giê-hô-va vạn quân, là Đấng đã vun
trồng ngươi, nay đã phán định tai vạ nghịch
cùng ngươi, vì cớ sự gian ác mà nhà Y-sơ-ra-ên
và nhà Giu-đa đã làm cho mình khi chọc giận ta
bởi họ dâng hương cho Ba-anh.

18 Đức Giê-hô-va đã cho tôi biết sự ấy, và tôi
biết rồi: thì Ngài đã tỏ ra cho tôi việc làm của
chúng nó.

19 Còn tôi, như chiên con dễ biểu bị dắt đến chỗ
giết, tôi chẳng biết họ mưu toan nghịch cùng tôi,
mà rằng: Hãy diệt cả cây và trái, dứt khỏi đất
người sống, hầu cho danh nó chẳng được nhớ
đến nữa.

20 Hỡi Đức Giê-hô-va vạn quân! Ngài đoán xét
cách công bình, dò xét lòng và trí, tôi sẽ thấy sự
Ngài báo thù họ, vì tôi đã tỏ việc tôi cùng Ngài.

21 Vậy nên Đức Giê-hô-va phán như vầy về
người A-na-tốt, là kẻ đòi mạng sống ngươi, mà

rằng: Nếu ngươi không muốn chết về tay ta, thì
chớ nhân danh Đức Giê-hô-va mà nói tiên tri!
22 Vậy, Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vầy:
Nầy, ta sẽ phạt chúng nó; những người trai tráng
sẽ chết bởi gươm dao, những con trai con gái nó
sẽ chết bởi đói kém;
23 sẽ không có dân sót cho chúng nó; vì đến
năm thăm phạt, ta sẽ giáng tai vạ trên người
nam của A-na-tốt.

12

1 Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi biện luận cùng Ngài,
Ngài thật công bình; dầu vậy, tôi còn muốn biện
luận cùng Ngài. Sao đường lối những kẻ ác được
thạnh vượng? Sao những người gian trá được
yên ổn?
2 Ngài đã vun trồng họ; họ đã đâm rễ, lớn lên
và ra trái. Miệng họ ở gần Ngài, song lòng họ
cách xa Ngài.
3 Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài biết tôi, thấy tôi, thử
xem lòng tôi đối với Ngài thể nào. Xin kéo những
người ấy như con chiên bị dắt đến chỗ giết, biệt
riêng họ ra cho ngày đánh giết!
4 Trong xứ bị sầu thảm, cỏ ngoài đồng khô héo
cho đến chừng nào? Vì cớ dân cư hung ác nên
loài sinh súc và chim chóc đều bị diệt. Vì chúng
nó nói rằng: Người sẽ chẳng thấy sự cuối cùng
của chúng ta!
5 Nếu ngươi chạy thi với kẻ chạy bộ, mà còn
mỏi mệt, thì làm sao thi được với ngựa? Khi
trong xứ yên lặng, ngươi được an ổn, nhưng khi
sông Giô-đanh tràn, thì ngươi sẽ làm thế nào?

6 Chính anh em ngươi và nhà cha ngươi đang
phản ngươi, chúng nó cũng kêu tiếng to sau
ngươi nữa. Dầu chúng nó nói những lời lành,
ngươi chớ nên tin!
7 Ta đã lìa nhà ta; đã bỏ sản nghiệp ta; đã phó
dân lòng ta rất yêu mến cho kẻ thù nghịch nó.
8 Cơ nghiệp ta đối với ta như sư tử trong rừng,
gầm thét nghịch cùng ta; cho nên ta lấy làm ghét.
9 Cơ nghiệp ta há như chim kên kên vằn vện
kia, các chim ăn thịt há vây lấy nó sao? Hãy đi
nhóm các loài thú đồng lại, cho chúng nó cắn
nuốt đi!
10 Nhiều kẻ chăn chiên đã phá vườn nho ta,
giày đạp sản nghiệp ta dưới chân, làm cho chỗ
đất vui thích của ta thành ra rừng hoang.
11 Người ta đã làm cho đất ấy ra hoang vu; nó
bị phá hại, than thở trước mặt ta. Cả xứ đều
hoang vu, vì chẳng ai để vào lòng.
12 Những kẻ phá diệt đến trên các gò trọi nơi
đồng vắng; vì gươm của Đức Giê-hô-va nuốt đất
nầy từ đầu nầy đến đầu kia, chẳng có loài xác
thịt nào được bình an.
13 Chúng nó đã gieo lúa mì và gặt những gai
gốc, khó nhọc mà chẳng được ích gì. Các ngươi
sẽ hổ thẹn về hoa trái mình, vì cơn giận phừng
phừng của Đức Giê-hô-va!
14 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Mọi kẻ lân cận
xấu của ta, là kẻ choán lấy sản nghiệp mà ta đã
ban cho dân ta, là Y-sơ-ra-ên, làm kỷ vật; nầy,
ta sẽ nhổ chúng nó khỏi đất mình, và nhổ nhà
Giu-đa ra khỏi giữa chúng nó.

15 Nhưng, khi ta đã nhổ đi, ta cũng sẽ trở lại
thương xót chúng nó; khiến chúng nó ai nấy đều
được lại sản nghiệp mình, và ai nấy đều về đất
mình.
16 Nếu chúng nó siêng năng học tập đường
lối dân ta, nhân danh ta mà thề rằng: Thật như
Đức Giê-hô-va hằng sống! cũng như chúng nó
đã dạy dân ta chỉ Ba-anh mà thề, bấy giờ chúng
nó sẽ được gây dựng giữa dân ta.
17 Nhưng nếu chúng nó không nghe, ta sẽ nhổ
dân tộc đó đi, nhổ đi và làm cho diệt mất, Đức
Giê-hô-va phán vậy.

13

1 Đức Giê-hô-va phán cùng tôi như vầy: Hãy
đi, mua cho ngươi một cái đai gai, thắt vào lưng
ngươi; nhưng chớ dầm trong nước.
2 Vậy tôi theo lịnh Đức Giê-hô-va, mua đai, thắt
vào lưng tôi.
3 Lời của Đức Giê-hô-va truyền cho tôi lần thứ
hai như vầy:
4 Hãy lấy cái đai ngươi đã mua đang thắt trên
lưng ngươi; chờ dậy, đi đến bờ sông Ơ-phơ-rát,
và giấu nó trong kẽ vầng đá tại đó.
5 Tôi bèn đi giấu nó nơi bờ sông Ơ-phơ-rát, như
Đức Giê-hô-va đã phán dặn.
6 Sau đó nhiều ngày, Đức Giê-hô-va phán cùng
tôi rằng: Hãy chờ dậy, đi đến bờ sông Ơ-phơ-rát,
lấy cái đai ta đã khiến ngươi giấu tại đó.
7 Tôi đi đến sông Ơ-phơ-rát; đào và rứt cái đai
ra từ chỗ tôi đã giấu trước kia. Nhưng cái đai hư
hết, không dùng chi được nữa.

8 Đoạn, lời của Đức Giê-hô-va phán cùng tôi
rằng:
9 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Ta sẽ làm hư
sự kiêu ngạo của Giu-đa, và sự kiêu ngạo lớn của
Giê-ru-sa-lem đồng một thể nầy.
10 Dân ác nầy chẳng khứng nghe lời ta, bước
theo sự cứng cỏi của lòng mình, theo các thần
khác mà hầu việc và thờ lạy, thì sẽ trở nên như
cái đai nầy không còn dùng được việc gì.
11 Đức Giê-hô-va phán: Như cái đai dính vào
lưng người, thì ta khiến cả nhà Y-sơ-ra-ên và cả
nhà Giu-đa dính vào ta cũng vậy, đặng chúng nó
làm dân ta, làm danh vọng, ca tụng, vinh quang
ta; nhưng chúng nó chẳng khứng nghe.
12 Ngươi khá bảo chúng nó lời nầy: Giê-hô-
va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên có phán rằng:
Hễ là bình thì sẽ được đầy rượu. Chúng sẽ nói
cùng ngươi rằng: Chúng tôi há chẳng biết các
bình đều sẽ đầy rượu sao?
13 Ngươi khá lại bảo rằng: Đức Giê-hô-va phán
như vầy: Nầy, ta sẽ khiến hết thảy dân cư đất
nầy, các vua ngồi trên ngai Đa-vít, các thầy tế lễ,
các kẻ tiên tri, và hết thảy dân cư Giê-ru-sa-lem
đều say sưa.
14 Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ làm cho người
nầy với kẻ khác, cha với con, chạm nhau; ta sẽ
chẳng áy náy, chẳng dè nể, chẳng thương xót,
chẳng chi ngăn ta hủy diệt chúng nó.
15 Hãy nghe và lắng tai, đừng kiêu ngạo, vì Đức
Giê-hô-va đã phán.
16 Hãy dâng vinh quang cho Giê-hô-va Đức

Chúa Trời các ngươi, trước khi Ngài chưa khiến
sự tối tăm đến, trước khi chân các ngươi chưa
vấp trên những hòn núi mù mịt. Bấy giờ các
ngươi đợi ánh sáng, nhưng Ngài sẽ đổi nó ra
bóng sự chết, hóa nên bóng tối mờ.
17 Nếu các ngươi chẳng nghe, linh hồn ta sẽ
khóc thầm về sự kiêu ngạo các ngươi. Thật, mắt
ta sẽ khóc nhiều, giọt lụy tuôn rơi, vì bầy của
Đức Giê-hô-va bị bắt đi.
18 Hãy tâu cùng vua và thái hậu rằng: Xin hãy
hạ mình, mà ngồi dưới đất; vì mão triều thiên
vinh hiển trên đầu đã rớt xuống rồi.
19 Các thành phương nam đều đóng lại, chẳng
ai mở ra. Giu-đa bị bắt đem đi, cả họ đều bị bắt
đem đi.
20 hãy ngước mắt lên; xem những kẻ đến từ
phương bắc. Chớ nào bầy chiên đẹp đẽ đã được
ban cho ngươi ở đâu?
21 Khi Đức Giê-hô-va lập những người mà
ngươi đã dạy làm bạn hữu lên làm đầu ngươi,
thì ngươi sẽ nói làm sao? Sự buồn rầu há chẳng
bắt lấy ngươi như bắt lấy đàn bà sanh đẻ?
22 Và nếu ngươi tự nói trong lòng rằng: Cớ sao
điều nầy xảy đến cho ta? Aáy là vì tội ác ngươi
lớn lắm, nên vạt áo ngươi bị tốc lên, và gót chân
ngươi bị giập.
23 Người Ê-thi-ô-bi có thể đổi được da mình,
hay là con beo đổi được vằn nó chăng? Nếu
được thì các ngươi là kẻ đã làm dữ quen rồi,
sẽ làm lành được.
24 Vậy ta sẽ làm cho các ngươi tan lạc như rơm

rác bị gió nơi đồng vắng đùa đi.
25 Đức Giê-hô-va phán: Đó là phần ngươi, phần
ta lường cho ngươi, vì ngươi đã quên ta và trông
cậy sự giả dối.
26 Ta cũng sẽ tốc vạt áo ngươi lên trên mặt
ngươi, thì sự xấu hổ ngươi sẽ bày tỏ.
27 Những sự gớm ghiếc, tức là sự dâm dục, và
tiếng hí ngươi, tội ác tà dâm ngươi trên các gò
đồng ruộng, thì ta đã thấy hết. Hỡi Giê-ru-sa-
lem, khốn thay cho ngươi! Ngươi chẳng khứng
làm sạch mình cho đến chừng nào?

14

1 Có lời Đức Giê-hô-va phán cùng Giê-rê-mi về
sự hạn hán.
2 Giu-đa đang sầu thảm, cửa thành suy bại,
chúng nó đều mặc áo đen ngồi trên đất; và tiếng
kêu của Giê-ru-sa-lem vang lên.
3 Những người sang sai kẻ hèn đi tìm nước; đi
đến hồ và tìm không được, xách bình không mà
trở về; thẹn thuồng xấu hổ, và che đầu lại.
4 Vì cớ đất đều nẻ hết, bởi không có mưa
xuống trong xứ, người cầm cày xấu hổ và trùm
đầu lại.
5 Nai cái đẻ con ra trong đồng và bỏ đi, vì
không có cỏ.
6 Những lừa rừng đứng trên các gò trọi, hít
hơi như chó đồng, vì không cỏ nên mắt lòa.
7 Hỡi Đức Giê-hô-va, dầu tội ác chúng tôi làm
chứng nghịch cùng chúng tôi, xin Ngài vì danh
mình mà làm! Sự bội nghịch của chúng tôi

nhiều lắm; chúng tôi đã phạm tội nghịch cùng
Ngài.
8 Ngài là sự trông cậy của Y-sơ-ra-ên, là Đấng
cứu trong khi hoạn nạn, sao Ngài như một người
trú ngụ ở trong đất, như người bộ hành căng trại
ngủ đậu một đêm?
9 Sao Ngài như người thất kinh, như người
mạnh dạn chẳng có thể giải cứu? Hỡi Đức Giê-
hô-va! dầu vậy, Ngài vẫn ở giữa chúng tôi!
Chúng tôi được xưng bằng danh Ngài, xin đừng
lìa bỏ chúng tôi!
10 Đức Giê-hô-va phán với dân nầy như vầy:
Chúng nó ưa đi dông dài, chẳng ngăn cấm chân
mình, nên Đức Giê-hô-va chẳng nhận lấy chúng
nó. Bây giờ Ngài nhớ đến sự hung ác chúng nó
và thăm phạt tội lỗi.
11 Đức Giê-hô-va lại phán cùng tôi rằng: Chớ
cầu sự lành cho dân nầy.
12 Khi chúng nó kiêng ăn, ta sẽ chẳng nghe lời
khấn nguyện của chúng nó; khi chúng nó dâng
của lễ thiêu và của lễ chay, ta chẳng nhậm đâu;
nhưng ta sẽ diệt chúng nó bởi gươm dao, đói
kém, và ôn dịch.
13 Tôi bèn thưa rằng: Oâi! hỡi Chúa Giê-hô-va,
nầy các tiên tri bảo họ rằng: Các ngươi sẽ không
thấy gươm dao, sẽ chẳng có đói kém; nhưng ta
sẽ ban sự bình an bền lâu cho các ngươi ở trong
miền nầy.
14 Đức Giê-hô-va lại phán cùng tôi rằng: Aáy là
những lời nói dối, mà các tiên tri đó nhân danh
ta truyền ra. Ta chẳng từng sai họ đi, chẳng

từng truyền lịnh và chẳng từng phán cùng họ.
Họ nói tiên tri đó là theo những sự hiện thấy giả
dối, sự bói khoa, sự hư không, và sự lừa gạt bởi
lòng riêng mình!
15 Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán về những kẻ
tiên tri chẳng bởi ta sai đến, mà nói tiên tri nhân
danh ta, rằng: Trong đất nầy sẽ chẳng có gươm
dao và đói kém! Chính các tiên tri đó sẽ bị diệt
bởi gươm dao và đói kém.
16 Những kẻ mà họ truyền lời tiên tri ấy cho,
sẽ cùng vợ, con trai, con gái mình vì gươm dao
đói kém bị ném ngoài đường phố Giê-ru-sa-lem,
chẳng có ai chôn cất, vì ta sẽ khiến điều ác chúng
nó đã làm lại đổ về mình!
17 Ngươi khá bảo cho chúng nó lời nầy: Mắt ta
rơi lụy đêm ngày chẳng thôi; vì gái đồng trinh
của dân ta bị tồi tàn, bị thương rất là đau đớn.
18 Nếu ta ra nơi đồng ruộng, thì thấy những
người bị gươm đâm; nếu ta vào trong thành, thì
thấy những kẻ đau ốm vì sự đói kém. Chính các
đấng tiên tri và các thầy tế lễ đi dạo trong đất
mình, cũng không có sự hiểu biết.
19 Vậy thì Ngài đã bỏ hết Giu-đa sao? Lòng Ngài
đã gớm ghét Si-ôn sao? Làm sao Ngài đã đánh
chúng tôi, không phương chữa lành? Đang đợi
sự bình an mà chẳng có sự lành; đang trông kỳ
lành bịnh, mà gặp sự kinh hãi.
20 Hỡi Đức Giê-hô-va, chúng tôi nhìn biết điều
ác chúng tôi và tội lỗi của tổ phụ chúng tôi, vì
chúng tôi đều phạm tội nghịch cùng Ngài.
21 Xin hãy vì danh Ngài, chớ chán chúng tôi, và

chớ để nhục ngôi vinh hiển của Ngài! Xin Ngài
nhớ lời giao ước với chúng tôi mà chớ hủy.
22 Trong những sự hư vô của dân ngoại, há có
quyền làm mưa được sao? có phải từ trời xuống
mưa được chăng? Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời
chúng tôi, Ngài há chẳng phải là Đấng đó? Vậy
nên chúng tôi sẽ trông đợi Ngài, vì Ngài đã làm
ra mọi sự ấy.

15

1 Đức Giê-hô-va bèn phán cùng tôi rằng: Dầu
Môi-se và Sa-mu-ên đứng trước mặt ta, nhưng
lòng ta cũng chẳng hướng về dân nầy. Hãy đuổi
chúng nó khỏi trước mặt ta, cho chúng nó đi ra.
2 Sẽ xảy ra khi chúng nó khỏi ngươi rằng:
Chúng tôi sẽ đi đâu? thì hãy bảo chúng nó rằng:
Đức Giê-hô-va phán như vầy: Ai đã được định
cho chết, hãy chịu chết; ai đã được định cho phải
gươm dao, hãy chịu gươm dao; ai đã được định
cho phải đói kém, hãy chịu đói kém; ai đã được
định cho sự phu tù, hãy chịu phu tù.
3 Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ giáng cho chúng
nó bốn thứ tai vạ; gươm để giết, chó để xé, chim
trời và loài thú trên đất để nuốt và diệt đi.
4 Vì cớ Ma-na-se, con trai Ê-xê-chia, vua Giu-
đa, và vì những sự nó đã làm trong thành Giê-
ru-sa-lem, ta sẽ khiến chúng nó bị ném đi ném
lại trong các nước thiên hạ.
5 Hỡi Giê-ru-sa-lem, ai sẽ thương xót ngươi
được sao? ai sẽ than tiếc ngươi? ai sẽ xây lại
mà hỏi thăm ngươi?

6 Đức Giê-hô-va phán: Ngươi đã bỏ ta, đã xây
lại đằng sau, nên ta đã giang tay trên ngươi, để
diệt ngươi. Ta đã chán sự đổi ý.
7 Ta đã lấy nia sảy chúng nó nơi cửa các thành
đất nầy. Ta đã cất mất con cái chúng nó và diệt
dân ta, mà chúng nó cũng chẳng trở lại khỏi
đường lối mình.
8 Những đàn bà góa nó thêm lên nhiều hơn cát
biển. Ta đã khiến kẻ thù hủy diệt giữa ban ngày,
nghịch cùng mẹ kẻ trai trẻ. Ta đã khiến sự sầu
não kinh hãi lâm trên nó thình lình.
9 Đàn bà đã sanh bảy con, thấy mình mòn mỏi,
hầu trút linh hồn; khi còn ban ngày, mặt trời nó
đã lặn; nó phải sỉ nhục và hổ thẹn; còn những
con cái sót lại, thì ta sẽ phó cho gươm của kẻ
nghịch thù chúng nó, Đức Giê-hô-va phán vậy.
10 Hỡi mẹ tôi ơi, khốn nạn cho tôi! Mẹ đã sanh
ra tôi làm người mắc phải sự tranh đua cãi lẫy
trong cả đất? Tôi vốn không cho ai vay mượn,
cũng chẳng vay mượn ai; dầu vậy, mọi người
nguyền rủa tôi.
11 Nhưng Đức Giê-hô-va phán: Thật ta sẽ bổ
sức cho ngươi được phước. Trong khi gặp tai vạ
hoạn nạn, thật ta sẽ khiến kẻ thù nghịch đến cầu
xin ngươi.
12 Sắt và đồng của phương bắc, người ta có thể
bẻ gãy được sao?
13 Vì cớ mọi tội lỗi các ngươi, trong cả địa phận
mình, ta sẽ phó của cải châu báu các ngươi cho
sự cướp bóc, chẳng trả giá lại.
14 Ta sẽ làm cho những đồ ấy đi với kẻ thù

ngươi qua một đất mà ngươi không biết, vì lửa
giận của ta đã cháy lên, đặng thiêu hủy các
ngươi.
15 Hỡi Đức Giê-hô-va! Ngài hiểu biết. Xin hãy
nhớ đến tôi, thăm viếng tôi, và trả thù những
kẻ bắt bớ cho tôi. Xin chớ cất tôi đi trong sự
nhịn nhục Ngài; xin biết cho rằng tôi vì Ngài
chịu nhuốc nhơ!
16 Tôi vừa nghe những lời Ngài, thì đã ăn lấy
rồi; lời Ngài là sự vui mừng hớn hở của lòng tôi
vậy. Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời vạn quân, vì
tôi được xưng bằng danh Ngài!
17 Tôi chẳng ngồi trong đám hội kẻ vui chơi
mừng rỡ; nhưng tôi ngồi một mình vì tay Ngài;
vì Ngài đã làm cho tôi đầy sự giận.
18 Cớ sao sự đau đớn của tôi cứ còn hoài? Cớ
sao vết thương của tôi không chữa được và nó
không chịu khỏi? Ngài đối với tôi hẳn như cái
khe giả dối, cái suối tắt mạch hay sao?
19 Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán như vầy: Nếu
ngươi trở lại, thì ta sẽ lại đem ngươi đứng trước
mặt ta; nếu ngươi làm cho sự quí lìa khỏi sự
hèn, thì ngươi sẽ như miệng ta, chúng nó sẽ trở
về cùng ngươi; nhưng ngươi chẳng trở về cùng
chúng nó.
20 Ta sẽ khiến ngươi làm tường đồng vững bền
cho dân nầy, họ sẽ đánh với ngươi, nhưng không
thắng ngươi được, vì ta ở cùng ngươi đặng cứu
ngươi và giải thoát ngươi, Đức Giê-hô-va phán
vậy.
21 Ta sẽ rút ngươi ra khỏi tay kẻ ác, sẽ chuộc

ngươi khỏi tay kẻ bạo tàn.

16

1 Lời của Đức Giê-hô-va phán cùng tôi như vầy:
2 Ngươi chớ cưới vợ, chớ có con trai con gái
trong chốn nầy.
3 Vì Đức Giê-hô-va phán về những con trai con
gái sẽ sanh tại đây, và về những cha mẹ đã sanh
đẻ chúng nó trong đất nầy như vầy:
4 Chúng nó sẽ bị dịch lệ mà chết; chẳng ai khóc
cũng chẳng ai chôn; xác chúng nó còn lại như
phân trên đất. Chúng nó sẽ bị diệt bởi gươm
dao và đói kém; thây chúng nó sẽ làm đồ ăn cho
chim trời và loài thú trên đất.
5 Đức Giê-hô-va phán: Chớ vào nhà có tang,
chớ đi điếu, và chớ than khóc chúng nó; vì ta đã
rút sự bình an ơn huệ, thương xót của ta ra khỏi
dân nầy, Đức Giê-hô-va phán vậy.
6 Người lớn kẻ nhỏ đều sẽ chết trong đất
nầy; chẳng được chôn, chẳng ai khóc chúng nó;
người ta không tự cắt thịt và hớt tóc vì chúng
nó.
7 Không ai vì kẻ ở tang bẻ bánh, để yên ủi
chúng nó vì kẻ chết; chẳng ai vì sự chết của cha
hoặc mẹ mà trao chén chia buồn.
8 Cũng đừng vào trong phòng tiệc, đặng ngồi
ăn uống với chúng nó.
9 Vì, Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời
của Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Nầy, dưới mắt các
ngươi, đang đời các ngươi, ta sẽ làm cho trong
xứ nầy hết tiếng vui mừng hỉ hạ, hết tiếng của
chàng rể và nàng dâu.

10 Khi ngươi đem lời nầy truyền cho dân,
chúng nó chắc hỏi ngươi rằng: Sao Đức Giê-hô-
va rao những tai nạn nầy cho chúng tôi? hoặc
chúng tôi có tội gì? hoặc chúng tôi đã phạm tội
gì nghịch cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng
tôi?
11 Ngươi bèn khá đáp rằng: Đức Giê-hô-va
phán: Aáy là tại tổ phụ các ngươi đã bỏ ta, mà
theo các thần khác, đặng hầu việc và quì lạy các
thần ấy, mà đã lìa bỏ ta, và không giữ luật pháp
ta.
12 Còn các ngươi lại làm xấu hơn tổ phụ mình;
vì, nầy, các ngươi ai nấy đều theo sự cứng cỏi
của lòng ác mình, chẳng lo nghe ta.
13 Cho nên ta sẽ ném các ngươi ra khỏi đất nầy,
vào trong một xứ mà các ngươi và tổ phụ các
ngươi cũng chưa từng biết, tại đó các ngươi sẽ
hầu việc các thần khác đêm ngày; vì ta sẽ không
ban ơn cho các ngươi.
14 Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán: Nầy, ngày
đến, là khi người ta sẽ chẳng nói rằng: Thật như
Đức Giê-hô-va hằng sống, là Đấng đã đem con
cái Y-sơ-ra-ên lên khỏi xứ Ê-díp-tô.
15 Nhưng nói rằng: Thật như Đức Giê-hô-va
hằng-sống, là Đấng đã đem con cái Y-sơ-ra-ên
lên từ phương bắc, và từ các nước mà họ đã bị
đuổi đến. Ta sẽ lại dẫn chúng nó về trong đất
mà ta đã ban cho tổ phụ chúng nó.
16 Đức Giê-hô-va phán: Nầy, ta sẽ sai tìm nhiều
kẻ đánh cá, họ sẽ bắt chúng nó; sau lại, ta sẽ sai
tìm nhiều thợ săn, họ sẽ săn chúng nó từ mọi

núi, mọi gò, và các kẻ vầng đá.
17 Vì mắt ta chăm chỉ mọi đường lối chúng nó,
không giấu khỏi trước mặt ta được, tội lỗi chúng
nó không khuất khỏi mắt ta đâu.
18 Trước hết ta sẽ báo sự gian ác và tội lỗi
chúng nó gấp hai, vì chúng nó đã làm ô uế đất
ta bởi những thây các vật đáng ghét, và đem
những sự gớm ghiếc làm đầy dẫy sản nghiệp ta.
19 Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài là sức mạnh tôi,
đồn lũy tôi, và là nơi ẩn náu của tôi trong ngày
khốn nạn! Các nước sẽ từ nơi đầu cùng đất mà
đến cùng Ngài, và nói rằng: Tổ phụ chúng tôi
chỉ hưởng những lời giả dối, là sự hư không, và
vật chẳng có ích gì.
20 Có lẽ nào người ta tự làm cho mình những
thần không phải là thần được sao?
21 Vậy nên, nầy, ta sẽ cho chúng nó biết, thật,
lần nầy, ta sẽ cho chúng nó biết tay ta và quyền
năng ta; và chúng nó sẽ biết danh ta là Giê-hô-
va.

17

1 Tội của Giu-đa đã chép bằng bút sắt, bằng dùi
kim cương; đã chạm trên bảng trong lòng chúng
nó, và trên sừng những bàn thờ các ngươi.
2 Con cái chúng nó nhớ lại bàn thờ và hình
tượng chúng nó đã lập lên gần các cây xanh và
trên gò cao.
3 Hỡi hòn núi ta trong đồng, ta sẽ phó của cải,
châu báu và các nơi cao ngươi làm của cướp; vì
cớ tội lỗi ngươi đã phạm trên khắp bờ cõi mình.

4 Ngươi sẽ bỏ mất cơ nghiệp ta đã ban cho, ấy
là tự ngươi làm lấy; ta sẽ bắt ngươi phục kẻ thù
ngươi trong một xứ mà ngươi chưa từng biết; vì
ngươi đã nhen lửa giận ta lên, thì nó cháy hoài
hoài.
5 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Đáng rủa thay
là kẻ nhờ cậy loài người, lấy loài xác thịt làm
cánh tay, lòng lìa khỏi Đức Giê-hô-va.
6 Nó sẽ như thạch thảo trong sa mạc, không
thấy phước đến, nhưng ở trong nơi đồng vắng
khô khan, trên đất mặn không dân ở.
7 Đáng chúc phước thay là kẻ nhờ cậy Đức Giê-
hô-va, và lấy Đức Giê-hô-va làm sự trông cậy
mình.
8 Nó cũng như cây trồng nơi bờ suối, đâm rễ
theo dòng nước chảy; ngộ khi trời nắng, chẳng
hề sợ hãi, mà lá cứ xanh tươi. Gặp năm hạn hán
cũng chẳng lo gì, mà cứ ra trái không dứt.
9 Lòng người ta là dối trá hơn mọi vật, và rất
là xấu xa: ai có thể biết được?
10 Ta, Đức Giê-hô-va, dò xét trong trí, thử
nghiệm trong lòng, báo cho mỗi người tùy
đường họ đi, tùy kết quả của việc họ làm.
11 Kẻ nào được giàu có chẳng theo sự công
bình, cũng như chim đa đa ấp trứng mà mình
chẳng đẻ ra; đến nửa đời người, nó phải mất
hết, cuối cùng nó ra là ngu dại.
12 Ngôi vinh hiển được lập lên từ ban đầu, ấy
là nơi thánh của dân chúng ta!
13 Hỡi Đức Giê-hô-va, là sự trông cậy của Y-sơ-
ra-ên, những kẻ nào bỏ Ngài đều sẽ bị xấu hổ!

Những kẻ lìa khỏi ta sẽ bị ghi trên đất, vì họ đã
bỏ suối nước sống, tức là Đức Giê-hô-va.
14 Hỡi Đức Giê-hô-va! xin Ngài chữa tôi thì tôi
sẽ được lành; xin Ngài cứu tôi thì tôi sẽ được rỗi:
vì Ngài là Đấng mà tôi ngợi khen.
15 Nầy là lời người ta bảo tôi: Lời phán của Đức
Giê-hô-va ở đâu? Rày hãy ứng nghiệm!
16 Còn tôi, tôi chẳng vội vàng bỏ chức chăn
dân mà không theo Ngài. Tôi cũng không tự ý
muốn mình trông đến ngày khốn nạn, Ngài vẫn
biết vậy. Lời miệng tôi nói ra điều ở trước mặt
Ngài.
17 Ngài là nơi ẩn náu của tôi trong ngày hoạn
nạn, xin chớ làm cớ cho tôi kinh khiếp!
18 Xin Ngài làm cho những kẻ bắt bớ tôi bị xấu
hổ, mà chính tôi đừng bị xấu hổ; cho họ kinh
hoàng, mà chính tôi đừng kinh hoàng! Xin cho
ngày hoạn nạn lâm trên họ, và hủy hoại gấp hai!
19 Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng: Hãy đi,
đứng tại cửa của con cái dân sự, tức là cửa các
vua Giu-đa thường ra vào, và tại hết thảy các
cửa thành Giê-ru-sa-lem.
20 Ngươi khá nói rằng: Hỡi các vua nước Giu-
đa, cùng cả dân Giu-đa, và hết thảy dân cư Giê-
ru-sa-lem, là kẻ do các cửa nầy qua lại, hãy nghe
lời của Đức Giê-hô-va.
21 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Các ngươi
hãy giữ, chớ khiêng gánh trong ngày sa-bát; chớ
khiêng gánh vào cửa thành Giê-ru-sa-lem.
22 Trong ngày sa-bát, đừng khiêng gánh ra
khỏi nhà các ngươi, cũng đừng làm việc chi hết;
nhưng hãy biệt riêng ngày sa-bát ra thánh, như

ta đã phán dặn tổ phụ các ngươi.
23 Nhưng mà, họ chẳng nghe, chẳng lắng tai;
cứng cổ để chẳng nghe ta và chẳng chịu dạy.
24 Đức Giê-hô-va phán: Nếu các ngươi chăm
chỉ nghe ta, nếu các ngươi không khiêng gánh
vào cửa thành ấy trong ngày sa-bát, nếu các
ngươi biệt riêng ngày sa-bát ra thánh và không
làm việc gì trong ngày đó,
25 thì các vua và các quan trưởng ngồi trên
ngai Đa-vít sẽ cỡi xe cỡi ngựa, cùng với các quan
trưởng người Giu-đa, và dân cư Giê-ru-sa-lem do
cửa thành ấy mà vào; và thành ấy sẽ còn đời đời.
26 Người ta sẽ đến từ các thành của Giu-đa
và từ các nơi chung quanh Giê-ru-sa-lem, từ
xứ Bên-gia-min, từ đất đồng bằng, đất núi, và
phương Nam, đặng đem của lễ thiêu và các của
lễ, của lễ chay cùng nhũ hương, và đem của lễ
thù ân đến nhà Đức Giê-hô-va.
27 Nhưng nếu các ngươi không nghe ta để biệt
riêng ngày sa-bát ra thánh, mà trong ngày sa-bát
khiêng gánh và vào cửa thành Giê-ru-sa-lem, thì
ta sẽ đặt lửa nơi cửa thành, lửa ấy sẽ thiêu hủy
cung điện của Giê-ru-sa-lem, không bao giờ tắt.

18

1 Lời của Đức Giê-hô-va phán cho Giê-rê-mi
như vầy:
2 Ngươi khá chờ dậy, xuống trong nhà thợ gốm
kia, tại đó ta sẽ cho ngươi nghe lời ta.
3 Tôi bèn xuống trong nhà thợ gốm, nầy, nó
đang nắn đồ trên cái bàn xây.

4 Cái bình đã nắn ra bằng đất sét bị hư trong
tay người thợ gốm, thì nó lấy mà nắn cái bình
khác, tùy ý mình muốn làm.
5 Bấy giờ, có lời Đức Giê-hô-va phán cùng tôi
rằng:
6 Đức Giê-hô-va phán: Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, ta
đối với các ngươi há chẳng làm được như người
thợ gốm hay sao? Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, đất sét ở
trong tay thợ gốm thể nào, thì các ngươi cũng ở
trong tay ta thể ấy.
7 Trong lúc nào ta sẽ nói về một dân một nước
kia đặng nhổ đi, hủy đi, diệt đi;
8 nếu nước mà ta nói đó xây bỏ điều ác mình,
thì ta sẽ đổi ý ta đã toan giáng tai họa cho nó.
9 Cũng có lúc nào ta sẽ nói về một dân một
nước kia đặng dựng nó, trồng nó;
10 nếu nước ấy làm điều ác trước mắt ta và
không nghe tiếng ta, thì ta sẽ đổi ý ta đã định
xuống phước cho nó.
11 Vậy nên bây giờ, hãy nói cùng người Giu-
đa và dân cư Giê-ru-sa-lem, bảo họ rằng: Đức
Giê-hô-va phán như vầy: Nầy, ta đang gây tai
vạ đánh các ngươi, đặt mưu kế hại các ngươi.
Ai nầy khá dạy lại khỏi đường ác mình, chữa
đường lối mình và công việc mình!
12 Nhưng họ nói rằng: Khéo mất công! Chúng
ta cứ theo mưu mình; ai nấy sẽ theo sự cứng cỏi
của lòng xấu mình.
13 Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán như vầy: Hãy
hỏi trong các nước có ai đã hề nghe sự như vậy
không? Gái đồng trinh của Y-sơ-ra-ên đã làm

việc đáng gớm.
14 Có ai thấy tuyết của Li-ban lìa bỏ vần đá nơi
đồng bằng chăng? Hay là có ai thấy nước sông
mát từ xa chảy đến mà cạn tắt đi chăng?
15 Thế mà dân ta đã quên ta; đốt hương cho
thần tượng giả dối. Vì vậy, nó đã vấp ngã trong
đường mình, trong nẻo cũ, đặng đi trong đường
chưa dọn đắp.
16 Nên đất nó trở nên gở lạ, làm trò cười mãi
mãi; kẻ qua người lại đều sững sờ và lắc đầu.
17 Ta sẽ làm cho nó tan lạc trước mặt kẻ thù,
như bởi trận gió đông; ta xây lưng lại đằng nó,
chẳng xây mặt lại trong ngày nó bị tai nạn.
18 Chúng nó bèn nói rằng: Hãy đến, đồng lập
mưu nghịch cùng Giê-rê-mi; vì thầy tế lễ chẳng
thiếu gì luật pháp, người khôn ngoan chẳng
thiếu gì sự khôn ngoan, đấng tiên tri chẳng thiếu
gì lời tiên tri. Chúng ta hãy đến, lấy miệng lưỡi
mình mà công kích nó, đừng để tai vào lời nó
nói chút nào.
19 Hỡi Đức Giê-hô-va, xin vì tôi ghé tai nghe
những lời của kẻ cãi lẫy với tôi!
20 Người ta có lẽ nào lấy ác báo thiện sao? vì
họ đã đào hầm đặng hại linh hồn tôi. Xin Ngài
nhớ rằng tôi từng đứng trước mặt Ngài đặng vì
họ cầu phước, làm cho cơn giận Ngài xây khỏi
họ.
21 Vậy nên, xin Ngài phó con cái họ cho sự đói
kém, và chính mình họ cho quyền gươm dao.
Nguyền cho vợ họ mất con và trở nên góa bụa,
cho chồng bị chết dịch, cho những người trai

tráng bị gươm đánh giữa trận mạc.
22 Nguyền cho người ta nghe tiếng kêu ra từ
trong nhà, khi Ngài sẽ khiến đạo quân thoạt đến
xông vào họ! Vì họ đã đào hầm để sập bắt tôi,
đã giấu lưới dưới chân tôi.
23 Hỡi Đức Giê-hô-va, chính Ngài biết cả mưu
chước họ nghịch cùng tôi để giết tôi. Xin đừng
tha sự gian ác họ, đừng xóa tội lỗi họ khỏi mắt
Ngài; nhưng cho họ vấp ngã trước mặt Ngài; xin
Ngài phạt họ trong ngày nổi giận của Ngài!

19

1 Đức Giê-hô-va phán rằng: Hãy đi mua một
cái bình bằng đất nơi thợ gốm. Rồi kèm một vài
trưởng lão trong dân và trưởng lão trong đám
thầy tế lễ đi với ngươi,
2 đến nơi trũng của con trai Hi-nôm, gần
đường vào cửa Gốm; tại đó, hãy rao những lời
ta sẽ bảo cho.
3 Ngươi khá nói rằng: Hỡi các vua Giu-đa, và
các ngươi, là dân cư Giê-ru-sa-lem, hãy nghe lời
của Đức Giê-hô-va. Đức Giê-hô-va vạn quân,
Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vầy:
Nầy, ta sẽ giáng tai vạ trên nơi nầy, đến nỗi ai
nghe nói cũng phải bùng tai;
4 vì chúng nó đã lìa bỏ ta, đã làm chỗ nầy nên
xa lạ, đã đốt hương ở đó cho các thần khác mà
chúng nó, tổ phụ chúng nó, các vua Giu-đa đều
chưa từng biết, và vì chúng nó đã làm cho máu
vô tội đầy nơi nầy.

5 Lại xây đắp các nơi cao cho Ba-anh, đặng đốt
con trai mình làm của lễ thiêu dân cho Ba-anh,
là đều ta chẳng hề truyền cho, chẳng hề phán
đến, là điều ta chẳng hề nghĩ tới trong lòng ta.
6 Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán: Nầy, ngày đến,
bấy giờ nơi nầy sẽ không gọi là Tô-phết, cũng
không gọi là nơi trũng của con trai Hi-nôm nữa,
mà là nơi trũng của sự đánh giết.
7 Trong nơi nầy ta sẽ làm hư không mưu của
Giu-đa và của Giê-ru-sa-lem. Ta sẽ làm cho
chúng nó ngã bởi gươm trước mặt kẻ thù, và bởi
tay của những kẻ muốn hại mạng sống chúng
nó; ta sẽ phó thây chúng nó cho chim trời và
loài thú đất làm đồ ăn.
8 Ta sẽ khiến thành nầy làm một trò gở lạ nhạo
cười; ai qua lại gần đó sẽ lấy làm lạ và cười về
mọi tai vạ nó.
9 Ta sẽ làm cho chúng nó ăn thịt con trai con
gái mình, và ai nấy ăn thịt của bạn hữu mình,
trong cơn bị vây bị khốn cực, là khi quân thù
nghịch và những kẻ muốn hại mạng sống chúng
nó làm khốn cho.
10 Rồi thì ngươi khá đập cái bình trước mắt các
người đi với mình,
11 mà nói rằng: Đức Giê-hô-va vạn quân phán
như vầy: Ta sẽ đập vỡ dân nầy và thành nầy
cũng như đập cái bình bằng gốm, chẳng còn làm
liền lại được; người ta sẽ chôn thây tại Tô-phết,
cho đến thiếu chỗ để chôn.
12 Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ đãi chốn nầy
cùng dân cư nó thể ấy; ta sẽ khiến thành nầy
nên như Tô-phết.

13 Các nhà của Giê-ru-sa-lem và đền đài của
các vua Giu-đa đã ô uế thì sẽ như Tô-phết; thật,
ấy là tại trên mái các nhà đó người ta đã đốt
hương cho mọi cơ binh trên trời, và làm lễ quán
cho các thần khác.
14 Đoạn, Giê-rê-mi trở về từ Tô-phết, tức nơi
Đức Giê-hô-va đã sai người đi nói tiên tri; người
bèn đứng trong hành lang của nhà Đức Giê-hô-
va, mà nói với cả dân sự rằng:
15 Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của
Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Nầy, ta sẽ giáng tai
nạn mà ta đã báo trước cho thành nầy và những
thành thuộc về nó, vì chúng nó làm cổ mình nên
cứng, hầu cho chẳng được nghe lời ta.

20

1 Pha-su-rơ, con trai của thầy tế lễ Y-mê, làm
quản đốc nhà Đức Giê-hô-va, có nghe Giê-rê-mi
nói tiên tri những việc nầy.
2 Pha-su-rơ bèn đánh đòn đấng tiên tri Giê-rê-
mi, cùm lại ở cửa trên Bên-gia-min, thuộc về nhà
Đức Giê-hô-va.
3 Bữa sau, Pha-su-rơ thả Giê-rê-mi ra khỏi cùm.
Giê-rê-mi nói với người rằng: Đức Giê-hô-va
không xưng ngươi là Pha-su-rơ đâu, mà xưng
là Ma-go-Mít-sa-bíp.
4 Vì Đức Giê-hô-va phán như vầy: Nầy, ta sẽ
phó ngươi làm sự kinh hãi cho chính mình và
hết thảy bạn hữu mình nữa; chúng nó sẽ chết
bởi gươm của kẻ thù mình, chính mắt ngươi sẽ
ngó thấy. Ta cũng sẽ phó cả dân sự Giu-đa trong

tay vua Ba-by-lôn, người sẽ đem chúng nó sang
Ba-by-lôn làm phu tù, và lấy gươm giết đi.
5 Ta lại sẽ phó mọi của cải thành nầy, cùng lợi
đã làm ra, vật quí hiện có; thật, ta sẽ phó đồ
châu báu của các vua Giu-đa trong tay kẻ thù
nghịch, chúng nó sẽ lấy làm của cướp mà đem
về Ba-by-lôn.
6 Hỡi Pha-su-rơ, chính mình ngươi cùng những
kẻ ở trong nhà ngươi, thảy đều đi làm phu tù.
Ngươi sẽ đến Ba-by-lôn, chết và chôn tại đó, luôn
cả bạn hữu ngươi nữa, tức những kẻ mà ngươi
đã nói tiên tri giả dối cho.
7 Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã khuyên dỗ tôi, và
tôi đã chịu khuyên dỗ; Ngài mạnh hơn tôi và đã
được thắng. Trọn ngày tôi cứ làm trò cười, và ai
cũng nhạo báng tôi.
8 Mỗi lần tôi nói thì cất tiếng kêu la; tôi kêu
rằng: Bạo ngược và hủy diệt! Vì lời của Đức Giê-
hô-va làm cho tôi cả ngày bị sỉ nhục chê cười.
9 Nếu tôi nói: Tôi sẽ chẳng nói đến Ngài nữa;
tôi sẽ chẳng nhân danh Ngài mà nói nữa, thì
trong lòng tôi như lửa đốt cháy, bọc kín trong
xương tôi, và tôi mệt mỏi vì nín lặng, không
chịu được nữa.
10 Tôi có nghe những lời chế nhạo của nhiều
người, kinh hãi mọi bề. Những bạn hữu thiết
nghĩa của tôi trông cho tôi vấp ngã, đều nói
rằng: Hãy cáo nó, và chúng ta cũng sẽ cáo nó;
có lẽ nó sẽ chịu khuyên dỗ, thì chúng ta sẽ thắng
nó, và trả thù nó.
11 Nhưng Đức Giê-hô-va ở với tôi như một tay

anh hùng đáng khiếp; nên những kẻ bắt bớ tôi
sẽ vấp ngã, sẽ chẳng thắng hơn. Vì họ ăn ở
chẳng khôn, thì sẽ chịu sỉ nhục rất lớn, tức là
sự hổ nhuốc đời đời chẳng hề quên được.
12 Nhưng, hỡi Đức Giê-hô-va vạn quân! Ngài
là Đấng thử người công bình, xem thấu trong
lòng trong trí, xin cho tôi thấy Ngài báo thù họ,
vì tôi đã đem việc mình tỏ cùng Ngài.
13 Hãy hát cho Đức Giê-hô-va, hãy ngợi khen
Đức Giê-hô-va! Vì Ngài đã giải cứu linh hồn kẻ
nghèo nàn ra khỏi tay những kẻ ác.
14 Đáng rủa cho cái ngày mà tôi đã sinh!
Nguyền cho cái ngày mà mẹ tôi đẻ tôi ra đừng
được phước!
15 Đáng rủa thay là người đem tin cho cha tôi
rằng: Ngươi đã sanh con trai! làm cho cha tôi
đầy sự vui mừng.
16 Nguyền cho người đó cũng như các thành
mà Đức Giê-hô-va đã phá đổ chẳng phàn nàn!
Nguyền cho nó vừa lúc ban mai nghe kêu la, đến
trưa nghe kêu lớn tiếng;
17 vì đã chẳng giết tôi từ trong lòng mẹ; thì mẹ
tôi đã làm mồ mả tôi, và thai lớn luôn luôn.
18 Sao tôi đã ra khỏi thai để chịu cực khổ lo
buồn, cả đời mang sỉ nhục?

21

1 Có lời từ nơi Đức Giê-hô-va phán cho Giê-
rê-mi, khi vua Sê-đê-kia sai Pha-su-rơ, con trai
Manh-ki-gia, và Sô-phô-ni, con trai thầy tế lễ Ma-
a-sê-gia, đến cùng người mà rằng:

2 Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đến đánh
chúng ta, nên hãy vì chúng ta cầu hỏi Đức Giê-
hô-va; có lẽ Đức Giê-hô-va sẽ vì chúng ta làm
y theo mọi việc lạ lùng của Ngài, cho người lìa
khỏi chúng ta.
3 Giê-rê-mi đáp rằng: Các ông hãy tâu lại cùng
Sê-đê-kia như vầy:
4 Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên,
phán như vầy: Nầy, những binh khí trong tay
các ngươi đang cầm để đánh đuổi vua Ba-by-
lôn và người Canh-đê hiện vây các ngươi ở ngoài
tường thành, thì ta sẽ khiến lui về, và thâu lại
vào giữa thành nầy.
5 Chính ta sẽ chiến đấu nghịch cùng các ngươi,
dùng tay giang ra, cánh tay mạnh sức, nổi nóng,
phát giận và sự thạnh nộ lớn.
6 Ta sẽ đánh dân cư thành nầy cả người và vật:
chúng nó sẽ chết dịch rất lớn.
7 Đức Giê-hô-va phán: Sau đó, ta sẽ phó Sê-đê-
kia, vua Giu-đa, tôi tớ và dân nó, tức những kẻ
còn lại trong thành, đã tránh khỏi dịch lệ, gươm
dao, đói kém, ta sẽ phó chúng nó vào tay Nê-bu-
cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, vào tay những kẻ cừu
thù và những kẻ đòi mạng chúng nó. Nê-bu-cát-
nết-sa sẽ đánh chúng nó bằng lưỡi gươm, không
dè tiếc, không áy náy, không thương xót.
8 Ngươi khá nói cùng dân nầy rằng: Đức Giê-
hô-va phán như vầy: Nầy, ta đặt trước mặt các
ngươi con đường sống và con đường chết.
9 Kẻ nào cứ ở lại trong thành nầy sẽ chết bởi
gươm dao, đói kém, và ôn dịch; nhưng kẻ nào

ra khỏi, đi sang cùng người Canh-đê, tức người
đang vây mình, thì sẽ sống, và sự sống mình sẽ
làm của cướp cho mình.
10 Đức Giê-hô-va phán: Vì ta để mặt ta trên
thành nầy mà xuống họa cho, chớ không phải
xuống phước; thành ấy sẽ bị phó vào tay vua
Ba-by-lôn, người sẽ lấy lửa đốt đi.
11 Luận về nhà vua Giu-đa, hãy nghe lời của
Đức Giê-hô-va:
12 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Hỡi nhà Đa-
vít, vừa lúc ban mai hãy làm sự công bình, hãy
cứu kẻ bị cướp ra khỏi tay người ức hiếp, e rằng
vì các ngươi làm điều ác, mà ta phát giận ra như
lửa, cháy không ai tắt được chăng.
13 Đức Giê-hô-va phán: Nầy, hỡi kẻ ở trong nơi
trũng, trên vầng đá nơi đồng bằng kia, ta nghịch
cùng các ngươi, là những người nói rằng: Ai sẽ
xuống nghịch cùng chúng ta? ai sẽ sấn vào nơi
chúng ta ở?
14 Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ phạt các ngươi
theo quả của việc làm các ngươi; ta sẽ đốt lửa
trong rừng nó, lửa sẽ nuốt hết mọi vật ở chung
quanh nó.

22

1 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Hãy xuống
cung vua Giu-đa, tại đó ngươi khá rao lời nầy,
2 mà rằng: Hỡi vua của Giu-đa, ngồi trên ngai
Đa-vít, ngươi cùng tôi tớ ngươi và dân sự ngươi
vào các cửa nầy, hãy nghe lời của Đức Giê-hô-va!
3 Đức Giê-hô-va phán như vầy: hãy làm sự
chánh trực và công bình; cứu kẻ bị cướp khỏi

tay người ức hiếp; chớ làm sự thiệt hại cùng sự
hiếp đáp cho người trú ngụ, cho kẻ mồ côi hoặc
người góa bụa, và chớ làm đổ máu vô tội trong
nơi nầy.
4 Vì nếu các ngươi thật vâng làm lời nầy, thì
sẽ có vua ngồi trên ngai Đa-vít, cỡi xe và ngựa,
người cùng tôi tớ người và dân người do các cửa
nhà nầy mà vào.
5 Nhưng nếu các ngươi chẳng khứng nghe lời
nầy, Đức Giê-hô-va phán, ta chỉ mình mà thề,
nhà nầy sẽ thành ra hoang vu.
6 Đức Giê-hô-va phán về nhà vua Giu-đa như
vầy: Ta coi ngươi cũng như Ga-la-át, cũng như
chót núi Li-ban, nhưng ta chắc sẽ làm cho ngươi
ra đồng vắng, ra các thành không người ở.
7 Ta sắm sẵn những kẻ tàn hại nghịch cùng
ngươi, thảy đều cầm khí giới; chúng nó sẽ đốn
những cây bách rất tốt của ngươi và quăng vào
lửa.
8 Có nhiều dân tộc sẽ đi qua gần thành nầy, đều
nói cùng bạn mình rằng: Cớ sao Đức Giê-hô-va
đã đãi thành lớn nầy như vậy?
9 Sẽ có kẻ đáp rằng: Aáy là tại dân thành đó đã
bỏ giao ước của Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình,
mà thờ lạy và hầu việc các thần khác.
10 Chớ khóc người chết, chớ than thở về người.
Thà hãy khóc kẻ đi ra, vì nó sẽ không trở về,
chẳng còn lại thấy xứ mình sanh trưởng.
11 Vì Đức Giê-hô-va phán như vầy về Sa-lum,
con trai Giô-si-a, vua của Giu-đa, kế vị cha mình
là Giô-si-a, và đã đi khỏi nơi nầy: Người sẽ chẳng

trở về đó nữa;
12 mà chết tại xứ đã bị đày đến, chẳng còn lại
thấy đất nầy nữa.
13 Khốn thay cho kẻ xây nhà trái lẽ công bình,
làm phòng bởi sự bất nghĩa; dùng kẻ lân cận
mình làm việc vô lương, và chẳng trả tiền công;
14 nói rằng: Ta sẽ xây tòa nhà rộng rãi, có
những phòng khoảng khoát; xoi những cửa sổ,
lợp trần bằng gỗ bách hương, và sơn son.
15 Ngươi lấy gỗ bách hương ganh đua sự đẹp,
há nhân đó được làm vua sao? Cha ngươi xưa
đã ăn đã uống, làm ra sự công bình chánh trực,
cho nên được thạnh vượng.
16 Người đã làm ra lẽ thẳng cho kẻ nghèo và
thiếu thốn cho nên được phước. Đức Giê-hô-va
phán: Như vậy há chẳng phải là biết ta sao?
17 Nhưng mắt và lòng ngươi chăm sự tham
lam, đổ máu vô tội, và làm sự ức hiếp hung dữ.
18 Vậy nên, về Giê-hô-gia-kim, con trai Giô-si-
a, vua của Giu-đa, Đức Giê-hô-va phán như vầy:
Người ta sẽ chẳng khóc người mà nói rằng: Oâi,
anh em ta! Oâi, chị em ta! Cũng sẽ chẳng than
tiếc mà rằng: Thương thay chúa! Thương thay
vinh hiển chúa!
19 Người sẽ bị chôn như chôn con lừa; sẽ bị kéo
và quăng ra ngoài cửa thành Giê-ru-sa-lem.
20 Hãy lên Li-ban và kêu la, cất tiếng lên ở Ba-
san; hãy kêu la từ chót núi A-ba-rim! vì hết thảy
người yêu ngươi đều bị hủy diệt.
21 Ta đã nói cùng ngươi đang thời ngươi thạnh
vượng; nhưng ngươi nói rằng: Tôi chẳng khứng

nghe. Từ khi ngươi còn trẻ, tánh nết ngươi đã
dường ấy: đã chẳng vâng lời ta.
22 Hết thảy những kẻ chăn dân của ngươi sẽ bị
gió nuốt, và kẻ yêu ngươi sẽ đi làm phu tù. Bấy
giờ ngươi chắc sẽ bị hổ mang nhuốc vì mọi tội
ác mình.
23 Ngươi là kẻ ở trên Li-ban và lót ổ trong chòm
cây hương bách kia, khi ngươi gặp tai nạn, quặn
thắt như đàn bà sanh đẻ, đáng thương xót biết
bao!
24 Đức Giê-hô-va phán: Thật như ta hằng sống,
dầu Giê-cô-nia, con trai Giê-hô-gia-kim, vua Giu-
đa, là cái ấn trên tay hữu ta, ta cũng lột ngươi
đi.
25 Ta sẽ phó ngươi trong tay những kẻ muốn
đòi mạng ngươi, trong tay những kẻ mà ngươi
sợ, tức trong tay Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-
lôn, và trong tay người Canh-đê.
26 Ta sẽ đuổi ngươi cùng mẹ đã đẻ ra ngươi
đến trong một xứ khác, không phải là xứ ngươi
sanh ra, và ngươi sẽ chết tại đó.
27 Còn như đất mà linh hồn chúng nó mong
lộn lại, thì sẽ không được trở về.
28 Vậy Giê-cô-nia nầy há phải cái bình khinh
dể và bị bể sao? há phải cái bình không ai ưa
thích sao? Làm sao nó và dòng dõi nó bị ném ra,
bị quăng trong một xứ mình, chưa từng biết?
29 Hỡi đất, đất, đất! hãy nghe lời của Đức Giê-
hô-va.
30 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Hãy ghi người
nầy trong những kẻ không có con cái, trong
những kẻ cả đời không thạnh vượng; vì con cháu

nó sẽ không một người nào thạnh vượng, ngồi
ngai Đa-vít và cai trị trong Giu-đa nữa!

23

1 Đức Giê-hô-va phán: Khốn thay cho những
kẻ chăn hủy diệt và làm tan lạc bầy chiên của
đồng cỏ ta.
2 Vậy nên, về những kẻ chăn giữ dân Ngài,
thì Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên phán
như vầy: Các ngươi làm tan lạc bầy chiên ta, đã
đuổi đi và không thăm nom đến; nầy, ta sẽ thăm
phạt các ngươi về những việc dữ mình làm, Đức
Giê-hô-va phán vậy.
3 Ta sẽ nhóm những con sót lại của bầy ta, từ
các nước mà ta đã đuổi chúng nó đến. Ta sẽ đem
chúng nó trở về trong chuồng mình; chúng nó
sẽ sanh đẻ thêm nhiều.
4 Ta sẽ lập lên những kẻ chăn nuôi chúng nó;
thì sẽ chẳng sợ chẳng hãi nữa, và không thiếu
một con nào, Đức Giê-hô-va phán vậy.
5 Đức Giê-hô-va phán: Nầy, những ngày đến,
bấy giờ ta sẽ dấy lên cho Đa-vít một Nhánh công
bình. Ngài sẽ cai trị làm vua, lấy cách khôn
ngoan mà ăn ở, làm sự chánh trực công bình
trong đất.
6 Đang đời vương đó, Giu-đa sẽ được cứu; Y-
sơ-ra-ên sẽ ở yên ổn, và người ta sẽ xưng danh
Đấng ấy là: Đức Giê-hô-va sự công bình chúng
ta!
7 Đức Giê-hô-va phán: Vậy nên những ngày
đến, bấy giờ người ta sẽ chẳng còn nói rằng:

Thật như Đức Giê-hô-va hằng sống, tức là Đấng
đã đem con cái Y-sơ-ra-ên lên khỏi đất Ê-díp-tô.
8 Nhưng nói rằng: Thật như Đức Giê-hô-va
hằng sống, tức là Đấng đã đem lên và dắt dòng
dõi nhà Y-sơ-ra-ên về từ phương bắc, từ các
nước mà ta đã đuổi họ đến. Chúng nó sẽ ở trong
đất mình.
9 Về các tiên tri: Lòng ta tan nát trong ta;
xương ta thảy đều run rẩy; ta như người say,
như người xây xẩm vì rượu, bởi cớ Đức Giê-hô-
va và những lời thánh của Ngài.
10 Trong đất đầy những kẻ tà dâm; vì cớ bị
rủa sả thì đất nên sầu thảm; những đồng cỏ nơi
đồng vắng đều khô khan. Người ta chạy theo
đường dữ, sức chúng nó là không công bình.
11 Vì chính kẻ tiên tri thầy tế lễ đều là ô uế, ta
thấy sự gian ác chúng nó đến trong nhà ta; Đức
Giê-hô-va phán vậy.
12 Cho nên đường chúng nó sẽ như nơi trơn
trợt trong tối tăm, sẽ bị đuổi và vấp ngã tại đó.
Vì đến năm chúng nó bị thăm phạt, ta sẽ giáng
tai vạ trên chúng nó, Đức Giê-hô-va phán vậy.
13 Ta đã thấy rõ sự điên dại của bọn tiên tri xứ
Sa-ma-ri; chúng nó nhân danh Ba-anh mà nói
tiên tri, khiến dân Y-sơ-ra-ên ta lầm lạc.
14 Nhưng, nơi bọn tiên tri ở Giê-ru-sa-lem, ta
đã thấy sự đáng gớm ghiếc: chúng nó phạm tội
tà dâm, bước theo sự giả dối; chúng nó làm cho
cứng vững tay kẻ dữ, đến nỗi chẳng ai xây bỏ
sự ác của mình. Ta coi chúng nó thảy đều như
Sô-đôm, và dân cư nó như Gô-mô-rơ.

15 Vậy nên, về phần bọn tiên tri đó, Đức Giê-
hô-va vạn quân phán như vầy: Nầy, ta sẽ cho
chúng nó ăn ngải cứu và uống mật đắng; vì các
tiên tri ở Giê-ru-sa-lem đã làm cho sự vô đạo
tràn ra trong cả xứ.
16 Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vầy: Chớ
nghe những lời của các tiên tri nói tiên tri với
các ngươi. Chúng nó dạy cho các ngươi sự hư
không, và nói sự hiện thấy bởi lòng mình chẳng
phải bởi miệng Đức Giê-hô-va.
17 Chúng nó cứ bảo kẻ khinh dể ta rằng: Đức
Giê-hô-va phán, các ngươi sẽ được bình an. Lại
bảo những kẻ bước theo sự cứng cõi của lòng
mình rằng: Chẳng có tai họa nào đến trên các
ngươi hết.
18 Vậy ai đã đứng được trong sự bàn luận của
Đức Giê-hô-va, để được ngắm xem và nghe lời
Ngài? Ai đã suy xét và nghe lời Ngài?
19 Nầy, cơn giận của Đức Giê-hô-va đã phát ra
như bão, như gió lốc, nổ trên đầu kẻ dữ.
20 Đức Giê-hô-va chưa làm trọn ý đã định trong
lòng, thì cơn giận của Ngài sẽ chẳng trở lại.
Trong ngày sau rốt, các ngươi sẽ rõ biết sự ấy.
21 Ta chẳng sai những tiên tri nầy, mà chúng
nó đã chạy; ta chẳng phán với, mà đã nói tiên
tri.
22 Nếu chúng nó có đứng trong sự bàn luận ta,
thì đã khiến dân ta nghe lời ta, và đã làm cho
dân từ đường dữ việc xấu mà trở lại rồi.
23 Đức Giê-hô-va phán: Ta có phải là Đức Chúa
Trời ở gần mà không phải là Đức Chúa Trời ở xa

sao?
24 Đức Giê-hô-va phán: Có người nào có thể
giấu mình trong các nơi kín cho ta đừng thấy
chăng? Đức Giê-hô-va phán: Há chẳng phải ta
đầy dẫy các từng trời và đất sao?
25 Ta nghe điều những kẻ tiên tri nầy nói,
chúng nó nhân danh ta mà nói tiên tri giả dối,
rằng: Ta có chiêm bao; thật, ta có chiêm bao!
26 Những tiên tri ấy, theo sự dối trá của lòng
mình mà nói tiên tri, chúng nó có lòng ấy cho
đến chừng nào?
27 Chúng nó mỗi người thuật chiêm bao cùng
kẻ lân cận, tưởng sẽ khiến dân quên danh ta
cũng như tổ phụ chúng nó vì Ba-anh quên danh
ta.
28 Khi tiên tri nào có chiêm bao, hãy thuật
chiêm bao ấy đi; còn kẻ nào đã lãnh lời ta, hãy
truyền lại lời ta cách trung tín! Đức Giê-hô-va
phán: Rơm rạ há xen vào với lúa mì sao?
29 Lời ta há chẳng như lửa, như búa đập vỡ đá
sao? Đức Giê-hô-va phán vậy.
30 Vậy nên Đức Giê-hô-va phán rằng: Nầy, ta
nghịch cùng những kẻ tiên tri ăn cắp lẫn nhau
về lời của ta.
31 Đức Giê-hô-va phán: Nầy, ta nghịch cùng
những kẻ tiên tri dùng lưỡi mình nói ra, mà
rằng: Ngài phán.
32 Đức Giê-hô-va phán: Nầy, ta nghịch cùng
những kẻ lấy chiêm bao giả dối mà nói tiên tri,
thuật lại và lấy lời dối trá khoe khoang mà làm
cho dân ta lầm lạc, nhưng ta không sai và cũng
không bảo chúng nó; chúng nó cũng không làm

ích gì cho dân nầy hết, Đức Giê-hô-va phán vậy.
33 Nếu dân nầy, kẻ tiên tri hay là thầy tế lễ,
hỏi ngươi rằng: Gánh nặng của Đức Giê-hô-va
là gì? Khá đáp rằng: Gánh nặng gì? Đức Giê-
hô-va phán: Ta sẽ từ bỏ các ngươi.
34 Còn như kẻ tiên tri, thầy tế lễ, và dân sẽ nói
rằng: Gánh nặng của Đức Giê-hô-va, thì ta sẽ
phạt người ấy và nhà nó.
35 Vậy, nầy là câu mỗi người khá hỏi kẻ lân
cận mình, mỗi người khá hỏi anh em mình rằng:
Đức Giê-hô-va đã trả lời làm sao? Đức Giê-hô-va
đã phán thể nào?
36 Bấy giờ chớ nói gánh nặng của Đức Giê-hô-
va nữa; vì lời của mỗi một người sẽ là gánh nặng
của nó, vì các ngươi đã làm trái những lời của
Đức Chúa Trời hằng sống, của Đức Giê-hô-va
vạn quân, Đức Chúa Trời chúng ta.
37 Vậy ngươi khá hỏi kẻ tiên tri rằng: Đức Giê-
hô-va đã trả lời cho ngươi làm sao? Hay là: Đức
Giê-hô-va đã phán thể nào?
38 Nhưng nếu các ngươi nói rằng: Gánh nặng
của Đức Giê-hô-va, bởi cớ đó, Đức Giê-hô-va
phán như vầy: Vì các ngươi nói lời nầy: Gánh
nặng của Đức Giê-hô-va, và ta đã sai đến cùng
các ngươi đặng bảo các ngươi rằng: Chớ còn nói
rằng: Gánh nặng của Đức Giê-hô-va,
39 nhân đó, nầy, ta sẽ quên hẳn các ngươi; ta sẽ
bỏ các ngươi, và thành ta đã ban cho các ngươi
và tổ phụ các ngươi, xa khỏi trước mặt ta.
40 Ta sẽ khiến các ngươi chịu nhơ nhuốc đời
đời, hổ thẹn vô cùng, không bao giờ quên được.

24

1 Đức Giê-hô-va tỏ cho tôi, nầy, có hai giỏ
trái vả để trước đền thờ Đức Giê-hô-va. Aáy là
sau khi Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đã bắt
Giê-cô-nia, con trai Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa,
cùng các quan trưởng Giu-đa, với các thợ nghề
và thợ rèn từ thành Giê-ru-sa-lem đem về nước
Ba-by-lôn làm phu tù.
2 Một trong hai giỏ thì đựng những trái vả rất
tốt, như trái vả đầu mùa; còn giỏ kia thì đựng
trái xấu lắm, đến nỗi không có thể ăn được.
3 Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng: Hỡi Giê-
rê-mi, ngươi thấy gì? Tôi thưa: Thấy trái vả,
những trái tốt thì rất tốt, còn những trái xấu thì
rất xấu, xấu đến nỗi không thể ăn được.
4 Bấy giờ có lời của Đức Giê-hô-va phán cùng
tôi rằng:
5 Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên phán
như vầy: Như những trái vả tốt nầy, ta cũng sẽ
xem những kẻ phu tù Giu-đa, mà ta đã sai từ nơi
nầy đến trong đất người Canh-đê, cho chúng nó
được ích.
6 Ta sẽ để con mắt ta trên chúng nó làm ích
cho, và ta sẽ đem họ về trong xứ nầy, lập lên mà
không phá đi nữa, trồng lại mà không nhổ đi
nữa.
7 Ta sẽ ban cho chúng nó tấm lòng hay nhận
biết ta là Đức Giê-hô-va. Chúng nó sẽ làm dân ta,
và ta sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó; vì chúng
nó sẽ hết lòng trở về cùng ta.
8 Còn như Sê-đê-kia, vua Giu-đa, các quan

trưởng nó và dân sót lại của thành Giê-ru-sa-
lem, là dân còn ở trong đất nầy, và những kẻ ở
trong đất Ê-díp-tô, thì người ta làm cho những
trái vả xấu quá ăn không được thể nào, ta cũng
sẽ làm cho chúng nó thể ấy.
9 Ta sẽ phó chúng nó để bị ném đi ném lại giữa
mọi nước thế gian cho chúng nó chịu khổ, chịu
mắng nhiếc, xoi bói, cười chê, rủa sả, trong mọi
xứ mà ta sẽ đuổi chúng nó đến.
10 Ta sẽ sai gươm dao, đói kém, ôn dịch giữa
chúng nó, cho đến chừng chúng nó bị hủy diệt
khỏi đất ta đã ban cho chúng nó cùng tổ phụ
chúng nó.

25

1 Nầy là lời phán cùng Giê-rê-mi về cả dân Giu-
đa, trong năm thứ tư đời Giê-hô-gia-kim, con trai
Giô-si-a, vua của Giu-đa; ấy là năm thứ nhất đời
Nê-bu-cát-nết-sa, vua nước Ba-by-lôn.
2 Đấng tiên tri Giê-rê-mi rao truyền những lời
nầy trước mặt dân Giu-đa và hết thảy dân cư
Giê-ru-sa-lem rằng:
3 Từ năm thứ mười ba đời Giô-si-a, con trai A-
môn, vua của Giu-đa, cho đến ngày nay có hai
mươi ba năm, lời của Đức Giê-hô-va phán cùng
tôi. Từ lúc đó, tôi dậy sớm nói cùng các ngươi;
nhưng các ngươi chẳng khứng nghe tôi.
4 Đức Giê-hô-va đã sai các đầy tớ Ngài, là các
tiên tri, đến cùng các ngươi, dậy sớm mà sai đến,
nhưng các ngươi không nghe lời, không để tai
mà nghe.

5 Các đấng ấy nói rằng: Mỗi người trong các
ngươi hãy từ đường dữ mình trở lại; hãy bỏ điều
ác của việc làm mình, và ở trong đất mà Đức Giê-
hô-va đã ban cho các ngươi và tổ phụ các ngươi
từ xưa cho đến đời đời.
6 Chớ theo các thần khác đặng hầu việc và thờ
lạy, chớ lấy việc tay mình làm ra mà chọc giận
ta nữa, thì ta sẽ không làm hại chi các ngươi.
7 Đức Giê-hô-va phán: Nhưng các ngươi chẳng
nghe ta, mà lấy việc làm của tay mình chọc giận
ta, và chuốc lấy tai hại cho mình.
8 Vậy nên, Đức Giê-hô-va vạn quân phán như
vầy: Vì các ngươi đã chẳng nghe lời ta,
9 nầy, ta sẽ sai đòi mọi họ hàng phương bắc
cùng đầy tớ ta là Nê-bu-các-nết-sa, vua Ba-by-
lôn, đến nghịch cùng đất nầy, nghịch cùng dân
cư nó, và các nước ở chung quanh. Ta sẽ diệt
hết chúng nó, làm chúng nó nên sự gở lạ, chê
cười, và hoang vu đời đời. Đức Giê-hô-va phán
vậy.
10 Vả, ta sẽ làm cho trong vòng chúng nó hết
tiếng reo vui và kêu-mừng, hết tiếng của rể mới
và dâu mới, hết tiếng ầm ầm của cối xay và ánh
sáng của đèn.
11 Cả đất nầy sẽ trở nên hoang vu gở lạ, các
nước nầy sẽ phục sự vua Ba-by-lôn trong bảy
mươi năm.
12 Đức Giê-hô-va phán: Khi bảy mươi năm ấy
sẽ mãn, ta sẽ phạt vua Ba-by-lôn và dân người, vì
cớ tội ác chúng nó. Ta sẽ phạt xứ người Canh-đê
và biến thành một nơi hoang vu đời đời.

13 Phàm lời ta đã phán nghịch cùng đất ấy, tức
lời chép trong sách nầy, là lời Giê-rê-mi đã nói
tiên tri nghịch cùng muôn nước, thì sẽ xảy đến
cho đất ấy.
14 Vả, sẽ có nhiều nước và vua lớn bắt chính
người Canh-đê làm tôi mọi, và ta sẽ báo chúng
nó theo việc làm của chúng, và theo việc bởi tay
chúng làm ra.
15 Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên có
phán cùng tôi như vầy: Hãy lấy chén rượu của
sự giận khỏi tay ta, khá cho các dân mà ta sai
ngươi đến đều uống lấy.
16 Chúng nó sẽ uống, sẽ đi xiêu tó, và điên
cuồng, vì cớ gươm dao mà ta sẽ sai đến giữa
chúng nó.
17 Vậy tôi lấy chén khỏi tay Đức Giê-hô-va, và
khiến cho mọi nước mà Đức Giê-hô-va sai tôi đến
đều uống lấy:
18 cho Giê-ru-sa-lem và cho các thành của Giu-
đa, cho các vua các quan trưởng nó, làm cho
chúng nó hoang vu, gở lạ, bị chê cười, chịu rủa
sả như ngày nay;
19 cho Pha-ra-ôn, vua nước Ê-díp-tô, cho
những đầy tớ người, cho các quan trưởng và
dân sự người;
20 cho mọi dân lộn, cho mọi vua xứ Uùt-xơ, cho
mọi vua xứ Phi-li-tin: tức vua của Aùch-ca-lôn,
của Ga-xa, của Eùc-rôn, và những kẻ còn sống
sót ở Aùch-đốt;
21 cho Ê-đôm, cho Mô-áp, cho con cái Am-môn;
22 cho các vua Ty-rơ, cho mọi vua ở Si-đôn, và
cho mọi vua ở cù lao ngoài biển;

23 cho Đê-đan, cho Thê-ma, cho Bu-xơ, cho
những kẻ cạo tóc chung quanh đầu;
24 cho mọi vua A-ra-bi, cho các vua của các
nước thuộc về các giống lộn ở đồng vắng;
25 cho mọi vua của Xim-ri, cho mọi vua của
Ê-lam, cho mọi vua của Mê-đi;
26 cho mọi vua phương bắc, ở gần hoặc ở xa,
cho vua nầy cùng với vua kia; sau lại, cho mọi
nước thế gian ở trên mặt đất. Vua của Sê-sác
cũng sẽ uống chén sau các vua kia.
27 Ngươi khá bảo họ rằng: Đức Giê-hô-va vạn
quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như
vầy: Hãy uống đi hãy say, mửa, ngã xuống, đừng
dậy nữa, vì cớ gươm dao mà ta sẽ sai đến giữa
các ngươi!
28 Nếu họ không khứng lấy chén ở tay ngươi
đặng uống, thì ngươi khá bảo rằng: Đức Giê-hô-
va vạn quân phán như vầy: Chắc các ngươi phải
uống!
29 Vả, nầy, ấy là thành kia là thành được xưng
bằng danh ta, mà ta bắt đầu xuống tai vạ;
còn các ngươi, há khỏi hình phạt được cả sao?
Không! các ngươi sẽ không khỏi hình phạt đâu;
vì ta sẽ sai gươm dao đến trên mọi dân cư trên
đất, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy.
30 Cho nên ngươi khá lấy mọi lời nầy nói tiên
tri nghịch cùng họ, và bảo rằng: Đức Giê-hô-va
quát tháo từ nơi cao; phát tiếng từ chỗ ở thánh
Ngài; quát tháo to nghịch cùng chuồng chiên;
trổi tiếng kêu như những kẻ đạp trái nho, nghịch
cùng hết thảy dân cư trên đất.

31 Tiếng om sòm sẽ vang ra đến cùng đất; vì
Đức Giê-hô-va tranh cạnh cùng các nước, phán
xét mọi xác thịt, phó những kẻ dữ cho gươm dao,
Đức Giê-hô-va phán vậy.
32 Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vầy: Nầy,
tai vạ sẽ từ một dân nầy qua một dân khác; một
trận bão lớn dấy lên từ các nơi đầu cùng đất.
33 Thây của những kẻ mà Đức Giê-hô-va đã giết
trong ngày đó, sẽ đầy trên đất từ đầu nầy đến
đầu kia; chẳng ai khóc, chẳng thâu liệm, chẳng
chôn, sẽ làm phân trên mặt đất!
34 Hỡi những kẻ chăn, hãy than khóc, cất tiếng
than van! Hỡi những kẻ dẫn bầy chiên, hãy lăn
trong tro bụi! Vì ngày các ngươi bị giết, kỳ các
ngươi bị tan lạc đã đến hạn; các ngươi sẽ ngã
xuống như bình quí giá.
35 Kẻ chăn không bởi đâu trốn tránh, kẻ dẫn
bầy chiên không bởi đâu thoát ra.
36 Kẻ chăn phát tiếng kêu, kẻ dẫn bầy chiên
than khóc; vì Đức Giê-hô-va phá hoang đồng cỏ
họ,
37 và những chuồng chiên yên ổn đã bị bắt
phải nín lặng bởi sự nóng giận của Đức Giê-hô-
va.
38 Ngài như sư tử đã ra khỏi chỗ kín mình. Đất
chúng nó đã trở nên gở lạ bởi sức mạnh rất hung
đè nén, và cơn giận rất mãnh liệt.

26

1 Lúc Giê-hô-gia-kim, con trai Giô-si-a, vua
nước Giu-đa, bắt đầu trị vì, có lời nầy từ Đức
Giê-hô-va phán ra:

2 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Ngươi khá
đứng trong hành lang nhà Đức Giê-hô-va, rao
những lời ta truyền ngươi nói lại cho các thành
của Giu-đa đã đến đặng thờ lạy trong nhà Đức
Giê-hô-va; chớ bớt một tiếng.
3 Hoặc giả chúng nó nghe ngươi, và ai nấy sẽ
từ đường xấu mình trở lại; hầu cho ta ăn năn về
họa mà ta định làm cho chúng nó, vì sự dữ của
việc làm chúng nó.
4 Vậy ngươi khá bảo rằng: Đức Giê-hô-va phán
như vầy: Nếu các ngươi không khứng nghe ta,
mà bước theo luật pháp ta đã đặt trước mặt các
ngươi;
5 nếu các ngươi không nghe lời của các đầy tớ
ta, là các tiên tri mà ta sai đến cùng các ngươi,
và đã dậy sớm sai đến, nhưng các ngươi không
nghe họ,
6 thì ta sẽ khiến nhà nầy nên như Si-lô, và sẽ
khiến thành nầy nên sự rủa sả cho mọi nước trên
đất.
7 Các thầy tế lễ, các tiên tri, và cả dân sự đều
nghe Giê-rê-mi truyền những lời ấy trong nhà
Đức Giê-hô-va.
8 Khi Giê-rê-mi nói xong mọi điều Đức Giê-hô-
va đã truyền mình nói cho cả dân sự, thì các thầy
tế lễ, các tiên tri, và cả dân sự đều bắt lấy người
và nói rằng: Ngươi chắc sẽ chết!
9 Sao ngươi nhân danh Đức Giê-hô-va mà nói
tiên tri rằng: Nhà nầy sẽ trở nên như Si-lô, thành
nầy sẽ hoang vu và không dân ở? Bấy giờ cả dân
sự nhóm lại cùng Giê-rê-mi trong nhà Đức Giê-
hô-va.

10 Các quan trưởng Giu-đa nghe những sự ấy,
bèn từ trong cung vua lên nhà Đức Giê-hô-va,
ngồi tại lối vào của cửa mới nhà Đức Giê-hô-va.
11 Bấy giờ các thầy tế lễ và các tiên tri nói với
các quan trưởng cùng cả dân sự rằng: Người
nầy đáng chết; vì đã nói tiên tri nghịch cùng
thành nầy, như chính tai các ngươi đã nghe.
12 Nhưng Giê-rê-mi đáp cùng các quan trưởng
và cả dân sự rằng: Aáy là Đức Giê-hô-va sai ta
đặng nói tiên tri mọi lời nghịch cùng nhà nầy và
thành nầy, mà các ngươi đã nghe.
13 Bây giờ các ngươi hãy sửa lại đường lối và
việc làm của mình, hãy vâng theo tiếng của Giê-
hô-va Đức Chúa Trời các ngươi, thì Đức Giê-hô-
va sẽ ăn năn về tai họa mà Ngài đã rao ra nghịch
cùng các ngươi.
14 Về phần ta, nầy, ta ở trong tay các ngươi, hãy
làm cho ta điều các ngươi cho là phải và đáng
làm.
15 Dầu vậy, khá biết chắc rằng các ngươi giết
ta, thì các ngươi cùng thành nầy và dân cư nó sẽ
gánh lấy huyết vô tội. Vì Đức Giê-hô-va thật đã
sai ta đến cùng các ngươi, khiến ta nói mọi lời
nầy vào tai các ngươi.
16 Các quan trưởng và cả dân sự bèn nói cùng
các thầy tế lễ và các tiên tri rằng: Người nầy
không đáng chết; vì ấy là người nhân danh
Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta mà nói cùng
chúng ta.
17 Một vài kẻ trưởng lão trong đất đứng dậy
nói với cả hội dân như vầy:

18 Mi-chê ở Mô-rê-sết, là người nói tiên tri về
đời ê-xê-chia, vua Giu-đa, có nói cùng cả dân
Giu-đa rằng: Đức Giê-hô-va vạn quân phán như
vầy: Si-ôn sẽ bị cày như ruộng, Giê-ru-sa-lem sẽ
trở nên gò đống, núi của nhà sẽ trở nên như các
nơi cao của rừng.

19 Ê-xê-chia, vua Giu-đa, và cả Giu-đa há có
giết người sao? Người há chẳng đã kính sợ Đức
Giê-hô-va và nài xin ơn Đức Giê-hô-va sao? Vậy
nên Đức Giê-hô-va ăn năn về tai họa mà Ngài đã
rao ra nghịch cùng họ. Nay chúng ta làm sự đó,
ấy là phạm tội nặng nghịch cùng linh hồn mình.

20 Lại còn có một người nữa đã nhân danh
Đức Giê-hô-va mà nói tiên tri: ấy là U-ri, con
trai Sê-ma-gia, ở Ki-ri-át-Giê-a-rim. Người cũng
nói tiên tri nghịch cùng thành và đất nầy y theo
mọi lời của Giê-rê-mi.

21 Vua Giê-hô-gia-kim, hết thảy quân lính, và
các quan trưởng đều nghe những lời người, vua
bèn muốn giết người đi; nhưng U-ri hay được,
thì sợ và trốn qua đất Ê-díp-tô.

22 Vua Giê-hô-gia-kim bèn sai Eân-na-than,
con trai Aïc-bồ, và mấy người nữa cùng đi qua
Ê-díp-tô,

23 đem U-ri ra khỏi Ê-díp-tô và điệu về cho vua
Giê-hô-gia-kim. Vua sai dùng gươm giết người
và quăng thây trong mồ phàm dân.

24 Bấy giờ tay A-hi-cam, con trai Sa-phan, binh
vực Giê-rê-mi và gàn trở cho khỏi phó người
trong tay dân chúng đặng làm cho chết.

27

1 Lúc Sê-đê-kia, con trai Giô-si-a, vua Giu-đa,
bắt đầu trị vì, có lời của Đức Giê-hô-va phán cho
Giê-rê-mi như vầy:
2 Đức Giê-hô-va phán cùng tôi rằng: Ngươi khá
làm lấy xiềng và ách cho mình, rồi để trên cổ
ngươi.
3 Đoạn, hãy gởi cho vua Ê-đôm, vua Mô-áp,
vua của con cái Am-môn, vua Ty-rơ, và vua Si-
đôn, bởi tay các sứ thần đến thành Giê-ru-sa-lem
chầu Sê-đê-kia, vua Giu-đa.
4 Khác dặn họ tâu cùng chủ mình rằng: Đức
Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-
ên, phán như vầy: Các ngươi hãy tâu cùng chủ
mình rằng:
5 Chính ta là Đấng đã làm nên đất, loài người
và loài thú trên mặt đất, bởi quyền năng lớn và
cánh tay giang ra của ta, ta ban đất ấy cho ai tùy
ý ta lấy làm phải.
6 Bây giờ, ta đã phó mọi đất nầy trong tay Nê-
bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đầy tớ ta; ta cũng
ban những thú vật ngoài đồng cho người đặng
giúp việc người nữa.
7 Mọi nước sẽ phải phục người, con người,
cháu người, cho đến chừng nào phiên của nước
nó cũng đến; bấy giờ nhiều nước và các vua lớn
sẽ bắt nó phục.
8 Nếu dân nào nước nào không hầu việc người,
tức Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, và không
tròng cổ mình vào ách của vua Ba-by-lôn, thì
Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ dùng gươm dao, đói

kém, dịch lệ mà phạt dân ấy, cho đến chừng nào
ta đã diệt chúng nó đi bởi tay vua Nê-bu-cát-nết-
sa.
9 Aáy vậy, chớ nghe những tiên tri, thầy bói,
kẻ bàn mộng, thầy thiên văn, thầy phù phép của
các ngươi, chúng nó nói với các ngươi rằng: Các
ngươi sẽ chẳng phục sự vua Ba-by-lôn đâu.
10 Vì ấy là chúng nó nói tiên tri giả dối, đặng
cho các ngươi bị dời xa khỏi đất mình, hầu cho
ta đuổi các ngươi ra, và các ngươi bị diệt mất.
11 Nhưng dân nào sẽ đặt cổ mình dưới ách vua
Ba-by-lôn và phục sự vua ấy, thì, Đức Giê-hô-va
phán: Ta sẽ cho nó cứ ở trong xứ mình, đặng
cày cấy và ở đó.
12 ta theo mọi lời đó mà nói với Sê-đê-kia, vua
Giu-đa, rằng: Hãy đặt cổ mình dưới ách của vua
Ba-by-lôn, hãy phục sự người và dân người nữa,
thì các ngươi được sống.
13 Cớ sao vua cùng dân mình liều chết bởi
gươm dao, đói kém, dịch lệ, như Đức Giê-hô-va
đã phán về nước nào chẳng phục sự vua Ba-by-
lôn?
14 Vậy, chớ nghe những lời của bọn tiên tri nói
rằng: Các ngươi sẽ chẳng phục sự vua Ba-by-
lôn! Aáy là sự giả dối mà những kẻ đó nói tiên
tri cho các ngươi vậy.
15 Đức Giê-hô-va phán: Ta chẳng hề sai chúng
nó, nhưng chúng nó nói tiên tri giả dối nhân
danh ta; hầu cho ta đuổi các ngươi, và các ngươi
bị diệt mất, nghĩa là các ngươi với các tiên tri đã
nói tiên tri cho các ngươi.
16 Ta cũng nói với các thầy tế lễ và cả dân sự,

rằng: Đức Giê-hô-va phán như vầy: Chớ nghe
những lời của bọn tiên tri các ngươi, nói tiên tri
với các ngươi rằng: Nầy, những khí mạnh của
nhà Đức Giê-hô-va không bao lâu nữa sẽ từ nước
Ba-by-lôn lại đem về! Aáy là chúng nó nói tiên
tri giả dối với các ngươi.
17 Đừng nghe chúng nó. Hãy phục sự vua Ba-
by-lôn, thì được sống. Sao để thành nầy biến
nên hoang vu?
18 Song ví bằng chúng nó thật là tiên tri và lời
Đức Giê-hô-va ở cùng chúng nó, thì nay hãy cầu
thay nơi Đức Giê-hô-va vạn quân, để cho những
khí mạnh sót lại trong nhà Đức Giê-hô-va, trong
cung vua Giu-đa và thành Giê-ru-sa-lem, khỏi
sang qua nước Ba-by-lôn.
19 Vì Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vầy về
các cột, biển, các đế tảng, và những khí mạnh
sót lại trong thành nầy,
20 tức những đồ mà Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-
by-lôn, chưa khuân đi, khi người bắt Giê-cô-nia,
con trai Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa, cùng các kẻ
cả trong nước Giu-đa và thành Giê-ru-sa-lem, từ
thành Giê-ru-sa-lem điệu về nước Ba-by-lôn làm
phu tù;
21 phải, Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa
Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vầy về các khí
mạnh sót lại trong nhà Đức Giê-hô-va, trong
cung vua Giu-đa và thành Giê-ru-sa-lem:
22 Những đồ ấy sẽ bị đem qua Ba-by-lôn, và
để lại ở đó cho đến ngày ta thăm viếng chúng
nó; bấy giờ ta sẽ đem những đồ ấy trở về, lại để

trong chỗ nầy, Đức Giê-hô-va phán vậy.

28

1 Cũng năm ấy, lúc Sê-đê-kia, vua Giu-đa, bắt
đầu trị vì, tháng năm về năm thứ tư, Ha-na-nia,
con trai A-xua, tiên tri ở Ga-ba-ôn, nói với tôi
trong nhà Đức Giê-hô-va, trước mặt các thầy tế
lễ và cả dân sự rằng:
2 Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của
Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Ta đã bẻ ách của vua
Ba-by-lôn.
3 Trong hai năm trọn, mọi khí mạnh của nhà
Đức Giê-hô-va mà Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-
lôn, đã cất đi khỏi chỗ nầy và dời qua Ba-by-lôn,
thì ta sẽ lại đem về trong nơi nầy.
4 Đức Giê-hô-va phán: Ta lại sẽ đem Giê-cô-
nia, con trai Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa, và mọi
người Giu-đa bị bắt làm phu tù qua Ba-by-lôn,
cũng đều trở về trong nơi nầy nữa; vì ta sẽ bẻ
ách của vua Ba-by-lôn.
5 Bấy giờ, tiên tri Giê-rê-mi đáp cùng tiên tri
Ha-na-nia, trước mặt các thầy tế lễ và cả dân sự
đang đứng trong nhà Đức Giê-hô-va.
6 Tiên tri Giê-rê-mi nói rằng: A-men, nguyền
xin Đức Giê-hô-va làm như vậy! Nguyền xin Đức
Giê-hô-va làm những lời ngươi đã nói tiên tri,
đem những khí mạnh của nhà Đức Giê-hô-va và
hết thảy những kẻ phu tù từ Ba-by-lôn trở về
trong chốn nầy!
7 Dầu vậy, hãy nghe lời tôi nói vào tai ngươi và
vào tai cả dân sự rằng:

8 Các tiên tri ở trước tôi và trước ngươi, từ xưa
đã nói tiên tri về giặc giã, tai vạ, và ôn dịch cho
nhiều xứ và các nước lớn.
9 Nếu tiên tri nào báo sự bình yên, mà lời mình
được ứng nghiệm, thì sẽ biết tiên tri đó là thật
bởi Đức Giê-hô-va sai đến!
10 Tiên tri Ha-na-nia bèn cất cái ách khỏi cổ
tiên tri Giê-rê-mi, và bẻ đi.
11 Đoạn, Ha-na-nia nói trước mặt cả dân sự
rằng: Đức Giê-hô-va phán như vầy: Trong hai
năm trọn, ta cũng sẽ bẻ cái ách của Nê-bu-cát-
nết-sa, vua Ba-by-lôn, khỏi cổ mọi nước như vầy.
Tiên tri Giê-rê-mi bèn đi.
12 Sai khi tiên tri Ha-na-nia đã cất cái ách khỏi
cổ Giê-rê-mi, thì có lời Đức Giê-hô-va phán cùng
Giê-rê-mi như vầy:
13 Ngươi khá đi nói với Ha-na-nia rằng: Đức
Giê-hô-va phán như vầy: Ngươi đã bẻ ách bằng
săng: song làm ách bằng sắt mà thế lại.
14 Vì Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời
của Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Ta đã để ách
bằng sắt trên cổ mọi nước nầy, đặng chúng
nó phải làm tôi Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn.
Vả, chúng nó phải làm tôi người, và ta đã ban
các loài thú đồng cho người nữa.
15 Đoạn, tiên tri Giê-rê-mi nói với tiên tri Ha-
na-nia rằng: Hỡi Ha-na-nia, hãy nghe! Đức Giê-
hô-va chưa hề sai ngươi, nhưng ngươi làm cho
dân nầy trông cậy sự giả dối.
16 Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán như vầy: Nầy,
ta sẽ duồng ngươi khỏi mặt đất, năm nay ngươi
sẽ chết vì đã nói ra sự bạn nghịch Đức Giê-hô-va.

17 Cũng năm ấy, tháng bảy, thì tiên tri Ha-na-
nia chết.

29

1 Nầy là lời thơ của tiên tri Giê-rê-mi từ thành
Giê-ru-sa-lem gởi cho các trưởng lão hiện còn bị
phu tù, cùng cho các thầy tế lễ, các tiên tri và cả
dân mà vua Nê-bu-cát-nết-sa đã bắt từ Giê-ru-
sa-lem điệu về Ba-by-lôn,
2 sau khi vua Giê-cô-nia, thái hậu, hoạn quan,
các quan trưởng của Giu-đa và Giê-ru-sa-lem,
thợ nghề và thợ rèn đã đi khỏi Giê-ru-sa-lem rồi.
3 Thơ nầy gởi bởi tay Ê-lê-a-sa, con trai Sa-
phan, và Ghê-ma-ria, con trai Hinh-kia, là hai
người mà Sê-đê-kia, vua Giu-đa, sai sang Ba-by-
lôn, chầu Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn. Thơ
như sau nầy:
4 Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của
Y-sơ-ra-ên, phán cùng những kẻ mà ta đã khiến
bị bắt làm phu tù từ Giê-ru-sa-lem qua Ba-by-lôn
như vầy:
5 Hãy xây nhà và ở; hãy trồng vườn và ăn trái;
6 hãy lấy vợ, đẻ con trai và con gái; hãy lấy
vợ cho con trai, gả chồng cho con gái, hầu cho
chúng nó đẻ ra con trai và con gái. Số các ngươi
khá thêm nhiều ra ở đó và đừng kém đi.
7 Hãy tìm sự bình an cho thành mà ta đã khiến
các ngươi bị đày đến làm phu tù, hãy vì nó cầu
nguyện Đức Giê-hô-va; vì sự bình an các ngươi
nhờ sự bình an của nó.
8 Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của
Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Chớ để cho các tiên

tri ở trong vòng các ngươi và các thầy bói lừa
dối các ngươi; cũng chớ nghe những điềm chiêm
bao mà các ngươi thấy.
9 Vì chúng nó nhân danh ta mà nói tiên tri
giả dối cho các ngươi. Đức Giê-hô-va phán: Ta
chẳng hề sai chúng nó.
10 Vả, Đức Giê-hô-va phán như vầy: Khi bảy
mươi năm sẽ mãn cho Ba-by-lôn, ta sẽ thăm
viếng các ngươi, sẽ làm trọn lời tốt lành cho các
ngươi, khiến các ngươi trở về đất nầy.
11 Đức Giê-hô-va phán: Vì ta biết ý tưởng ta
nghĩ đối cùng các ngươi, là ý tưởng bình an,
không phải tai họa, để cho các ngươi được sự
trông cậy trong lúc cuối cùng của mình.
12 Bấy giờ các ngươi sẽ kêu cầu ta, sẽ đi và cầu
nguyện ta, và ta sẽ nhậm lời.
13 Các ngươi sẽ tìm ta, và gặp được, khi các
ngươi tìm kiếm ta hết lòng.
14 Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ cho các ngươi tìm
được ta, và sẽ đem những phu tù các ngươi trở
về. Đức Giê-hô-va phán: ta sẽ nhóm các ngươi
lại từ mọi nước và mọi nơi mà ta đã đuổi các
ngươi đến, và sẽ đem các ngươi về trong đất mà
ta đã khiến các ngươi bị đày đi khỏi đó.
15 Các ngươi nói rằng: Đức Giê-hô-va đã dấy
lên các tiên tri cho chúng ta tại Ba-by-lôn!
16 Cho nên, Đức Giê-hô-va phán như vầy về
vua đang ngồi trên ngai Đa-vít và dân cư thành
nầy, cũng phán về anh em các ngươi, là những
kẻ không bị đem đi làm phu tù với các ngươi.
17 Vậy, nầy là lời Đức Giê-hô-va vạn quân phán:

Nầy, ta sẽ sai gươm dao, đói kém, và ôn dịch
đến trên chúng nó, sẽ khiến chúng nó giống như
những trái vả xấu xa nầy, xấu đến nỗi người ta
không thể ăn được.
18 Ta sẽ lấy gươm dao, đói kém và ôn dịch đuổi
theo chúng nó, sẽ phó chúng nó bị ném đi ném
lại giữa mọi nước thế gian, làm sự rủa sả, gở lạ,
chê cười, hổ nhuốc giữa mọi dân tộc mà ta đã
đuổi chúng nó đến.
19 Đức Giê-hô-va phán: Đó là vì chúng nó
không nghe lời ta, khi ta đã dậy sớm sai đầy tớ
ta, là các tiên tri, lấy lời đó đến cùng chúng nó;
nhưng các ngươi chẳng khứng nghe, Đức Giê-
hô-va phán vậy.
20 Cho nên, hỡi các ngươi, là những kẻ phu tù
mà ta đã sai đi từ Giê-ru-sa-lem qua Ba-by-lôn,
hãy nghe lời Đức Giê-hô-va.
21 Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của
Y-sơ-ra-ên, phán như vầy về A-háp, con trai Cô-
la-gia, và về Sê-đê-kia, con trai Ma-a-sê-gia, là
những kẻ nhân danh ta nói tiên tri giả dối: Nầy,
ta sẽ phó chúng nó trong tay Nê-bu-cát-nết-sa,
vua Ba-by-lôn, người sẽ giết chúng nó trước mắt
các ngươi.
22 Mọi người Giu-đa bị làm phu tù tại Ba-by-
lôn sẽ lấy hai người ấy làm câu nguyền rủa mà
rằng: Nguyền xin Đức Giê-hô-va làm cho ngươi
cũng như Sê-đê-kia và A-háp, mà vua Ba-by-lôn
đã quay trong lửa!
23 vì chúng nó đã làm sự dại dột trong Y-sơ-
ra-ên, đã phạm tội tà dâm với những vợ người

lân cận mình, và đã nhân danh ta rao truyền
lời giả dối mà ta chưa hề khiến rao truyền. Đức
Giê-hô-va phán: Ta là Đấng biết, và làm chứng.
24 Ngươi cũng khá nói về Sê-ma-gia ở Nê-hê-
lam rằng:
25 Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của
Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Ngươi đã lấy danh
mình gởi thơ cho cả dân cư Giê-ru-sa-lem, cho
Sô-phô-ni, con trai Ma-a-sê-gia, làm thầy tế lễ,
và cho mọi thầy tế lễ rằng:
26 Đức Giê-hô-va đã lập ngươi làm thầy tế lễ
thay cho Giê-hô-gia-đa, là thầy tế lễ, đặng có
người coi sóc trong nhà Đức Giê-hô-va, hễ người
nào điên dại xưng mình là tiên tri, thì bắt lấy,
cùm và gông lại.
27 Vậy thì làm sao ngươi không trách Giê-rê-mi
ở A-na-tốt, là người xưng mình là tiên tri cho các
ngươi dường ấy?
28 Vả, chính nó đã gởi lời đến Ba-by-lôn nói
cùng chúng ta rằng: Sự bị phu tù còn lâu ngày;
hãy xây nhà và ở; hãy trồng vườn và ăn trái.
29 Thầy tế lễ Sô-phô-ni đã đọc thơ nầy vào tai
tiên tri Giê-rê-mi.
30 Bấy giờ có lời Đức Giê-hô-va phán cùng Giê-
rê-mi rằng:
31 Hãy sai nói điều nầy cho mọi kẻ bị phu tù
rằng: Đức Giê-hô-va phán về Sê-ma-gia ở Nê-
hê-lam như vầy: Vì Sê-ma-gia đã nói tiên tri cho
các ngươi, mà ta chưa hề sai nó, và nó đã làm
cho các ngươi nhờ cậy sự giả dối,
32 nên Đức Giê-hô-va phán như vầy: Nầy, ta sẽ

phạt Sê-ma-gia, người Nê-hê-lam, và dòng dõi
nó nữa. Về dòng nó, sẽ chẳng có ai được còn
ở giữa dân nầy; chính mình nó cũng sẽ chẳng
thấy sự lành ta sẽ làm cho dân ta, vì nó đã nói
ra sự bạn nghịch Đức Giê-hô-va, Đức Giê-hô-va
phán vậy.

30

1 Có lời của Đức Giê-hô-va phán cùng Giê-rê-mi
rằng:
2 Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên,
phán như vầy: Hãy chép mọi lời ta đã phán cùng
ngươi vào trong sách.
3 Đức Giê-hô-va phán: Nầy, những ngày đến,
bấy giờ ta sẽ đem những kẻ bị phu tù của dân
Y-sơ-ra-ên và dân Giu-đa ta trở về. Đức Giê-hô-
va phán: Ta sẽ khiến chúng nó về trong đất mà
ta đã ban cho tổ phụ chúng nó, và chúng nó sẽ
được đất ấy làm sản nghiệp.
4 Đây là những lời của Đức Giê-hô-va đã phán
về Y-sơ-ra-ên và Giu-đa.
5 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Chúng ta đã
nghe tiếng run rẩy sợ hãi, chẳng phải tiếng bình
an.
6 Hãy dò la, hỏi thử có phải ấy là đàn ông sanh
đẻ không? Làm sao ta thấy mọi người nam đều
lấy tay đỡ lưng mình như đàn bà đang đẻ? Làm
sao mặt ai nấy đều tái xanh đi?
7 Khốn thay! Ngày đó thật lớn, đến nỗi chẳng
hề có ngày nào giống như vậy. Aáy là kỳ tai hại
của Gia-cốp! Nhưng nó sẽ được cứu thoát khỏi
sự ấy.

8 Đức Giê-hô-va vạn quân phán: Trong ngày
đó, ta sẽ bẻ ách nó khỏi cổ ngươi; sẽ dứt dây
trói ngươi, dân ngoại sẽ không bắt nó phục dịch
nữa;
9 nhưng chúng nó sẽ hầu việc Giê-hô-va Đức
Chúa Trời mình, và Đa-vít, vua mình, mà ta sẽ
dấy lên cho.
10 Đức Giê-hô-va phán: Hỡi Gia-cốp, ngươi là
tôi tớ ta, chớ sợ chi. Hỡi Y-sơ-ra-ên, đừng kinh
hãi! vì, nầy, ta sẽ cứu ngươi từ phương xa, và
dòng dõi ngươi từ đất bị đày. Gia-cốp sẽ trở về
được yên lặng an ổn, chẳng có ai làm cho nó sợ
hãi.
11 Đức Giê-hô-va phán: Vì ta ở cùng ngươi
đặng giải cứu ngươi. Ta sẽ diệt hết các nước
mà ta đã làm cho ngươi tan lạc trong đó, nhưng
ngươi, thì ta không diệt hết. Ta sẽ sửa phạt
ngươi có chừng mực, song chẳng hề để cho
ngươi khỏi hình phạt.
12 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Vết thương
ngươi không chữa được, dấu vít ngươi nặng
lắm.
13 Chẳng ai lấy cớ ngươi cầu thay, để ngươi
được ràng buộc; ngươi chẳng có thuốc chữa.
14 Mọi kẻ yêu ngươi đã quên ngươi, không hỏi
han ngươi; vì ta đã đánh ngươi bị thương như
kẻ hù đánh, sửa phạt ngươi như người hung ác
sửa phạt, bởi cớ sự gian ác ngươi dồn dập, tội
lỗi ngươi thêm nhiều.
15 Sao ngươi kêu la vì vết thương mình? Sự đa
đoan ngươi không phương chữa. Aáy là vì cớ sự
gian ác ngươi dồn dập, tội lỗi ngươi thêm nhiều,

mà ta đã làm cho những sự nầy.
16 Cho nên mọi kẻ nuốt ngươi sẽ bị nuốt; mọi
kẻ đối địch ngươi, mỗi một ngươi, sẽ bị làm phu
tù; những kẻ bốc lột ngươi sẽ bị bốc lột, còn mọi
kẻ cướp giựt ngươi, ta cũng sẽ phó cho sự cướp
giựt.
17 Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ chữa lành thân
thể ngươi, và chữa vết thương ngươi, vì chúng
nó đã gọi ngươi là kẻ bị bỏ, mà rằng: Aáy là
Si-ôn, chẳng ai ngó ngàng đến!
18 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Nầy, ta sẽ đem
các nhà trại Gia-cốp trở về khỏi sự phu tù, ta sẽ
thương xót chỗ ở nó; thành nầy sẽ xây lại trên
gò nó, cung điện sẽ có người ở như thuở xưa.
19 Sự tạ ơn và tiếng của kẻ reo vui sẽ ra từ
chúng nó. Ta sẽ làm cho số chúng nó thêm nhiều
ra, và chúng nó sẽ không kém đi; ta cũng sẽ làm
cho chúng nó vinh hiển, chẳng còn là thấp hèn.
20 Con cái chúng nó sẽ y như ngày trước; hội
chúng nó sẽ đứng vững trước mặt ta, và ta sẽ
phạt mọi kẻ hiếp đáp chúng nó.
21 Vua chúng nó sẽ ra từ trong chúng nó, quan
cai sẽ ra từ giữa chúng nó. Ta sẽ khiến người lại
gần, thì người sẽ đến gần ta: vì ai đã có sự dạn
dĩ đến gần ta? Đức Giê-hô-va phán vậy.
22 Như vậy, các ngươi sẽ làm dân ta, ta sẽ làm
Đức Chúa Trời các ngươi.
23 Nầy, cơn bão của Đức Giê-hô-va, tức là cơn
thạnh nộ của Ngài, đã phát ra, một cơn bão lớn:
nó sẽ phát ra trên đầu kẻ dữ.
24 Sự nóng giận của Đức Giê-hô-va chẳng trở

về cho đến chừng nào Ngài đã làm và đã trọn
ý toan trong lòng Ngài. Trong những ngày sau
rốt, các ngươi sẽ hiểu điều đó.

31

1 Đức Giê-hô-va phán: Trong lúc đó, ta sẽ làm
Đức Chúa Trời của hết thảy họ hàng Y-sơ-ra-ên;
chúng nó sẽ làm dân ta.
2 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Dân sót lại
thoát khỏi gươm dao, tức là Y-sơ-ra-ên, đã được
ơn trong đồng vắng, khi ta đi khiến chúng nó
được yên nghỉ.
3 Đức Giê-hô-va từ thuở xưa hiện ra cùng tôi
và phán rằng: Phải, ta đã lấy sự yêu thương đời
đời mà yêu ngươi; nên đã lấy sự nhân từ mà kéo
ngươi đến.
4 Ta sẽ dựng lại ngươi, thì ngươi sẽ được dựng,
hỡi gái đồng trinh Y-sơ-ra-ên! Ngươi sẽ lại cầm
trống cơm làm trang sức, đi làm một với những
người nhảy múa vui vẻ.
5 Ngươi sẽ lại trồng vườn nho trên núi Sa-ma-
ri, những kẻ trồng sẽ trồng và sẽ được hái trái.
6 Sẽ có ngày, những kẻ canh trên các núi Eùp-
ra-im kêu rằng: Hãy chổi dậy, chúng ta hãy lên
núi Si-ôn, đến cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời
chúng ta!
7 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Hãy trổi tiếng
reo vui vì Gia-cốp; hãy hò hét lên vì dân làm đầu
các nước. Khá rao truyền ngợi khen mà rằng:
Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy cứu dân Ngài, là dân
còn sót của Y-sơ-ra-ên.

8 Nầy, ta sẽ đem chúng nó về từ xứ phương
bắc, nhóm lại từ các đầu cùng đất. Trong vòng
chúng nó sẽ có kẻ đui, kẻ què, đàn bà có nghén,
đàn bà đẻ, hiệp nên một hội lớn mà trở về đây.
9 Chúng nó khóc lóc mà đến, và ta sẽ dắt dẫn
trong khi chúng nó nài xin ta; ta sẽ đưa chúng
nó đi dọc bờ các sông, theo đường bằng thẳng,
chẳng bị vấp ngã. Vì ta làm cha cho Y-sơ-ra-ên,
còn Eùp-ra-im là con đầu lòng ta.
10 Hỡi các nước, hãy nghe lời Đức Giê-hô-va;
hãy reo lời ấy ra trong các cù lao xa! Khá nói
rằng: Đấng đã làm tan lạc Y-sơ-ra-ên sẽ thâu
nhóm nó lại, sẽ giữ như kẻ chăn giữ bầy chiên
mình.
11 Vì Đức Giê-hô-va đã chuộc Gia-cốp, cứu khỏi
tay kẻ mạnh hơn.
12 Họ sẽ đến và hát trên nơi cao của Si-ôn; sẽ
trôi chảy đến ơn phước của Đức Giê-hô-va, đến
lúa mì, rượu mới, dầu, và con nhỏ của chiên và
bò; lòng họ sẽ như vườn đượm nhuần, chẳng
buồn rầu chi nữa hết.
13 Bấy giờ gái đồng trinh sẽ vui mừng nhảy
múa, các người trai trẻ và các ông già cũng sẽ
vui chung; vì ta sẽ đổi sự sầu thảm chúng nó ra
vui mừng, yên ủi chúng nó, khiến được hớn hở
khỏi buồn rầu.
14 Ta sẽ làm cho lòng các thầy tế lễ chán chê vì
đồ ăn béo; dân ta sẽ no nê về ơn phước của ta,
Đức Giê-hô-va phán vậy.
15 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Tại Ra-ma
nghe có tiếng than thở, khóc lóc đắng cay. Ra-
chên khóc con cái mình, mà không chịu yên ủi

về con cái mình, vì chúng nó không còn nữa!
16 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Hãy nín tiếng
ngươi, đừng than khóc, mắt ngươi đừng sa lụy,
vì công việc của ngươi sẽ được thưởng; chúng
nó sẽ trở về từ xứ kẻ thù, Đức Giê-hô-va phán
vậy.
17 Đức Giê-hô-va phán: Sẽ có sự trông mong
cho kỳ sau rốt của ngươi; con cái ngươi sẽ trở về
bờ cõi mình.
18 Ta nghe Eùp-ra-im vì mình than thở rằng:
Ngài đã sửa phạt tôi, tôi bị sửa phạt như con bò
tơ chưa quen ách. Xin Chúa cho tôi trở lại, thì tôi
sẽ được trở lại; vì Chúa là Giê-hô-va Đức Chúa
Trời tôi!
19 Thật, sau khi tôi bị trở lại, tôi đã ăn năn; sau
khi tôi được dạy dỗ, tôi đã vỗ đùi. Tôi nhuốc nhơ
hổ thẹn, vì đã mang sự sỉ nhục của tuổi trẻ.
20 Vậy thì Eùp-ra-im há là con rất thiết của ta,
là con mà ta ưa thích sao? Mỗi khi ta nói nghịch
cùng nó, ta còn nhớ đến nó lắm. Cho nên ta đã
động lòng vì nó; phải, ta sẽ thương xót nó, Đức
Giê-hô-va phán vậy.
21 Hãy dựng nêu, đặt trụ chỉ lối; hãy để lòng
về đường cái, nơi đường ngươi đã noi theo. Hỡi
gái đồng trinh Y-sơ-ra-ên, hãy trở về các thành
nầy thuộc về ngươi!
22 Hỡi gái bội nghịch, ngươi sẽ đi dông dài cho
đến chừng nào? Vì Đức Giê-hô-va đã dựng nên
một sự mới trên đất: ấy là người nữ sẽ bao bọc
người nam.
23 Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời Y-
sơ-ra-ên, phán như vầy: Khi ta đã đem những

phu tù trở về, thì trong đất Giu-đa và các thành
nó, người ta sẽ còn nói lời nầy: Hỡi chỗ ở của sự
công bình, núi của sự thánh khiết kia, nguyền
xin Đức Giê-hô-va ban phước cho ngươi!
24 Giu-đa cùng mọi thành nó, những người làm
ruộng và những kẻ dẫn bầy sẽ ở chung tại đó.
25 Vì ta đã làm cho lòng mệt mỏi được no nê,
và mỗi lòng buồn rầu lại được đầy dẫy.
26 Bấy giờ tôi thức dậy, thấy giấc ngủ tôi ngon
lắm.
27 Đức Giê-hô-va phán: Nầy, những ngày đến,
bấy giờ ta sẽ lấy giống người và giống thú vật
mà gieo nơi nhà Y-sơ-ra-ên và nhà Giu-đa.
28 Như ta đã canh giữ chúng nó đặng nhổ, phá,
đổ, diệt và làm khốn khổ thể nào, thì ta cũng sẽ
canh giữ để dựng và trồng thể ấy, Đức Giê-hô-va
phán vậy.
29 Trong những ngày đó, người ta sẽ không còn
nói: Oâng cha ăn trái nho chua mà con cháu phải
ghê răng.
30 Nhưng mỗi người sẽ chết vì sự gian ác mình;
hễ ai ăn trái nho chua, thì nấy phải ghê răng vậy.
31 Đức Giê-hô-va phán: Nầy, những ngày đến,
bấy giờ ta sẽ lập một giao ước mới với nhà Y-sơ-
ra-ên và với nhà Giu-đa.
32 Giao ước nầy sẽ không theo giao ước mà ta
đã kết với tổ phụ chúng nó trong ngày ta nắm tay
dắt ra khỏi đất Ê-díp-tô, tức giao ước mà chúng
nó đã phá đi, dầu rằng ta làm chồng chúng nó,
Đức Giê-hô-va phán vậy.
33 Đức Giê-hô-va phán: Nầy là giao ước mà ta

sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên sau những ngày đó.
Ta sẽ đặt luật pháp ta trong bụng chúng nó và
chép vào lòng. Ta sẽ làm Đức Chúa Trời chúng
nó, chúng nó sẽ làm dân ta.
34 Chúng nó ai nấy sẽ chẳng dạy kẻ lân cận
mình hay là anh em mình, mà rằng: Hãy nhận
biết Đức Giê-hô-va! vì chúng nó thảy đều sẽ biết
ta, kẻ nhỏ cũng như kẻ lớn. Đức Giê-hô-va phán:
Ta sẽ tha sự gian ác chúng nó, và chẳng nhớ tội
chúng nó nữa.
35 Đức Giê-hô-va, là Đấng đã ban mặt trời làm
sự sáng ban ngày, ban thứ tự mặt trăng và ngôi
sao soi ban đêm, lật biển lên, đến nỗi sóng nó
gầm thét, Đức Giê-hô-va vạn quân là danh của
Ngài phán rằng:
36 Nếu lệ luật đó mất đi khỏi trước mặt ta,
thì bấy giờ dòng giống Y-sơ-ra-ên cũng sẽ thôi
không làm một nước trước mặt ta đời đời, Đức
Giê-hô-va phán vậy.
37 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Nếu trên có
thể đo được trời, dưới có thể dò được nền đất;
thì cũng vậy, ta sẽ bỏ trọn cả dòng giống Y-sơ-ra-
ên vì cớ mọi đều chúng nó đã làm, Đức Giê-hô-va
phán vậy.
38 Đức Giê-hô-va phán: Nầy, những ngày đến,
khi thành sẽ được xây lại cho Đức Giê-hô-va, từ
tháp Ha-na-nê-ên cho đến cửa góc.
39 Dây đo sẽ giăng thẳng qua trên đồi Ga-rép,
và vòng quanh đến đất Gô-a.
40 Cả nơi trũng của thây chết và tro, hết thảy
đồng ruộng cho đến khe Xết-rôn và đến góc cửa

ngựa về phía đông, đều sẽ được biệt riêng ra thánh cho Đức Giê-hô-va, và đời đời sẽ không bị nhổ đi và đổ xuống nữa.

32

1 Năm thứ mười về đời vua Sê-đê-kia nước Giu-đa, có lời Đức Giê-hô-va phán cho Giê-rê-mi. Aáy là năm thứ mười tám về đời vua Nê-bu-cát-nết-sa.
2 Bấy giờ đạo binh của vua Ba-by-lôn vây thành Giê-ru-sa-lem; còn tiên tri Giê-rê-mi thì đã bị giam nơi hành lang lính canh trong cung vua Giu-đa.
3 Vì Sê-đê-kia, vua Giu-đa, đã giam người, nói rằng: Làm sao ngươi nói tiên tri rằng: Đức Giê-hô-va phán như vầy: Nầy, ta sẽ phó thành nầy vào tay vua Ba-by-lôn, người sẽ chiếm lấy;
4 Sê-đê-kia, vua Giu-đa, sẽ chẳng tránh khỏi tay người Canh-đê, nhưng chắc sẽ bị nộp trong tay vua Ba-by-lôn, sẽ nói cùng vua ấy miệng đối miệng, mắt nhìn mắt;
5 vua ấy sẽ bắt Sê-đê-kia về Ba-by-lôn, người sẽ ở đó cho đến chừng nào ta thăm viếng nó, Đức Giê-hô-va phán vậy; các ngươi dầu đánh với người Canh-đê sẽ chẳng được may mắn?
6 Giê-rê-mi nói: Có lời của Đức Giê-hô-va phán cho tôi rằng:
7 Nầy, Ha-na-mê-ên, con trai Sa-lum chú ngươi, sẽ đến nơi ngươi mà nói rằng: Hãy mua ruộng của ta tại A-na-tốt; vì ngươi có phép chuộc để mua lấy.

8 Ha-na-mê-ên, con trai chú tôi, bèn theo lời
Đức Giê-hô-va, đến thăm tôi trong hành lang
lính canh, và nói rằng: Ta xin ngươi hãy mua
ruộng của ta ở A-na-tốt, trong đất Bên-gia-min,
vì ngươi có phép hưởng gia tài và chuộc lấy, khá
mua lấy cho mình. Bấy giờ tôi nhìn biết rằng ấy
là lời của Đức Giê-hô-va.
9 Vậy tôi mua ruộng ở A-na-tốt của Ha-na-mê-
ên, con trai chú tôi, và tôi cân mười bảy siếc-lơ
bạc cho người.
10 Tôi viết khế và niêm phong, mời người làm
chứng và cân bạc trong cái cân.
11 Tôi liền lấy tờ khế bán, cả khế đã niêm phong
theo lề luật và thói tục, và khế để ngỏ nữa.
12 Tôi trao khế mua cho Ba-rúc, con trai Nê-
ri-gia, cháu Ma-a-sê-gia, trước mặt Ha-na-mê-
ên, con trai chú tôi, và trước mặt những kẻ làm
chứng có ký tên vào khế nữa, cũng ở trước mặt
mọi người Giu-đa đang ngồi trong hành lang lính
canh.
13 Đoạn, tại trước mặt họ tôi dặn Ba-rúc rằng:
14 Đức Giê-hô-va vạn quân Đức Chúa Trời của
Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Hãy lấy những tờ khế
nầy, khế mua niêm phong, và khế để ngỏ, và để
trong một cái bình đất, đặng những tờ khế ấy
còn được lâu ngày.
15 Vì Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời
của Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Người ta sẽ còn
mua nhà, ruộng, và vườn nho trong đất nầy.
16 Khi tôi đã trao tờ khế mua cho Ba-rúc, con
trai Nê-ri-gia, thì tôi cầu nguyện cùng Đức Giê-
hô-va rằng:

17 Oâi! Hỡi Chúa Giê-hô-va! Chính Ngài đã
dùng quyền phép lớn và cánh tay giơ ra mà làm
nên trời và đất; chẳng có sự gì là khó quá cho
Ngài cả.
18 Ngài to sự thương xót ra cho muôn vàn, báo
trả sự gian ác ông cha vào mình con cháu nối
sau. Ngài là Đức Chúa Trời lớn, là Đấng toàn
năng, danh Ngài là Đức Giê-hô-va vạn quân.
19 Mưu mô Ngài lớn lao, và công việc thì có
phép tắc. Mắt Ngài mở soi trên mọi đường lối
con trai loài người, đặng báo cho mỗi người theo
đường lối nó, và theo quả của việc làm.
20 Ngài đã làm nên những dấu lại sự lạ trong
đất Ê-díp-tô, cho đến ngày nay, trong Y-sơ-ra-ên
cũng như trong những người khác, Ngài đã được
danh tiếng như mình hiện có.
21 Ngài đã dùng dấu lạ, sự lạ, tay mạnh, và
cánh tay giơ ra cùng sự kinh khiếp lớn mà đem
dân Y-sơ-ra-ên mình ra khỏi đất Ê-díp-tô.
22 Ngài ban cho họ đất nầy, là đất đượm sữa
và mật, mà Ngài đã thề ban cho tổ phụ họ xưa
kia.
23 Họ đã vào lấy đất nầy làm sản nghiệp,
nhưng không vâng theo tiếng Ngài, không bước
theo luật Ngài, chẳng hề làm một điều gì về mọi
sự mà Ngài đã dặn phải làm. Vì vậy Ngài đã
giáng mọi tai vạ nầy trên họ.
24 Nầy, những đồn lũy! chúng nó đã bước
tới thành, để chiếm lấy nó. Vì cớ gươm dao,
đói kém, ôn dịch, nên thành bị nộp trong tay
người Canh-đê đang tranh chiến với nó. Điều

Ngài phán thì đã xảy đến, và nầy, Ngài thấy!
25 Hỡi Chúa Giê-hô-va, Ngài đã phán cùng tôi
rằng: Hãy dùng giá bạc mua ruộng nầy, và mời
những người làm chứng. Mà kìa, thành đã nộp
trong tay người Canh-đê!
26 Có lời Đức Giê-hô-va được phán cho Giê-rê-
mi như vầy:
27 Nầy, ta là Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của mọi
xác thịt; có sự gì khó quá cho ta chăng?
28 Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán như vầy: Nầy,
ta sẽ phó thành nầy vào tay người Canh-đê, vào
tay Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, người sẽ
chiếm lấy.
29 Những người Canh-đê đang đánh thành nầy
thì sẽ đến, đặt lửa và đốt đi, đốt luôn những nhà
mà người ta dâng hương cho Ba-anh tại trên mái,
và làm lễ quán cho các thần khác, đặng chọc
giận ta.
30 Vả, con cái Y-sơ-ra-ên và con cái Giu-đa, từ
thuở còn trẻ, chỉ làm điều dữ trước mặt ta; vì
con cái Y-sơ-ra-ên chỉ lấy việc làm của tay mình
mà chọc giận ta, Đức Giê-hô-va phán vậy.
31 Thành nầy đã làm cớ cho ta giận và tức, từ
ngày đã xây lên cho đến ngày nay. Vậy nên, ta
muốn cất nó đi khỏi trước mặt ta,
32 vì cớ mọi điều ác mà con cái Y-sơ-ra-ên và
con cái Giu-đa đã làm đặng chọc giận ta, chúng
nó, vua, quan trưởng, thầy tế lễ, kẻ tiên tri chúng
nó, người Giu-đa và dân cư Giê-ru-sa-lem nữa.
33 Chúng nó không xây mặt lại ta, trở xây lưng
lại. Dầu ta đã dạy chúng nó, dậy sớm mà răn

bảo, nhưng chúng nó không nghe, chẳng nhận
sự dạy dỗ.
34 Chúng nó đã để những vật gớm ghiếc trong
nhà được xưng bởi danh ta, để làm cho ô uế.
35 Chúng nó đã xây các nơi cao của Ba-anh
trong nơi trũng con trai Hi-nôm, khiến con trai
con gái mình qua lửa, dâng cho Mô-lóc, là điều
ta không truyền dạy; ta chẳng hề nghĩ đến rằng
chúng nó có thể phạm một sự gớm ghiếc dường
ấy mà làm cho Giu-đa phạm tội.
36 Nên bấy giờ, về thành nầy, mà các ngươi
nói rằng nó đã phó trong tay vua Ba-by-lôn bởi
gươm dao, đói kém, ôn dịch, thì Giê-hô-va Đức
Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vầy:
37 Nầy, ta sẽ thâu nhóm chúng nó từ mọi nước
mà ta đã nhân giận, thạnh nộ, tức mình quá mà
đuổi chúng nó đến; ta sẽ đem chúng nó về trong
chỗ nầy, khiến chúng nó ở yên ổn.
38 Chúng nó sẽ làm dân ta, và ta sẽ làm Đức
Chúa Trời chúng nó.
39 Ta sẽ ban cho chúng nó một lòng một đường
lối như nhau, hầu cho kính sợ ta đời đời, để
chúng nó và con cháu nối sau đều được phước.
40 Ta sẽ lập giao ước đời đời với chúng nó rằng:
ta sẽ không xây khỏi chúng nó để làm phước
cho; và ta sẽ đặt sự kính sợ ta vào lòng, để chúng
nó không còn lìa khỏi ta.
41 Ta sẽ lấy làm vui mà làm phước cho, và chắc
hết lòng hết linh hồn trồng chúng nó trong đất
nầy.
42 Đức Giê-hô-va phán: Như ta đã giáng mọi

tai vạ lớn trên dân nầy, ta cũng sẽ giáng cho mọi
sự lành ta đã hứa.
43 Người ta sẽ mua ruộng trong đất nầy mà các
ngươi nói rằng: Aáy là một nơi hoang vu, không
có loài người, cũng không có loài thú, đã bị nộp
trong tay người Canh-đê.
44 Người ta sẽ dùng giá bạc mua ruộng tại đó,
viết khế bán, niêm phong lại, mời người làm
chứng, trong đất Bên-gia-min và chung quanh
Giê-ru-sa-lem, trong các thành Giu-đa và trong
các thành miền núi, trong các thành đồng bằng
và các thành phương nam. Vì ta sẽ khiến những
phu tù trở về, Đức Giê-hô-va phán vậy.

33

1 Trong khi Giê-rê-mi còn bị giam trong hành
lang lính canh, thì có lời của Đức Giê-hô-va phán
cùng người lần thứ hai rằng:
2 Đức Giê-hô-va là Đấng làm nên sự nầy, Đức
Giê-hô-va là Đấng tạo và lập sự nầy, danh Ngài
là Giê-hô-va, phán như vầy:
3 Hãy kêu cầu ta, ta sẽ trả lời cho; ta sẽ tỏ
cho ngươi những việc lớn và khó, là những việc
ngươi chưa từng biết.
4 Về nhà cửa của thành nầy và cung điện của
vua Giu-đa, mà người ta đã phá đi để ngự lại đồn
lũy và gươm dao của giặc, thì Giê-hô-va, Đức
Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vầy:
5 Khi đi đánh cùng người Canh-đê, nhà cửa nầy
sẽ đầy dẫy xác chết của những người mà ta đã
giết trong cơn giận và thạnh nộ của ta; ấy là vì cớ

dân nầy hung ác mà ta đã lánh mặt khỏi thành
đó.
6 Nầy, ta sẽ ban sức mạnh cho nó, và chữa
lành; ta sẽ chữa lành chúng nó, sẽ tỏ cho chúng
nó thấy dư dật sự bình an và lẽ thật.
7 Ta sẽ khiến những phu tù Giu-đa và phu tù
Y-sơ-ra-ên trở về; gây dựng lại chúng nó như hồi
trước.
8 Ta sẽ làm cho sạch mọi sự gian ác chúng nó
đã phạm nghịch cùng ta; ta sẽ tha mọi sự gian ác
chúng nó đã phạm nghịch cùng ta, và đã phạm
pháp nghịch cùng ta.
9 Thành nầy sẽ có danh vui vẻ, ngợi khen, vinh
hiển cho ta ở trước mặt mọi dân thiên hạ; họ sẽ
nghe mọi sự lành ta làm cho chúng nó, thì đều
sợ hãi và run rẩy về mọi phước lành cùng mọi
sự bình an mà ta sẽ ban cho chúng nó.
10 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Trong chốn
nầy là nơi các ngươi nói: Aáy là một nơi hoang
vu; không còn có loài người, cũng không có loài
thú; trong các thành của Giu-đa và các đường
phố Giê-ru-sa-lem, tức những nơi đã bị hoang
vu, không người, không dân ở, cũng không loài
thú,
11 thì người ta sẽ còn nghe tiếng kêu vui và
reo mừng, tiếng của rể mới và dâu mới, tiếng
của những kẻ nói rằng: Hãy cảm tạ Đức Giê-hô-
va vạn quân, vì Đức Giê-hô-va là nhân lành, sự
nhân từ của Ngài còn đời đời! và của những kẻ
đến dân của lễ tạ ơn trong nhà Đức Giê-hô-va.
Vì ta sẽ khiến những phu tù của đất nầy trở về,
làm cho như trước, Đức Giê-hô-va đã phán.

12 Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vầy:
Trong chỗ nầy là chỗ bị hoang vu, không có loài
người nữa, cũng không có loài thú, và trong mọi
thành nó, lại sẽ có những gia cư của kẻ chăn
chiên khiến bầy mình nằm nghỉ.
13 Trong những thành miền núi và những
thành đồng bằng, trong những thành phương
nam, trong đất Bên-gia-min, trong các nơi chung
quanh Giê-ru-sa-lem và trong các thành Giu-đa,
những bầy sẽ lại qua dưới tay kẻ đếm, Đức Giê-
hô-va phán vậy.
14 Đức Giê-hô-va lại phán: Nầy, những ngày
đến, bấy giờ ta sẽ làm ứng nghiệm lời tốt lành
mà ta đã phán về nhà Y-sơ-ra-ên và nhà Giu-đa.
15 Trong những ngày ấy và kỳ đó ta sẽ khiến
nẩy lên một Nhánh của sự công bình cho Đa-vít;
Đấng ấy sẽ làm ra sự công bình chánh trực trong
đất nầy.
16 Trong những ngày đó, Giu-đa sẽ được cứu;
Giê-ru-sa-lem sẽ ở an ổn; danh nó sẽ được xưng
rằng: Đức Giê-hô-va, sự công bình chúng ta.
17 Vả, Đức Giê-hô-va phán như vầy: Đa-vít sẽ
chẳng thiếu một người nam để ngồi trên ngai
nhà Y-sơ-ra-ên;
18 các thầy tế lễ, tức là người Lê-vi, sẽ cũng
không thiếu một người trước mặt ta để dâng
của lễ thiêu, đốt của lễ chay, và dâng của lễ hằng
ngày.
19 Có lời Đức Giê-hô-va lại phán cho Giê-rê-mi
rằng:
20 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Nếu các ngươi

có thể phá giao ước ban ngày của ta và giao ước
ban đêm của ta, đến nỗi chẳng có ngày và đêm
trong kỳ nó nữa,
21 thì mới có thể phá giao ước của ta với Đa-vít,
tôi tớ ta, mà người sẽ không có con cháu trị vì
trên ngai mình nữa, và phá giao ước ta với các
thầy tế lễ, tức người Lê-vi, kẻ hầu việc ta.
22 Người ta không thể đếm được cơ binh trên
trời, và lường cát dưới biển: ta cũng sẽ ban cho
Đa-vít, tôi tớ ta, và cho người Lê-vi hầu việc ta,
được dòng dõi đông nhiều như vậy.
23 Có lời của Đức Giê-hô-va lại phán cho Giê-
rê-mi như vầy:
24 Ngươi há chẳng xét dân nầy nói hay sao?
Chúng nó nói: Hai họ mà Đức Giê-hô-va đã kén
chọn, thì Ngài bỏ rồi. Như vậy, chúng nó khinh
dể dân ta, coi dân nầy chẳng thành một nước
nữa!
25 Nhưng, nầy là lời Đức Giê-hô-va phán: Nếu
giao ước của ta về ngày và đêm chẳng đứng, và
nếu ta đã chẳng định luật phép cho trời và đất,
26 thì cũng vậy, ta sẽ bỏ dòng dõi của Gia-cốp
và dòng dõi của Đa-vít, tôi tớ ta, đến nỗi ta sẽ
chẳng lấy trong vòng dòng dõi người những kẻ
cai trị dòng dõi của Aùp-ra-ham, của Y-sác, và
của Gia-cốp. Vì ta sẽ đem những phu tù trở về,
và thương xót chúng nó.

34

1 Nầy là lời từ nơi Đức Giê-hô-va phán cho Giê-
rê-mi, khi Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, cùng

cả đạo binh người, mọi nước trong thế gian phục
về người, và mọi dân, đang đánh thành Giê-ru-
sa-lem và các thành khác thuộc về nó.
2 Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên,
phán như vầy: Hãy đi nói cùng Sê-đê-kia, vua
Giu-đa, rằng: Đức Giê-hô-va có phán: Nầy, ta sẽ
phó thành nầy vào tay vua Ba-by-lôn, người sẽ
lấy lửa đốt đi.
3 Chính ngươi sẽ chẳng thoát khỏi tay người;
mà chắc sẽ bị bắt, phó vào tay người. Mắt ngươi
sẽ nhìn mắt của vua Ba-by-lôn; ngươi sẽ lấy
miệng đối miệng mà nói cùng người, và ngươi
sẽ đi qua nước Ba-by-lôn.
4 Dầu vậy, hỡi Sê-đê-kia, vua Giu-đa, hãy nghe
lời Đức Giê-hô-va! Về ngươi, Đức Giê-hô-va phán
như vầy: Ngươi sẽ không chết bởi gươm đâu.
5 Ngươi sẽ bình an mà chết; người ta sẽ thiêu
đốt cho ngươi, cũng như đã thiêu đốt cho tổ phụ
ngươi, tức các vua trước ngươi; và sẽ thương
khóc ngươi mà rằng: Oái Chúa ôi! Aáy chính ta
đã phán lời nầy, Đức Giê-hô-va phán vậy.
6 Tiên tri Giê-rê-mi bèn nói mọi lời ấy cùng Sê-
đê-kia, vua Giu-đa, tại Giê-ru-sa-lem,
7 trong khi đạo binh của vua Ba-by-lôn đánh
Giê-ru-sa-lem và các thành của Giu-đa còn sót
lại, tức thành La-ki và thành A-xê-ca; vì trong
các thành của Giu-đa chỉ hai thành bền vững đó
còn lại.
8 Lời phán cho Giê-rê-mi bởi Đức Giê-hô-va,
sau khi vua Sê-đê-kia đã lập giao ước với cả dân
tại Giê-ru-sa-lem, đặng rao sự tự do cho dân đó,
9 hầu cho ai nấy thả kẻ nô hoặc tì, tức là

người nam hoặc nữ Hê-bơ-rơ, cho được thong
thả, chẳng ai được lại giữ người Giu-đa anh em
mình làm tôi mọi nữa.
10 Hết thảy quan trưởng và cả dân đã dự vào
giao ước ấy, mỗi người vâng lời phải thả đầy tớ
trai mình, mỗi người phải thả đầy tớ gái mình
được thong thả, không còn giữ lại làm tôi mọi
nữa. Họ đều ưng theo và thả nô tì ra.
11 Nhưng rồi lại đổi ý; bắt những kẻ tôi đòi mà
mình đã tha cho được thong thả, lại trở về phục
sự mình làm tôi đòi.
12 Bấy giờ, có lời của Đức Giê-hô-va phán cho
Giê-rê-mi rằng:
13 Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên
phán như vầy: Ta đã lập giao ước với tổ phụ các
ngươi trong ngày ta đem họ ra khỏi đất Ê-díp-tô,
khỏi nhà nô lệ, và đã truyền cho rằng:
14 Khi đã hết bảy năm, trong các ngươi ai nấy
phải buông tha người anh em, là người Hê-bơ-rơ,
đã bán cho mình và đã phục dịch mình sáu năm
rồi, ngươi hãy buông ra khỏi ngươi cho được
thong thả. Nhưng tổ phụ các ngươi chẳng nghe
ta, cũng không lắng tai mình.
15 Còn các ngươi, đã trở lại và làm điều đẹp
mắt ta, mỗi người rao cho kẻ lân cận mình được
thong thả; và đã lập giao ước trước mặt ta, tức
trong nhà được xưng bằng danh ta.
16 Nhưng các ngươi đã trở ý, đã làm ô uế danh
ta; các ngươi lại bắt tôi đòi mà mình đã buông
tha cho tự do tùy ý chúng nó trở về, và ép phải
lại làm tôi đòi mình như trước.

17 Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán như vầy: Các
ngươi đã chẳng nghe ta, mỗi người rao cho anh
em mình, kẻ lân cận mình được tự do. Đức Giê-
hô-va phán: Nầy, ta rao sự tự do cho các ngươi,
tức thả các ngươi ra cho gươm dao, ôn dịch, đói
kém, khiến các ngươi bị ném đi ném lại giữa các
nước thế gian.
18 Ta sẽ phó những người nam đã phạm giao
ước ta, không làm theo những lời giao ước đã
lập trước mặt ta, khi chúng nó mổ bò con làm
đôi, và đi qua giữa hai phần nửa nó;
19 thật, ta sẽ phó các quan trưởng Giu-đa và
các quan trưởng Giê-ru-sa-lem, hoạn quan, thầy
tế lễ, và phàm những người trong đất đã đi qua
giữa hai phần nửa bò con;
20 ta sẽ phó chúng nó trong tay kẻ thù, kẻ muốn
hại mạng chúng nó; thây chúng nó sẽ làm đồ ăn
cho loài chim trời và loài thú đất.
21 Ta cũng sẽ phó Sê-đê-kia vua Giu-đa, với các
quan trưởng người, trong tay kẻ thù và kẻ muốn
hại mạng, tức trong tay đạo binh vua Ba-by-lôn
mới lìa khỏi các ngươi.
22 Đức Giê-hô-va phán: Nầy, ta sẽ truyền lịnh
và khiến chúng nó trở về thành nầy; chúng nó sẽ
đánh, sẽ chiếm lấy, và lấy lửa đốt đi. Ta sẽ làm
cho các thành Giu-đa trở nên hoang vu, không
có dân ở.

35

1 Về đời Giê-hô-gia-kim, con trai Giô-si-a, vua
Giu-đa, có lời từ nơi Đức Giê-hô-va phán cho Giê-
rê-mi rằng:

2 Hãy đến nhà của người Rê-cáp, nói cùng
chúng nó; khá đem chúng nó đến nhà Đức Giê-
hô-va, vào trong một cái phòng, và cho chúng
nó uống rượu
3 Tôi bèn đem Gia-a-xa-nia, con trai Giê-rê-mi,
cháu Ha-bát-si-nia, cùng các anh em người, mọi
con trai người, và cả nhà Rê-cáp nữa.
4 Tôi đem họ vào nhà Đức Giê-hô-va, trong
phòng của những con trai Ha-nan, con trai Gi-
đa-lia, người của Đức Chúa Trời, là phòng gần
phòng các quan trưởng và ở trên phòng Ma-a-
sê-gia, con trai Sa-lum, là người canh ngạch cửa.
5 Tôi để những bình đầy rượu và chén trước
mặt các con trai nhà người Rê-cáp và nói với họ
rằng: Hãy uống rượu đi!
6 Nhưng họ đáp rằng: Chúng tôi không uống
rượu nào; vì tổ chúng tôi là Giô-na-đáp, con trai
Rê-cáp có truyền dạy chúng tôi rằng: Các ngươi
cho đến con cháu các ngươi đời đời chớ khá uống
rượu.
7 Các ngươi chớ xây nhà, chớ gieo giống, chớ
trồng và chớ có vườn nho; nhưng các ngươi khá
ở nhà tạm suốt đời, hầu cho được sống lâu trong
đất mà mình kiều ngụ.
8 Chúng tôi vâng theo tiếng của Giô-na-đáp,
con trai Rê-cáp, tổ chúng tôi, trong mọi điều
người đã răn dạy chúng tôi, thì trọn đời chúng
tôi, cho đến vợ con trai, con gái chúng tôi, cũng
không uống rượu.
9 Chúng tôi không xây nhà để ở, không có
vườn nho, ruộng, và hột giống,

10 nhưng cứ ở trong trại. Chúng tôi đã vâng
lời tổ chúng tôi là Giô-na-đáp như vậy, và làm
theo mọi điều người đã răn dạy chúng tôi.
11 Nhưng xảy ra, khi Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-
by-lôn, đến trong đất nầy, chúng tôi nói cùng
nhau rằng: Hãy lên Giê-ru-sa-lem, vì sợ đạo
binh của người Canh-đê và đạo binh của Sy-ri.
Vậy nên chúng tôi đến ở tại Giê-ru-sa-lem.
12 Bấy giờ có lời Đức Giê-hô-va phán cho Giê-
rê-mi rằng:
13 Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của
Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Hãy đi nói cùng người
Giu-đa và dân cư Giê-ru-sa-lem rằng: Đức Giê-
hô-va phán: Các ngươi không chịu dạy, và không
nghe lời ta sao?
14 Lời Giô-na-đáp, con trai Rê-cáp, đã răn dạy
con cháu mình rằng không được uống rượu, thì
thành sự; chúng nó không uống cho đến ngày
nay, vì đã vâng theo mạng lịnh của tổ mình. Còn
ta, đã dậy sớm nói với các ngươi, mà các ngươi
không nghe ta.
15 Ta cũng đã sai hết thảy đầy tớ ta, tức các
tiên tri, đến cùng các ngươi; ta đã dậy sớm sai họ
đến đặng nói rằng: Mỗi người trong các ngươi
khá trở lại khỏi đường xấu mình; hãy sửa việc
làm các ngươi lại, chớ theo sau các thần khác
để hầu việc chúng nó, thì các ngươi sẽ ở trong
đất mà ta đã ban cho các ngươi và tổ phụ các
ngươi. Nhưng các ngươi chẳng để tai vào, và
chẳng nghe ta.
16 Vì các con trai của Giô-na-đáp, con trai Rê-

cáp, đã vâng giữ lời răn dạy của tổ mình ban
cho còng dân nầy thì chẳng nghe ta;
17 cho nên, Giê-hô-va, Đức Chúa Trời vạn
quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như
vầy: Nầy, ta sẽ giáng cho Giu-đa và hết thảy dân
cư Giê-ru-sa-lem mọi tai vạ mà ta đã rao cho
chúng nó; vì ta nói mà chúng nó không nghe, ta
gọi mà chúng nó không trả lời.
18 Đoạn, Giê-rê-mi nói cùng nhà người Rê-cáp
rằng: Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời
của Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Vì các ngươi đã
vâng theo mạng lịnh của tổ mình là Giô-na-đáp,
đã giữ mọi lời răn dạy của người, và làm theo
mọi điều người đã truyền cho các ngươi,
19 vì cớ đó, Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa
Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Giô-na-đáp,
con trai Rê-cáp, sẽ chẳng thiếu một người nam
đứng trước mặt ta đời đời.

36

1 Năm thứ tư của Giê-hô-gia-kim, con trai Giô-
si-a, vua Giu-đa, lời của Đức Giê-hô-va được
phán cho Giê-rê-mi rằng:
2 Hãy lấy một cuốn sách, chép vào đó mọi lời
ta đã phán cùng ngươi nghịch cùng Y-sơ-ra-ên,
Giu-đa, và các dân ngoại, từ ngày ta khởi phán
cùng ngươi, từ đời Giô-si-a, cho đến ngày nay.
3 Khi người Giu-đa sẽ biết mọi tai vạ ta định
giáng cho chúng nó, có lẽ ai nấy đều trở lại khỏi
đường xấu mình, hầu cho ta có thể tha sự gian
ác và tội lỗi chúng nó.

4 Giê-rê-mi gọi Ba-rúc, con trai Nê-ri-gia, đến,
Ba-rúc nhờ miệng Giê-rê-mi đọc cho, thì chép
hết mọi lời của Đức Giê-hô-va phán cho người
vào cuốn sách.
5 Đoạn, Giê-rê-mi dạy Ba-rúc rằng: Ta bị giam
cấm, không thể vào nhà Đức Giê-hô-va;
6 nên đến ngày kiêng ăn, chính ngươi hãy đi
vào nhà Đức Giê-hô-va, khá đọc cho dân sự nghe
lời Đức Giê-hô-va trong sách mà ngươi đã cứ
miệng ta chép ra. Ngươi cũng khá đọc cho cả
dân Giu-đa đến từ các thành mình đều nghe
nữa.
7 Có lẽ họ sẽ cầu xin Đức Giê-hô-va và xây lại
khỏi đường ác mình; vì cơn giận và thạnh nộ
mà Đức Giê-hô-va đã rao nghịch cùng dân nầy
là lớn lắm.
8 Ba-rúc, con trai Nê-ri-gia, theo mọi sự tiên
tri Giê-rê-mi đã dạy đọc lời Đức Giê-hô-va trong
sách, tại nhà Đức Giê-hô-va.
9 Xảy ra tháng chín, năm thứ năm về đời Giê-
hô-gia-kim, con trai Giô-si-a, vua Giu-đa, hết
thảy dân cư Giê-ru-sa-lem và cả dân sự từ các
thành Giu-đa đến Giê-ru-sa-lem, rao sự kiêng ăn
trước mặt Đức Giê-hô-va.
10 Ba-rúc bèn đọc cho cả dân sự nghe mọi lời
của Giê-rê-mi trong sách, tại nhà Đức Giê-hô-va,
trong phòng Ghê-ma-ria, con trai Sa-phan làm
thơ ký, nơi hành lang trên, lối vào cửa mới nhà
Đức Giê-hô-va.
11 Khi Mi-chê, con trai Ghê-ma-ria, cháu Sa-
phan, đã nghe đọc mọi lời của Đức Giê-hô-va
trong sách,

12 bèn xuống cung vua, trong phòng thơ ký;
và, nầy, hết thảy các quan trưởng đều ngồi đó:
tức Ê-li-sa-ma thơ ký, Đê-la-gia con trai Sê-ma-
gia, Eân-na-than con trai Aïc-bồ, Ghê-ma-ria
con trai Sa-phan, Sê-đê-kia con trai Ha-na-nia, và
hết thảy các quan trưởng.
13 Mi-chê thuật cho họ mòi lời mình đã nghe,
khi Ba-rúc đọc sách vào tai dân sự.
14 Cho nên các quan trưởng bèn sai Giê-hu-đi,
con trai Nê-tha-nia cháu Sê-lê-mia, chắt Cu-si,
đến cùng Ba-rúc, mà rằng: Hãy cầm trong tay
cuốn sách mà ngươi đã đọc cho dân sự nghe, và
đến đây. Ba-rúc, con trai Nê-ri-gia, cầm cuốn
sách trong tay mình, và đến cùng họ.
15 Họ bảo người rằng: Hãy ngồi và đọc đi cho
chúng ta nghe. Ba-rúc đọc sách cho họ.
16 Nhưng, khi họ nghe hết mọi lời, thì sợ mà
ngó nhau, và nói cùng Ba-rúc rằng: Chúng ta
chắc sẽ đem mọi lời đó tâu cùng vua.
17 Đoạn, họ gạn hỏi Ba-rúc rằng: Hãy cho
chúng ta biết thể nào ngươi đã chép mọi lời nầy
bởi miệng người.
18 Ba-rúc đáp rằng: Người lấy miệng thuật cho
tôi những lời nầy, và tôi dùng mực chép vào
cuốn sách.
19 Các quan trưởng bèn nói cùng Ba-rúc rằng:
Đi đi, ngươi với Giê-rê-mi hãy lánh mình, đừng
cho ai biết các ngươi ở đâu.
20 Rồi các quan trưởng cất cuống sách trong
phòng thơ ký Ê-li-sa-ma, vào đến cùng vua trong
hành lang, và thật hết mọi lời cho vua nghe.

21 Vua sai Giê-hu-đi lấy cuốn sách; Giê-hu-đi
lấy cuốn sách trong phòng thơ ký Ê-li-sa-ma, và
đem đọc cho vua và hết thảy các quan trưởng
đứng chầu bên vua đều nghe.
22 Bấy giờ là tháng chín; vua đang ngồi trong
cung mùa đông, có lò than đỏ trước mặt vua.
23 Xảy ra, Giê-hu-đi vừa đọc được ba bốn hàng
trong sách, vua lấy dao nhỏ cắt đi và ném vào
lửa trong lò, cho đến sách cháy hết trong lửa nơi
lò.
24 Vua cùng các bầy tôi đã nghe mọi lời đó,
không sợ gì cả, không xé áo mình.
25 Vả lại, Eân-na-than, Đê-la-gia và Ghê-ma-
ria có cầu xin vua đừng đốt cuốn sách, mà vua
chẳng khứng nghe.
26 Vua truyền cho Giê-rác-mê-ên, con trai
Ham-mê-léc cho Sê-ra-gia, con trai Aùch-ri-ên,
và cho Sê-lê-mia, con trai Aùp-đê-ên, đi bắt thơ
ký Ba-rúc và tiên tri Giê-rê-mi; nhưng Đức Giê-
hô-va giấu hai người.
27 Sau khi vua đốt cuốn sách có những lời mà
Ba-rúc đã cứ miệng Giê-rê-mi chép ra, có lời Đức
Giê-hô-va phán cho Giê-rê-mi như vầy:
28 Hãy lấy một cuốn khác, và chép vào đó mọi
lời đã chép trong cuốn trước mà Giê-hô-gia-kim,
vua Giu-đa, đã đốt đi.
29 Còn về Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa, thì ngươi
khá nói rằng: Đức Giê-hô-va phán như vầy:
Ngươi đã đốt cuốn nầy và nói rằng: Sao ngươi
có chép rằng vua Ba-by-lôn chắc sẽ đến, phá đất
nầy, và diệt loài người và loài vật?

30 Vì cớ đó, nầy là lời Đức Giê-hô-va phán về
Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa: Chẳng có ai thuộc
về nó sẽ ngồi trên ngai Đa-vít; thây nó sẽ bị giang
nắng ban ngày, và giang sương muối ban đêm.
31 Ta sẽ phạt nó, phạt con cháu và bầy tôi nó,
vì gian ác chúng nó. Ta sẽ giáng trên chúng nó,
trên dân cư Giê-ru-sa-lem và người Giu-đa, mọi
tai nạn ta đã rao cho chúng nó mà chúng nó
không nghe.
32 Giê-rê-mi bèn lấy một cuốn khác đưa cho
thơ ký Ba-rúc, con trai Nê-ri-gia; Ba-rúc cứ
miệng Giê-rê-mi mà chép lại mọi lời trong cuốn
mà Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa, đã đốt đi trong
lửa. Có nhiều lời giống nhau đã thêm vào đó.

37

1 Sê-đê-kia, con trai Giô-si-a, trị vì thay cho
Giê-cô-nia, con trai Giê-hô-gia-kim, vì vua của
Ba-by-lôn là Nê-bu-cát-nết-sa đã lập người lên
làm vua đất Giu-đa.
2 Nhưng vua cùng bầy tôi và dân sự trong đất
đều không nghe những lời mà Đức Giê-hô-va đã
phán bởi miệng tiên tri Giê-rê-mi.
3 Vua Sê-đê-kia sai Giê-hu-can, con trai Sê-lê-
mia, và Sô-phô-ni, con trai thầy tế lễ Ma-a-sê-gia,
đến cùng tiên tri Giê-rê-mi mà nói rằng: Xin vì
chúng tôi cầu Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta.
4 Bấy giờ Giê-rê-mi còn đang đi lại trong dân
sự, chưa bị bỏ tù.
5 Đạo binh của Pha-ra-ôn đã ra từ Ê-díp-tô;
những người Canh-đê đang vây thành Giê-ru-sa-
lem nghe tin đó, thì mở vây khỏi thành ấy.

6 Bấy giờ, có lời Đức Giê-hô-va phán cho tiên
tri Giê-rê-mi rằng:
7 Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên,
phán như vầy: Các ngươi khá tâu cùng vua Giu-
đa, là người đã sai các ngươi đến hỏi ta, rằng:
Nầy, đạo binh của Pha-ra-ôn đã ra cứu các ngươi,
thì sẽ lui về đất mình, tức trong Ê-díp-tô.
8 Những người Canh-đê sẽ trở lại, đánh thành
nầy, chiếm lấy, và dùng lửa đốt đi.
9 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Các ngươi chớ
tự dối mình mà rằng: Người Canh-đê chắc sẽ đi
khỏi chúng ta; vì chúng nó sẽ không dời khỏi
đâu.
10 Dầu các ngươi đánh cả đạo binh của người
Canh-đê đến đánh trận nghịch cùng các ngươi,
trong chúng nó chỉ còn lại những kẻ bị thương
tích, nhưng ai nấy cũng sẽ từ trong trại mình
dấy lên mà dùng lửa đốt thành nầy.
11 Khi đạo binh người Canh-đê mở vây khỏi
thành Giê-ru-sa-lem, vì sợ đạo binh Pha-ra-ôn,
12 thì Giê-rê-mi ra khỏi Giê-ru-sa-lem đặng đi
trong đất Bên-gia-min, để nhận phần của mình
giữa dân đó.
13 Nhưng lúc đến cửa Bên-gia-min, thì có
người đốc canh tên là Gi-rê-gia, con trai Sê-lê-
mia, cháu Ha-na-nia, ở đó; tên nầy bắt tiên tri
Giê-rê-mi mà rằng: Ngươi là kẻ hàng đầu người
Canh-đê!
14 Giê-rê-mi đáp rằng: Nói bướng! ta không
hàng đầu người Canh-đê đâu. Nhưng Gi-rê-gia
không nghe, cứ bắt Giê-rê-mi mà dắt đến trước

mặt các quan trưởng.
15 Các quan trưởng giận Giê-rê-mi; bèn đánh
đòn và giam trong nhà thơ ký Giô-na-than; vì
người ta lấy nhà đó làm cái ngục.
16 Giê-rê-mi bị bỏ trong ngục, trong buồng tối
như vậy, và người ở đó lâu ngày.
17 Đoạn, vua Sê-đê-kia sai đem Giê-rê-mi ra,
và hỏi kín người tại trong cung mình, rằng: Đức
Giê-hô-va có phán lời gì chăng? Giê-rê-mi thưa:
Có, đoạn tiếp rằng: Vua sẽ bị nộp trong tay vua
Ba-by-lôn.
18 Kế đó, Giê-rê-mi nói cùng vua Sê-đê-kia
rằng: Tôi có phạm tội gì nghịch cùng vua, bầy
tôi của vua, và dân nầy, mà bỏ tù tôi?
19 Các tiên tri đã nói tiên tri rằng: Vua Ba-by-
lôn sẽ không đến đánh các ngươi, đánh đất nầy,
thì nay ở đâu?
20 Bây giờ, Hỡi vua, chúa tôi, xin hãy nghe,
mong rằng lời cầu xin của tôi được vua nhận
lấy! Xin chớ giao tôi lại trong nhà thơ ký Giô-na-
than, kẻo tôi sẽ chết tại đó.
21 Vua Sê-đê-kia bèn truyền giữ Giê-rê-mi trong
nơi hành lang lính canh, mỗi ngày phát cho một
chiếc bánh của phố hàng bánh, cho đến chừng
bánh trong thành hết trơn. Giê-rê-mi ở trong
hành lang lính canh là như vậy.

38

1 Sê-pha-tia, con trai Ma-than, Ghê-đa-lia,
con trai Pha-su-rơ, Giu-can, con trai Sê-lê-mia,
và Pha-su-rơ, con trai Manh-ki-gia, cùng nghe

những lời Giê-rê-mi giảng trước mặt cả dân
chúng, rằng:
2 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Ai ở lại trong
thành thì sẽ bị chết bởi gươm dao, đói kém, hoặc
ôn dịch; nhưng kẻ nào ra đầu hàng người Canh-
đê thì sẽ được sống, được sự sống của nó như
được của cướp, thì nó sẽ sống.
3 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Thành nầy
chắc sẽ bị phó vào tay đạo binh vua Ba-by-lôn,
nó sẽ chiếm lấy.
4 Các quan trưởng tâu cùng vua rằng: Xin hãy
sai giết người nầy, vì nó nói những lời dường ấy,
làm cho tay của lính chiến ở lại trong thành và
của cả dân sự ra yếu đuối; vì người nầy không
tìm sự cứu thoát cho dân, nhưng tìm sự hư hại.
5 Vua Sê-đê-kia đáp rằng: Nầy, nó đây, nó ở
trong tay các ngươi, vì vua không nghịch cùng
các ngươi được.
6 Họ bèn bắt Giê-rê-mi và quăng người xuống
hố của Manh-ki-gia, con trai vua, hố ấy ở trong
hành lang lính canh; họ dùng dây mà thả Giê-
rê-mi xuống. Hố không có nước, chỉ có bùn;
Giê-rê-mi bị lút dưới bùn.
7 Ê-bết-Mê-lết, người Ê-thi-ô-bi, làm hoạn
quan trong cung vua, nghe người ta quănăng
Giê-rê-mi xuống hố. Vả, bấy giờ vua đang ngồi
tại cửa Bên-gia-min.
8 Ê-bết-Mê-lết từ trong cung vua đi ra và tâu
cùng vua rằng:
9 Muôn tâu chúa tôi, những người nầy đãi tiên
tri Giê-rê-mi cách như vậy, vả lại quăng người

xuống hố là ác lắm. Người sẽ chết đói tại đó, vì
trong thành không còn có bánh nữa.
10 Vua bèn truyền cho Ê-bết-Mê-lết, người Ê-
thi-ô-bi, rằng: Hãy từ đây đem ba mươi người
đi trục tiên tri Giê-rê-mi lên khỏi hố, trước khi
người chưa chết.
11 Ê-bết-Mê-lết đem những người đó theo
mình và đi vào cung vua, đến một chỗ ở dưới
kho. Tại đó người lấy dẻ và áo cũ, dùng dây
dòng xuống dưới hố cho Giê-rê-mi.
12 Ê-bết-Mê-lết, người Ê-thi-ô-bi, nói cùng Giê-
rê-mi rằng: Hãy để dẻ và áo cũ ấy trên dây, lót
dưới nách ông. Giê-rê-mi làm như vậy.
13 Họ bèn dùng dây kéo Giê-rê-mi lên khỏi hố;
rồi Giê-rê-mi ở trong hành lang lính canh.
14 Vua Sê-đê-kia sai tìm tiên tri Giê-rê-mi và
đem người riêng ra tại nơi cửa thứ ba của nhà
Đức Giê-hô-va. Vua nói cùng Giê-rê-mi rằng: Ta
có một điều hỏi ngươi, chớ giấu ta gì hết!
15 Giê-rê-mi bèn tâu vua Sê-đê-kia rằng: Nếu
tôi tỏ cho vua điều ấy, vua há chẳng giết tôi sao?
còn nếu tôi khuyên vua, chắc vua chẳng nghe
tôi.
16 Vua Sê-đê-kia thề cách kín cùng Giê-rê-mi
rằng: Thật như Đức Giê-hô-va hằng sống, là
Đấng đã làm nên linh hồn nầy cho chúng ta, ta
sẽ không giết ngươi, và không phó ngươi trong
tay những người đòi mạng sống ngươi.
17 Giê-rê-mi bèn tâu cùng Sê-đê-kia rằng: Giê-
hô-va, Đức Chúa Trời vạn quân, Đức Chúa Trời
của Y-sơ-ra-ên phán như vầy: Nếu ngươi ra

hàng đầu các quan trưởng của vua Ba-by-lôn,
thì ngươi sẽ được sống, và thành nầy sẽ không
bị đốt bằng lửa; ngươi sẽ sống với cả nhà mình.
18 Nhưng nếu ngươi không ra hàng đầu các
quan trưởng của vua Ba-by-lôn, thì thành nầy sẽ
phó trong tay người Canh-đê, họ sẽ dùng lửa đốt
đi, và ngươi sẽ không thoát khỏi tay họ.
19 Vua Sê-đê-kia nói cùng Giê-rê-mi rằng: Ta
e người Giu-đa đã hàng đầu người Canh-đê, sẽ
phó ta vào tay chúng nó, và ta mắc phải chúng
nó chê cười chăng.
20 Giê-rê-mi thưa rằng: Người ta sẽ không phó
vua đâu. Xin vua hãy vâng theo tiếng Đức Giê-
hô-va trong điều tôi nói, thì vua sẽ được ích và
được sống.
21 Nhưng nếu vua không khứng đi ra, thì nầy
là lời Đức Giê-hô-va có tỏ cho tôi:
22 Nầy, hết thảy đàn bà còn lại trong cung vua
Giu-đa sẽ bị dắt đến cùng các quan trưởng của
vua Ba-by-lôn; những đàn bà ấy sẽ nói cùng vua
rằng: Những bạn thân của vua đã dỗ dành vua
và được thắng; đoạn, chân vua đã nhúng trong
bùn, thì chúng nó trở lui đi.
23 Hết thảy cung phi hoàng tử vua sẽ bị điệu
đến nơi người Canh-đê; còn vua, sẽ không thoát
khỏi tay chúng nó, nhưng sẽ bị tay vua Ba-by-lôn
bắt lấy, và vua sẽ làm cho thành nầy bị đốt bằng
lửa.
24 Bấy giờ Sê-đê-kia nói cùng Giê-rê-mi rằng:
Chớ cho ai biết mọi lời nầy, thì ngươi sẽ không
chết.
25 Nếu các quan trưởng nghe ta đã nói cùng

ngươi, đến cùng ngươi mà nói rằng: Hãy thuật
lại cho chúng ta những điều ngươi nói cùng vua
và vua nói cùng ngươi; chớ giấu chúng ta, thì
chúng ta không giết ngươi,
26 ngươi khá trả lời rằng: Tôi đã cầu xin vua
đừng khiến tôi về trong nhà Giô-na-than, kẻo tôi
chết ở đó.
27 Các quan trưởng đến tìm Giê-rê-mi và gạn
hỏi. Người dùng những lời vua đã truyền mà
đáp lại cùng các quan. Họ bèn thôi nói với người
vì không ai biết việc đó.
28 Giê-rê-mi ở nơi hành lang lính canh như vậy,
cho đến ngày Giê-ru-sa-lem bị lấy. Khi thành bị
lấy, người vẫn còn ở đó.

39

1 Năm thứ chín về đời Sê-đê-kia, vua Giu-đa,
tháng mười, Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn,
đến với cả đạo binh mình, vây thành Giê-ru-sa-
lem.
2 Năm thứ mười một về đời Sê-đê-kia, tháng
tư, ngày mồng chín, thành bị vỡ.
3 Hết thảy các quan trưởng của vua Ba-by-lôn
vào thành và ngồi cửa giữa. Aáy là Nẹt-gan-Sa-
rết-sê, Sam-ga-Nê-bô, Sa-sê-kim, làm đầu hoạn
quan, Nẹt-gan-Sa-rết-sê, làm đầu các bác sĩ,
cùng các quan trưởng khác của vua Ba-by-lôn.
4 Sê-đê-kia, vua Giu-đa cùng cả lính chiến vừa
ngó thấy các người ấy, liền trốn ra khỏi thành
trong ban đêm, theo con đường vườn vua, do
cửa giữa hai bức vách, đi thẳng đến A-ra-ba.

5 Nhưng đạo binh của người Canh-đê đuổi
theo, và đuổi kịp Sê-đê-kia trong đồng Giê-ri-cô;
thì bắt và đem về cho Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-
by-lôn, tại Ríp-la, trong đất Ha-mát. Tại đó, vua
bị Nê-bu-cát-nết-sa đoán xét.
6 Vua Ba-by-lôn giết các con trai Sê-đê-kia
trước mặt vua ấy tại Ríp-la; vua Ba-by-lôn cũng
giết các kẻ cả nước Giu-đa nữa.
7 Đoạn, khiến móc mắt vua Sê-đê-kia, dùng
xiềng mà xiềng lại, để điệu về Ba-by-lôn.
8 Người Canh-đê dùng lửa đốt cung vua và nhà
cửa của dân sự, phá tường thành Giê-ru-sa-lem.
9 Nê-bu-xa-A-đan, làm đầu thị vệ, bắt những
người dân còn sót lại trong thành, và những kẻ
hàng đầu, cùng dân sót lại trong đất, đem về
làm phu tù bên nước Ba-by-lôn.
10 Còn như những kẻ nghèo khó, không có sản
nghiệp chi hết, thì Nê-bu-xa-A-đan, làm đầu thị
vệ, để chúng nó lại trong đất Giu-đa; cùng một
lúc ấy, người cấp cho chúng nó những vườn nho
và ruộng.
11 Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, truyền lịnh
cho Nê-bu-xa-A-đan, làm đầu thị vệ, về việc Giê-
rê-mi rằng:
12 Hãy đem người đi, săn sóc người, và đừng
làm hại; nhưng phải đãi người theo ý muốn
riêng của người.
13 Nê-bu-xa-A-đan, làm đầu thị vệ, Nê-bu-sa-
ban, làm đầu hoạn quan, Nẹt-gan-Sa-rết-sê, làm
đầu bác sĩ, và hết thảy các quan tướng của vua
Ba-by-lôn,

14 sai tìm Giê-rê-mi trong hành lang lính canh,
rồi trao người cho Ghê-đa-lia, con trai A-hi-cam,
cháu Sa-phan, đặng đưa người về trong nhà.
Người bèn ở giữa dân sự.
15 Khi Giê-rê-mi còn bị giam trong hành lang
lính canh, có lời Đức Giê-hô-va phán cùng người
như vầy:
16 Ngươi khá đi và bảo Ê-bết-Mê-lết, người Ê-
thi-ô-bi, rằng: Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức
Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Nầy,
đến ngày đó ta sẽ làm ra trước mặt ngươi mọi
lời mà ta đã phán nghịch cùng thành nầy, cho
nó mang họa và chẳng được phước.
17 Đức Giê-hô-va phán: Nhưng trong ngày đó,
ta sẽ giải cứu ngươi, thì ngươi sẽ không bị nộp
trong tay những người mình sợ.
18 Vì ta sẽ cứu ngươi chắc thật, ngươi sẽ không
ngã dưới lưỡi gươm; ngươi sẽ lấy được sự sống
mình như của cướp, vì đã để lòng trông cậy
trong ta, Đức Giê-hô-va phán vậy.

40

1 Sau khi Nê-bu-xa-A-đan, làm đầu thị vệ, tha
Giê-rê-mi ra tại Ra-ma, có lời nầy phán cùng
người. Khi Nê-bu-xa-A-đan sai tìm, thì Giê-rê-
mi đang bị xiềng ở giữa những phu tù khác của
Giê-ru-sa-lem và Giu-đa mà người ta bắt đem
qua Ba-by-lôn.
2 Quan làm đầu thị vệ sai dẫn Giê-rê-mi đến
và nói rằng: Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đã
rao tai nạn ấy cho chỗ nầy;

3 rồi Đức Giê-hô-va đã làm y như Ngài đã phán,
vì các ngươi phạm tội nghịch cùng Đức Giê-hô-
va và không vâng theo tiếng Ngài; nên sự nầy
đã xảy đến cho các ngươi.
4 Nhưng ngươi thấy rằng ngày nay ta cứu
ngươi thoát khỏi xiềng nơi tay ngươi. Nếu ngươi
cho đi với ta sang Ba-by-lôn là phải, thì hãy đi, ta
sẽ săn sóc ngươi. Nếu ngươi cho đi với ta sang
Ba-by-lôn là không phải, thì đừng đi; nầy, khắp
đất ở trước mặt ngươi, ngươi coi đâu tốt và đi
đâu phải, thì đi đó.
5 Vì Giê-rê-mi còn chưa trở về, nên Nê-bu-xa-
A-đan tiếp thêm rằng: Hãy về cùng con trai A-
hi-cam, cháu Sa-phan, là Ghê-đa-lia, tức người
mà vua Ba-by-lôn đã lập làm tổng đốc các thành
Giu-đa; hãy ở cùng người giữa dân sự, hay là
ngươi thích ý đi đâu thì đi đó. Đoạn, quan làm
đầu thị vệ cho người lương thực cùng lễ vật, và
thả đi.
6 Giê-rê-mi bèn đến cùng Ghê-đa-lia, con trai
A-hi-cam, ở Mích-ba, và ở với người giữa dân sự
còn sót lại trong đất.
7 Phàm những người đầu đảng còn giữ chốn
thôn quê cùng thủ hạ mình nghe rằng vua Ba-
by-lôn đã lập Ghê-đa-lia, con trai A-hi-cam, làm
tổng đốc trong đất, và nghe vua đã giao phó
cho người những đàn ông, đàn bà, trẻ con, cùng
những kẻ rất nghèo khó trong đất, chưa bị đem
qua Ba-by-lôn làm phu tù.
8 Họ bèn đến cùng Ghê-đa-lia tại Mích-ba. Aáy
là ỗch-ma-ên con trai Nê-tha-nia, Giô-ha-nan và

Giô-na-than, con trai Ca-rê-át, Sê-ra-gia, con trai
Tan-hu-mết, các con trai của Ê-phai ở Nê-tô-
pha, và Giê-xa-nia, con trai người Ma-a-ca, cùng
những người đồng đi với họ.
9 Ghê-đa-lia, con trai A-hi-cam, cháu Sa-phan,
dùng lời thề mà hứa với các người ấy cùng thủ
hạ họ rằng: Chớ ngại làm tôi người Canh-đê;
hãy ở trong đất và làm tôi vua Ba-by-lôn, thì các
ngươi sẽ được ích.
10 Về phần ta, nầy, ta sẽ ở lại Mích-ba, đặng
chầu những người Canh-đê sẽ đến đây. Nhưng
các ngươi hãy thâu rượu, trái mùa hạ, và dầu;
hãy đựng vào bình các ngươi, và lập nghiệp
trong các thành mình đã chiếm lấy.
11 Hết thảy người Giu-đa ở trong Mô-áp, giữa
con cái Am-môn, trong Ê-đôm và các xứ, nghe
vua Ba-by-lôn đã để mấy người còn sót ở lại trong
Giu-đa, và nghe đã đặt Ghê-đa-lia, con trai A-hi-
cam, cháu Sa-phan, làm tổng đốc.
12 Các người Giu-đa đó bèn từ các nơi mình
đã bị đuổi đến mà trở về trong đất Giu-đa, đến
cùng Ghê-đa-lia tại Mích-ba, thâu rượu và trái
mùa hạ nhiều lắm.
13 Bấy giờ Giô-ha-nan, con trai Ca-rê-át, và các
người đầu đảng còn giữ chốn thôn quê, đều đến
tìm Ghê-đa-lia, tại Mích-ba, và nói cùng người
rằng:
14 Oâng có hay rằng Ba-a-lít, vua của con cái
Am-môn, đã sai ỗch-ma-ên, con trai của Nê-tha-
nia, đặng cất lấy mạng sống ông chăng? Nhưng
Ghê-đa-lia, con trai A-hi-cam, không tin lời họ.

15 Giô-ha-nan, con trai Ca-rê-át, bèn nói kín
cùng Ghê-đa-lia tại Mích-ba rằng: Xin cho tôi
đi, tôi sẽ giết ỗch-ma-ên, con trai Nê-tha-nia, mà
không ai biết hết. Làm sao để nó cất lấy mạng
sống ông, hầu cho mọi người Giu-đa nhóm họp
xung quanh ông sẽ tan lạc, và dân sót của Giu-đa
chết mất?
16 Nhưng Ghê-đa-lia, con trai A-hi-cam, trả lời
cho Giô-ha-nên, con trai Ca-rê-át, rằng: Chớ làm
điều đó; vì sự ngươi nói về ỗch-ma-ên là dối trá.

41

1 Tháng bảy, ỗch-ma-ên, con trai Nê-tha-nia,
cháu Ê-li-sa-ma, vốn dòng tôn thất, và làm một
bật đại thần của vua, đem mười người với mình
đến cùng Ghê-đa-lia, con trai A-hi-cam, tại Mích-
ba. Họ ăn bánh với nhau tại đó.
2 Đoạn, ỗch-ma-ên, con trai Nê-tha-nia, cùng
mười người đi với mình đứng dậy lấy gươm đánh
Ghê-đa-lia, con trai A-hi-cam, cháu Sa-phan, và
giết người, tức là người mà vua Ba-by-lôn lập
làm tổng đốc trong đất như vậy.
3 ỗch-ma-ên cũng giết luôn mọi người Giu-đa
đang ở với Ghê-đa-lia tại Mích-ba, và lính chiến
người Canh-đê ở đó.
4 Ngày thứ hai sau khi người đã giết Ghê-đa-lia,
chưa ai biết sự đó,
5 thì có tám mươi người cạo râu, mặc áo rách,
tự cắt mình, từ Si-chem, Si-lô, Sa-ma-ri mà đến,
cầm những của lễ chay và nhũ hương trong tay
mình đặng đem đến nhà Đức Giê-hô-va.

6 ỗch-ma-ên, con trai Nê-tha-nia, từ Mích-ba
ra đón các người ấy, vừa đi vừa khóc. Khi đến
cùng họ rồi, nói rằng: Hãy đến cùng Ghê-đa-lia,
con trai A-hi-cam.
7 Vừa khi những người đó đi đến giữa thành,
ỗch-ma-ên, con trai Nê-tha-nia, cùng những kẻ
đi với mình, giết bọn họ và quăng thây xuống
hố.
8 Nhưng trong bọn họ có mười người nói với
ỗch-ma-ên rằng: Chớ giết chúng tôi, vì chúng
tôi có những đồ lương thực giấu trong đồng; lúa
mì, tiểu mạch, dầu, và mật. ỗch-ma-ên bèn thôi,
không giết họ luôn với anh em họ.
9 ỗch-ma-ên, con trai Nê-tha-nia, quăng
những thây mình đã giết vào trong hố, ở kề bên
Ghê-đa-lia, tức là hố vua A-sa đã đào, vì sợ Ba-
ê-sa, vua Y-sơ-ra-ên. Aáy là cùng một cái hố đó
mà ỗch-ma-ên, con trai Nê-tha-nia, đã lấp đầy
xác chết.
10 Đoạn, ỗch-ma-ên bắt hết thảy dân sự còn
sót lại tại Mích-ba đem đi làm phu tù; tức các
con gái vua, và cả dân bỏ lại ở Mích-ba mà quan
làm đầu thị vệ Nê-bu-xa-A-đan đã giao phó cho
Ghê-đa-lia, con trai A-hi-cam. ỗch-ma-ên, con
trai Nê-tha-nia, bắt những người ấy điệu đi làm
phu tù, và đi qua nơi con cái Am-môn.
11 Khi Giô-ha-nan, con trai Ca-rê-át, và các
người đầu đảng theo mình, nghe mọi điều ác
mà ỗch-ma-ên, con trai Nê-tha-nia, đã làm,
12 thì nhóm mọi thủ hạ mình lại và khởi đi
đánh ỗch-ma-ên, con trai Nê-tha-nia, và đuổi kịp
tại nơi gần hồ lớn Ga-ba-ôn.

13 Có xảy ra, khi đội quân theo ỗch-ma-ên ngó
thấy Giô-ha-nan, con trai Ca-rê-át, và hết thảy
các tướng đầu đảng ở với người thì thảy đều
vui mừng.
14 Cả dân mà ỗch-ma-ên đã điệu đi từ Mích-ba
đều trở mặt về với Giô-ha-nan, con trai Ca-rê-át.
15 Còn ỗch-ma-ên, con trai Nê-tha-nia, thì
cùng tám người trốn khỏi Giô-ha-nan và đi đến
nơi con cái Am-môn.
16 Giô-ha-nan, con trai Ca-rê-át, cùng các
tướng đầu đảng theo mình chiếm lấy đội binh
mới vừa giải cứu khỏi tay ỗch-ma-ên, con trai
Nê-tha-mia, khi ỗch-ma-ên kéo đi từ Mích-ba
sau lúc giết Ghê-đa-lia, con trai A-hi-cam. Hết
thảy những lính chiến, đàn bà, trẻ con hoạn
quan, Giô-ha-nan đều từ Ga-ba-ôn đem về.
17 Họ khởi đi và đỗ tại trạm Kim-ham, gần Bết-
lê-hem, đặng rút qua Ê-díp-tô,
18 xa người Canh-đê; vì sợ người Canh-đê, bởi
cớ ỗch-ma-ên, con trai Nê-tha-nia, giết Ghê-đa-
lia, con trai A-hi-cam, là người mà vua Ba-by-lôn
đã lập làm tổng đốc trong đất.

42

1 Bấy giờ các người đầu đảng, Giô-ha-nan, con
trai Ca-rê-át, Giê-xa-nia, con trai Hô-sa-gia, và
cả dân sự kẻ nhỏ người lớn,
2 đều đến nói cùng tiên tri Giê-rê-mi rằng: Xin
nhậm lời chúng tôi nài xin, và cầu thay Giê-hô-va
Đức Chúa Trời ông cho chúng tôi, tức là những
kẻ còn sót lại. Vả, chúng tôi trước vốn đông
người, nay còn lại rất ít, như mắt ông có thấy.

3 Xin Giê-hô-va Đức Chúa Trời ông, chỉ cho
chúng tôi đường phải theo và sự phải làm!
4 Tiên tri Giê-rê-mi bèn đáp rằng: Ta nghe
rồi. Nầy, ta sẽ cầu Giê-hô-va Đức Chúa Trời các
ngươi, theo lời các ngươi đã xin. Phàm điều chi
Đức Giê-hô-va trả lời, ta sẽ cho các ngươi biết,
không giấu chút nào.
5 Các người ấy nói cùng Giê-rê-mi rằng: Nếu
chúng tôi không làm theo mọi lời Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ông sẽ sai ông bảo cho chúng tôi,
nguyền xin Đức Giê-hô-va làm chứng trung tín
thật thà giữa chúng ta!
6 Không cứ điều lành hoặc điều dữ, chúng
tôi sẽ vâng theo tiếng Giê-hô-va Đức Chúa Trời
chúng tôi, là Đấng mà chúng tôi sai ông đến; để
khi vâng lời Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi,
thì chúng tôi sẽ được phước.
7 Khỏi mười ngày, có lời Đức Giê-hô-va phán
cùng Giê-rê-mi.
8 Người gọi Giô-ha-nan, con trai Ca-rê-át, hết
thảy các đầu đảng và cả dân sự, kẻ nhỏ người
lớn đều đến,
9 mà nói cùng họ rằng: Giê-hô-va, Đức Chúa
Trời của Y-sơ-ra-ên, là Đấng các ngươi đã sai ta
đến để tỏ lời cầu xin trước mặt Ngài, phán như
vầy:
10 Nếu các ngươi cứ ở trong đất nầy, thì ta sẽ
gây dựng cho mà không phá đi, vun trồng cho
mà không nhổ đi; vì ta ăn năn về sự họa mà ta
đã giáng cho các ngươi.
11 Chớ sợ vua Ba-by-lôn, là người các ngươi

đang sợ; Đức Giê-hô-va phán, đừng sợ vua ấy,
vì ta ở với các ngươi đặng cứu vớt và giải thoát
các ngươi khỏi tay người.
12 Ta sẽ thương xót các ngươi, hầu cho vua ấy
cũng thương xót các ngươi, và cho các ngươi trở
về trong đất mình.
13 Nhưng nếu các ngươi nói rằng: Chúng tôi
không khứng ở trong đất nầy; mà các ngươi
không vâng theo tiếng Giê-hô-va Đức Chúa Trời
mình,
14 mà nói rằng: Không, chúng tôi muốn đi
trong đất Ê-díp-tô, là nơi chúng tôi sẽ không
thấy giặc giã nữa, sẽ không nghe tiếng kèn nữa,
tại đó chúng tôi sẽ không thiếu bánh; ấy là nơi
chúng tôi sẽ đến ở,
15 thì, hỡi các ngươi, là dân Giu-đa còn sót kia,
hãy nghe lời của Đức Giê-hô-va. Đức Giê-hô-va
vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán
như vầy: Khi các ngươi xây mặt vào Ê-díp-tô
đặng trú ngụ ở đó,
16 thì gươm dao mà các ngươi sợ hãi sẽ đuổi kịp
các ngươi trong đất Ê-díp-tô; sự đói kém mà các
ngươi kinh khiếp cũng sẽ đuổi theo các ngươi
trong Ê-díp-tô, và các ngươi sẽ chết tại đó.
17 Aáy vậy, phàm những kẻ xây mặt vào Ê-díp-
tô đặng trú ngụ ở đó, thì sẽ chết bởi gươm dao,
đói kém, và ôn dịch. Trong bọn họ, chẳng có ai
sống sót lại; chẳng có ai thoát khỏi họa mà ta sẽ
giáng cho.
18 Thật thế, Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa
Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Như cơn giận

và sự thạnh nộ của ta đã đổ ra cho dân cư Giê-ru-
sa-lem thể nào, thì, khi các ngươi vào Ê-díp-tô,
cơn giận của ta cũng sẽ đổ ra cho các ngươi thể
ấy; tại đó các ngươi sẽ làm cớ cho người ta trù
ẻo, gở lạ, rủa sả, và sỉ nhục; và các ngươi sẽ
chẳng lại thấy chỗ nầy nữa.
19 Hỡi các ngươi, là dân Giu-đa còn sót lại, Đức
Giê-hô-va đã phán về các ngươi rằng: Chớ qua
nước Ê-díp-tô; hãy biết rõ rằng ngày nay ta đã
đối chứng cho các ngươi.
20 Vì chính các ngươi làm sự dối trá nghịch
cùng linh hồn mình; các ngươi đã sai ta đến
cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi, mà nói
cùng ta rằng: Khá vì chúng tôi cầu thay nơi Giê-
hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi, và cho chúng tôi
biết mọi điều Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi
sẽ nói cùng ông; thì chúng tôi sẽ làm theo.
21 Vả, ngày nay ta đã bảo các ngươi rồi; nhưng
các ngươi chẳng vâng theo tiếng Giê-hô-va Đức
Chúa Trời các ngươi trong điều nào mà Ngài cậy
ta truyền cho các ngươi.
22 Bây giờ, hãy biết rõ rằng các ngươi sẽ chết
bởi gươm dao, đói kém, ôn dịch, trong chỗ mà
các ngươi muốn đến trú ngụ tại đó.

43

1 Khi Giê-rê-mi đã thuật hết cho cả dân sự mọi
lời mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng nó, là lời
Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng nó đã sai người
nói cho chúng nghe, tức là những lời nầy,

2 thì A-xa-ria, con trai Hô-sa-gia, và Giô-ha-
nan, con trai Ca-rê-át, cùng mọi người kiêu ngạo
nói với Giê-rê-mi rằng: Ngươi nói dối! Đức Giê-
hô-va Đức Chúa Trời chúng ta chưa hề sai ngươi
truyền cho chúng ta rằng: Chớ sang nước Ê-díp-
tô mà trú ngụ;
3 nhưng ấy là Ba-rúc, con trai Nê-ri-gia, xui
ngươi nghịch cùng chúng ta, để nộp chúng ta
trong tay người Canh-đê, đặng giết chúng ta hay
là điệu về làm phu tù nước Ba-by-lôn.
4 Aáy vậy, Giô-ha-nan, con trai Ca-rê-át, các
đầu đảng và mọi dân sự, chẳng vâng theo tiếng
Đức Giê-hô-va truyền cho mình ở lại trong đất
Giu-đa.
5 Giô-ha-nan, con trai Ca-rê-át, và các đầu
đảng đem những người Giu-đa còn sót lại, tức
hết thảy những kẻ trở về từ cả các nước khác
mà mình đã bị đuổi đến, mà ở trong đất Giu-đa,
6 đàn ông, đàn bà, trẻ con, cùng các con gá i
nhà vua, và mọi người mà Nê-ba-xa-A-đan, quan
làm đầu thị vệ, đã để lại cho Ghê-đa-lia, con trai
A-hi-cam, cháu Sa-phan, lại cũng đem luôn tiên
tri Giê-rê-mi và Ba-rúc, con trai Nê-ri-gia,
7 vào đất Ê-díp-tô, đến Tác-pha-nết; vì họ
không vâng theo tiếng Đức Giê-hô-va.
8 Tại Tác-pha-nết, có lời Đức Giê-hô-va phán
cho Giê-rê-mi như vầy:
9 Hãy lấy trong tay ngươi những cục đá lớn,
đem giấu trong đất sét làm gạch trước cửa nhà
Pha-ra-ôn, tại Tác-pha-nết, trước mắt người Giu-
đa đều thấy.

10 Ngươi khá bảo họ rằng: Đức Giê-hô-va vạn
quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như
vầy: Nầy, ta sẽ sai và lấy tôi tớ ta là Nê-bu-cát-
nết-sa, vua Ba-by-lôn, và đặt ngai vua ấy trên
những đá nầy mà ta mới vừa giấu; vua ấy sẽ
căng màn mình lên trên.
11 Vua ấy sẽ đến, đánh đất Ê-díp-tô; những kẻ
phải chết thì làm cho chết, những kẻ phải bị phu
tù thì bắt làm phu tù, những kẻ phải bị gươm
giáo thì cho gươm giáo!
12 Ta sẽ đốt lửa nơi các chùa miễu của các thần
Ê-díp-tô; Nê-bu-cát-nết-sa sẽ đốt đi hết, và đem
đi làm phu tù; vua ấy lấy đất Ê-díp-tô mặc cho
mình cũng như kẻ chăn chiên mặc áo mình, và
vua ấy sẽ đi ra cách bình an.
13 Người sẽ bẻ gãy các cột của Bết-Sê-mết trong
đất Ê-díp-tô, và sẽ lấy lửa đốt các chùa miễu của
các thần Ê-díp-tô.

44

1 Có lời truyền cho Giê-rê-mi về hết thảy người
Giu-đa ở trong đất Ê-díp-tô, tại Mít-đôn, Tác-
pha-nết, Nốp, và trong xứ Pha-trốt, rằng:
2 Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của
Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Các ngươi có thấy mọi
tai vạ mà ta đã giáng cho Giê-ru-sa-lem và các
thành của Giu-đa. Kìa, những thành ấy ngày nay
hoang vu không dân ở,
3 vì cớ tội ác dân chúng nó đã phạm để chọc
giận ta, đi đốt hương và hầu việc các thần khác

mà chúng nó và các ngươi cùng tổ phụ các ngươi
cũng chưa từng biết đến.
4 Dầu vậy, ta đã sai mọi tôi tớ ta, tức các tiên
tri, đến cùng các ngươi; ta dậy sớm sai họ đến
đặng bảo các ngươi rằng: Oâi! sự gớm ghiếc mà
ta ghét đó thì đừng phạm đến.
5 Nhưng chúng nó chẳng nghe, chẳng để tai
vào, chẳng chừa sự dữ, và cứ đốt hương cho
các thần khác.
6 Vì vậy cơn giận và sự thạnh nộ của ta đã đổ
ra như lửa đốt nơi các thành của Giu-đa và các
đường phố của Giê-ru-sa-lem; và chúng nó bị đổ
nát hoang vu như có ngày nay.
7 Bây giờ Giê-hô-va, Đức Chúa Trời vạn quân,
Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vầy:
Sao các ngươi phạm tội trọng dường ấy nghịch
cùng mạng sống mình, để cho đàn ông, đàn bà,
trẻ con, trẻ đang bú, bị cất khỏi giữa Giu-đa, đến
nỗi dân các ngươi không còn lại chút nào;
8 bởi các ngươi chọc giận ta bằng những việc
tay mình làm ra, đốt hương cho các thần khác
trong đất Ê-díp-tô, là nơi các ngươi mới đến trú
ngụ; đến nỗi các ngươi chuốc lấy sự hủy diệt cho
mình, đem mình làm cớ rủa sả sỉ nhục giữa các
dân thiên hạ?
9 Các ngươi đã quên điều ác của tổ phụ mình,
điều ác của các vua Giu-đa, điều ác của các
hoàng hậu, điều ác của chính các ngươi cùng
vợ mình đã phạm trong đất Giu-đa và trong các
đường phố Giê-ru-sa-lem hay sao?
10 Chúng nó chẳng hạ mình xuống cho đến

ngày nay, chẳng kính sợ, chẳng bước theo luật
pháp mạng lịnh ta đã để trước mặt các ngươi và
tổ phụ các ngươi.
11 Vậy nên Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa
Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Nầy, ta sẽ để
mặt ta nghịch cùng các ngươi mà giáng họa cho,
và diệt cả Giu-đa.
12 Ta sẽ lấy dân Giu-đa sót lại, tức những kẻ
đã xây mặt vào đất Ê-díp-tô đặng trú ngụ ở đó;
chúng nó sẽ bị diệt tại đó hết thảy. Chúng nó sẽ
ngã trên đất Ê-díp-tô, chết dưới gươm hay là bởi
đói kém. Kẻ nhỏ người lớn sẽ đều chết vì gươm
vì đói kém, là cớ cho người ta trù ẻo, gở lạ, rủa
sả, sỉ nhục.
13 Ta sẽ phạt những kẻ ở trong đất Ê-díp-tô,
như đã phạt Giê-ru-sa-lem bằng gươm dao, đói
kém, và ôn dịch;
14 đến nỗi trong những dân Giu-đa sót lại đến
Ê-díp-tô đặng trú ngụ, thì chẳng có ai thoát khỏi,
hay sót lại, đặng trở về đất Giu-đa, là nơi chúng
nó còn mong trở về ở. Chúng nó sẽ không trở về
được, trừ ra những kẻ tránh khỏi mà thôi.
15 Bấy giờ, hết thảy những người biết vợ mình
đốt hương cho các thần khác, hết thảy đàn bà
đứng tại đó nhóm thành một hội đông, tức mọi
dân sự ở trong đất Ê-díp-tô, tại Pha-trốt, đáp
cùng Giê-rê-mi rằng:
16 Về sự ông nhân danh Đức Giê-hô-va mà nói
cùng chúng tôi, thì chúng tôi không khứng nghe
đâu.
17 Nhưng chúng ta chắc sẽ làm trọn mọi lời

đã ra từ miệng chúng tôi, sẽ đốt hương và làm
lễ quán cho nữ vương trên trời, như chúng tôi
cùng tổ phụ, vua, quan trưởng chúng tôi đã làm
trong các thành của Giu-đa và các đường phố
Giê-ru-sa-lem; vì lúc bấy giờ chúng tôi có bánh
đặng no mình, hưởng phước, chẳng thấy tai vạ
gì.
18 Nhưng, từ khi chúng tôi thôi đốt hương và
làm lễ quán cho nữ vương trên trời, thì chúng
tôi thiếu thốn mọi sự, và bị nuốt bởi gươm dao
đói kém.
19 Vả lại, khi chúng tôi đốt hương và làm lễ
quán cho nữ vương trên trời, chúng tôi làm bánh
để thờ lạy người, và dâng lễ quán cho người nữa,
thì chồng chúng tôi há chẳng biết hay sao?
20 Giê-rê-mi bèn nói cùng cả dân sự, đàn ông,
đàn bà, và mọi kẻ đã trả lời cho người như vậy,
rằng:
21 Các ngươi cùng tổ phụ, các vua các quan
trưởng mình, và dân trong đất, đã đốt hương
trong các thành Giu-đa và trong các đường phố
Giê-ru-sa-lem, Đức Giê-hô-va há chẳng đã nhớ
lấy và đã ghi trong ý tưởng Ngài sao?
22 Vì cớ sự hung ác của việc làm các ngươi
và sự gớm ghiếc các ngươi đã phạm, nên Đức
Giê-hô-va không chịu được nữa. Vì vậy đất các
ngươi đã trở nên hoang vu, gở lạ, và sự rủa sả,
chẳng có ai ở, như có ngày nay.
23 Aáy là bởi các ngươi đã đốt hương và đã
phạm tội nghịch cùng Đức Giê-hô-va, bởi các
ngươi chẳng vâng theo tiếng Đức Giê-hô-va, và

không bước theo luật pháp, mạng lịnh, và sự
dạy dỗ của Ngài, nên tai vạ nầy đã đến cho các
ngươi, như có ngày nay.
24 Giê-rê-mi lại nói cùng dân sự và mọi người
đàn bà rằng: Hỡi cả dân Giu-đa hiện ở trong đất
Ê-díp-tô, hãy nghe lời của Đức Giê-hô-va.
25 Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của
Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Các ngươi và vợ các
ngươi đã nói ra từ miệng mình, và lấy tay làm
trọn điều mình đã nói rằng: Thật chúng ta sẽ
làm thành lời mình đã khấn nguyện, đốt hương,
và làm lễ quán cho nữ vương trên trời. Vậy các
ngươi khá giữ vững lời nguyện mình và làm trọn
lời nguyện.
26 Cho nên, hỡi cả dân Giu-đa hiện ở trong đất
Ê-díp-tô, hãy nghe lời Đức Giê-hô-va. Đức Giê-
hô-va có phán: Nầy ta lấy danh lớn mình mà thề,
trong khắp đất Ê-díp-tô sẽ chẳng có một người
Giu-đa nào còn mở miệng xưng danh ta nữa, mà
rằng: Thật như Chúa Giê-hô-va hằng sống!
27 Nầy, ta sẽ tỉnh thức đặng xuống họa cho
chúng nó mà không xuống phước; mọi người
Giu-đa ở trong đất Ê-díp-tô sẽ đều bị vồ nuốt
bởi gươm dao đói kém cho đến đã diệt hết.
28 Chỉ có một số rất ít người sẽ được thoát khỏi
gươm dao, từ đất Ê-díp-tô trở về trong đất Giu-
đa; và mọi người Giu-đa còn sót lại, tức những
kẻ đã đến đặng trú ngụ trong đất Ê-díp-tô nầy,
thì sẽ biết lời nào được nghiệm, lời của ta hay là
lời của chúng nó.
29 Đức Giê-hô-va phán: Nầy là dấu mà các

ngươi bởi đó biết ta sẽ hình phạt các ngươi trong
nơi nầy, để các ngươi biết rằng lời ta phán về tai
họa các ngươi chắc ứng nghiệm.
30 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Nầy, ta sẽ phó
Pha-ra-ôn-Hốp-ra, vua Ê-díp-tô, trong tay kẻ thù
nó và kẻ đòi mạng nó, như đã phó Sê-đê-kia,
vua Giu-đa, trong tay Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-
by-lôn, là kẻ thù và đòi mạng Sê-đê-kia.

45

1 Nầy là lời của tiên tri Giê-rê-mi nói cùng Ba-
rúc, con trai Nê-ri-gia, khi người chép trong một
quyển sách những lời bởi miệng Giê-rê-mi nói
ra, về năm thứ tư đời Giê-hô-gia-kim, con trai
Giô-si-a, vua Giu-đa:
2 Hỡi Ba-rúc! Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của
Y-sơ-ra-ên, phán cho ngươi như vầy:
3 Ngươi đã nói: Khốn nạn cho ta, vì Đức Giê-
hô-va thêm sự buồn rầu cho sự đau đớn ta; ta
mệt nhọc vì than thở, chẳng được nghỉ ngơi!
4 Ngươi khá nói cùng nó rằng: Đức Giê-hô-va
phán như vầy: Nầy, vật ta đã dụng thì ta phá đi,
vật ta đã trồng thì ta nhổ đi, sự đó khắp trong
cả đất.
5 Còn ngươi, ngươi còn tìm việc lớn cho mình
hay sao? Chớ có tìm kiếm, vì nầy, ta sẽ giáng tai
vạ cho mọi loài xác thịt; nhưng ngươi, hễ đi đến
đâu, ta cũng sẽ ban mạng sống cho ngươi làm
của cướp, Đức Giê-hô-va phán vậy.

46

1 Có lời của Đức Giê-hô-va phán cho tiên tri
Giê-rê-mi, luận về các dân tộc.
2 Về Ê-díp-tô. Luận về đạo quân của vua Ê-
díp-tô, Pha-ra-ôn-Nê-cô, bấy giờ đóng gần sông
Ơ-phơ-rát, tại Cạt-kê-mít; tức đạo quân bị Nê-
bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đánh đuổi, về năm
thứ tư đời vua Giê-hô-gia-kim, con trai Giô-si-a,
vua của Giu-đa.
3 Hãy sửa soạn thuẫn lớn thuẫn nhỏ, và đi ra
trận!
4 Hỡi lính kỵ, hãy thắng ngựa, cỡi lên! Khá
đội mão trụ và đứng sắp hàng; mài mũi giáo và
mặc giáp!
5 Làm sao ta đã thấy sự đó! Chúng nó bị kinh
hãi, đều quay lưng lại; lính chiến vỡ tan, chạy
trốn chẳng ngó lại đàng sau. Sự kinh khiếp khắp
tứ bề, Đức Giê-hô-va phán vậy.
6 Người rất lẹ cũng không thể thoát, người rất
mạnh cũng không thể trốn. Về phương bắc, trên
bờ sông Ơ-phơ-rát, kìa, chúng nó vấp và ngã!
7 Kìa, kẻ dấy lên như sông Ni-lơ, như sông lớn
nổi sóng sôi bọt là ai?
8 Aáy là Ê-díp-tô dấy lên như sông Ni-lơ, các
dòng nước nó sôi bọt như các sông. Nó nói: Ta
sẽ dấy lên, bao phủ cả đất; ta sẽ hủy phá các
thành và dân cư.
9 Ngựa, hãy xông tới; xe binh, hãy ruổi mau;
hãy kéo tới, lính chiến kia; người Cút và người
Phút đều mang thuẫn, còn người Ly-đi cầm cung
và giương ra.

10 Ngày đó thuộc về Chúa, là Đức Giê-hô-va
vạn quân; ấy là ngày báo thù, Ngài sẽ báo kẻ thù
nghịch mình. Gươm nuốt mà no, uống huyết
chúng nó cho đầy; vì Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn
quân, có sự tế tự trong xứ phương bắc, bên sông
Ơ-phơ-rát.
11 Hỡi nữ đồng trinh, con gái của Ê-díp-tô!
hãy lên Ga-la-át, mà lấy nhũ hương; ngươi dùng
nhiều thứ thuốc cũng vô ích, chẳng chữa lành
cho ngươi được!
12 Các nước đều nghe sự xấu hổ của ngươi,
tiếng rên siếc của ngươi đầy khắp đất; vì lính
chiến chạm lính chiến, cả hai cùng ngã với nhau.
13 Nầy là lời Đức Giê-hô-va phán cho tiên tri
Giê-rê-mi, về sự Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-
lôn, sẽ đến đánh đất Ê-díp-tô:
14 Hãy rao tin trong Ê-díp-tô; truyền cho Mít-
đôn, báo cho Nốp và Tác-pha-nết, nói rằng:
Hãy đứng sắp hàng, chực sẵn, vì gươm đã nuốt
chung quanh ngươi.
15 Vì sao những người mạnh của ngươi bị cất
mất? Chúng nó không đứng được, vì Đức Giê-
hô-va đã đuổi chúng nó.
16 Ngài làm cho nhiều người đi xiêu tó, người
nầy ngã trên kẻ khác, mà rằng: Đi hè, trở về nơi
dân ta, trong đất chúng ta sanh ra, xa nơi gươm
dao ức hiếp!
17 Tại đó, họ kêu lên rằng: Pha-ra-ôn, vua Ê-
díp-tô, bị diệt rồi; đã để dịp tiện qua đi.
18 Đức Vua, danh Ngài là Giê-hô-va vạn quân,
phán: Thật như ta sống, kẻ thù đến, như núi

Tha-bô dấy lên giữa các núi khác, như Cạt-mên
thò ra ngoài biển.
19 Hỡi gái đồng trinh ở Ê-díp-tô, hãy sắm đồ lề
đi làm phu tù; vì Nốp sẽ trở nên hoang vu; sẽ bị
đốt, không có dân ở nữa.
20 Ê-díp-tô là một con bò cái tơ đẹp đẽ, nhưng
bị ong lỗ từ phương bắc đến chích nó.
21 Những quân thuê ở giữa nó cũng như bò
con béo. Nhưng chúng nó cũng xây lưng lại,
thảy cùng nhau trốn tránh, không đứng vững
được. Vì ngày tai họa, kỳ thăm phạt, đã đến
trên chúng nó rồi.
22 Tiếng nó như rắn đi; vì quân nghịch nó kéo
tới mạnh lắm, cầm búa rìu đến trên nó, như thể
thợ rừng.
23 Đức Giê-hô-va phán: Quân nghịch đốn chặt
rừng nó, rừng nó không thể dò xem được. Vì
chúng nó đông hơn cào cào, không thể đếm
được.
24 Con gái Ê-díp-tô sẽ mang xấu hổ, sẽ bị nộp
trong tay dân phương bắc.
25 Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của
Y-sơ-ra-ên, phán rằng: Nầy, ta sẽ phạt A-môn,
là thần của Nô, luôn cả Pha-ra-ôn, và Ê-díp-tô,
với các thần và các vua nó: tức Pha-ra-ôn cùng
những kẻ nhờ cậy người.
26 Ta sẽ phó chúng nó trong tay những kẻ đòi
mạng chúng nó, tức trong tay Nê-bu-cát-nết-sa,
vua Ba-by-lôn, và trong tay tôi tớ người; về sau
Ê-díp-tô sẽ còn có dân ở như ngày xưa. Đức Giê-
hô-va phán vậy.

27 Hỡi tôi tớ ta là Gia-cốp, chớ sợ chi; hỡi Y-sơ-
ra-ên, chớ kinh hãi! Vì ta sẽ cứu ngươi từ xứ xa,
sẽ khiến dòng dõi ngươi ra từ đất mình bị làm
phu tù. Gia-cốp sẽ trở về, được bình an yên ổn,
chẳng ai làm cho sợ hãi.
28 Đức Giê-hô-va phán: Hỡi Gia-cốp tôi tớ ta,
ngươi chớ sợ, vì ta ở cùng ngươi. Ta sẽ diệt hết
các nước mà ta đã đuổi ngươi đến; còn ngươi,
thì ta không diệt hết đâu, nhưng sẽ sửa trị ngươi
cách chừng mực, và không thể nào không phạt
ngươi.

47

1 Nầy là lời từ Đức Giê-hô-va phán cho tiên tri
Giê-rê-mi về người Phi-li-tin, trước khi Pha-ra-ôn
chưa đánh Ga-xa.
2 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Kìa, những
luồng sóng từ phương bắc nhảy lên, sẽ trở nên
sông vỡ bờ, sẽ làm ngập đất và mọi vật ở đất,
ngập thành và dân cư ở đó. Người ta đều cất
tiếng kêu, hết thảy dân cư trong đất đều than
thở.
3 Nghe tiếng vó ngựa, và tiếng xe cộ ầm ạc,
bánh xe rầm rầm, thì kẻ làm cha chẳng xây lại
xem con cái mình, vì tay mình yếu đuối.
4 Aáy là đến ngày diệt hết dân Phi-li-tin và cất
khỏi Ty-rơ và Si-đôn những kẻ còn lại giúp nó. Vì
Đức Giê-hô-va sẽ diệt dân Phi-li-tin, tức những
kẻ còn sót lại ở cù lao Cáp-tô.
5 Ga-xa đã trở nên trọc trọi; Aùch-ca-lôn cùng
các đồng bằng xung quanh đã ra hư không; các
ngươi tự cắt thịt mình cho đến bao giờ?

6 Hỡi gươm của Đức Giê-hô-va, còn bao lâu
nữa mầy yên nghĩ? Hãy trở vào vỏ mầy, thôi
đi, ở cho yên lặng.
7 Khi Đức Giê-hô-va đã truyền lịnh cho, thì mầy
yên nghĩ thế nào được ư? Vì Ngài đã định nó
nghịch cùng Aùch-ca-lôn và bờ biển.

48

1 Về Mô-áp. Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức
Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Khốn
cho Nê-bô, vì đã trở nên hoang vu! Ki-ri-a-ta-im
mang xấu hổ, và bị bắt lấy; Nít-gáp bị xô đổ và
nhuốc nhơ.
2 Sự ngợi khen của Mô-áp chẳng còn có nữa;
tại Hết-bôn, người ta mưu hại nó mà rằng: Hãy
đến, hủy diệt dân nầy, cho nó không được kể
vào số các nước nữa! Hỡi Mát-mên, ngươi cũng
sẽ trở nên im lặng; gươm sẽ đuổi theo ngươi.
3 Có tiếng kêu la khởi từ Hô-rô-na-im rằng: Sự
hoang vu và hủy hoại lớn thay!
4 Mô-áp tan nát rồi. Những con trẻ nó kêu la
vang tiếng!
5 Chúng nó sẽ lên giốc Lu-hít, khóc lóc, chẳng
thôi; xuống giốc Hô-rô-na-im, nghe tiếng hủy
hoại thảm sầu.
6 Hãy trốn đi, cứu lấy sự sống mình, như cây
thạch thảo nơi đồng vắng!
7 Vì ngươi đã trông cậy sự mình làm ra và của
báu mình, ngươi cũng sẽ bị bắt lấy. Kê-mốt cùng
các thầy tế lễ và các quan trưởng mình sẽ đi làm
phu tù.

8 Kẻ hủy diệt sẽ vào trong mọi thành, chẳng
có thành nào thoát khỏi; nơi trũng sẽ bị hủy
hoại, đồng bằng bị phá tan, như Đức Giê-hô-va
đã phán.
9 Hãy cho Mô-áp những cánh, đặng nó bay đi
trốn; các thành nó sẽ nên hoang vu, chẳng còn
ai ở.
10 Đáng rủa thay là kẻ làm việc Đức Giê-hô-va
cách dối dá! Đáng rủa thay là kẻ từ chối máu
nơi gươm mình.
11 Mô-áp từ lúc còn trẻ vốn yên lặng, như rượu
đứng cặn, chưa từ bình nầy rót qua bình khác:
nó cũng chẳng đi làm phu tù; nên giữ được vị
nguyên của mình, mùi thơm còn chưa đổi.
12 Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán: Nầy, ngày
đến, bấy giờ ta sẽ sai đến cùng nó những kẻ
đổ ra, chúng nó sẽ đổ nó ra, làm trống bình nó
đi, và đập các bình ra từng mảnh.
13 Mô-áp sẽ bị xấu hổ bởi Kê-mốt, cũng như
nhà Y-sơ-ra-ên đã bị xấu hổ bởi Bê-tên mình
trông cậy.
14 Làm sao các ngươi nói được rằng: Chúng ta
là anh hùng, là người mạnh mẽ nơi chiến trận?
15 Mô-áp bị phá hoại, kẻ thù nghịch đi lên tiến
vào các thành nó; kẻ giỏi nhất trong bọn trai trẻ
nó bị giết, Đức Vua, danh Ngài là Đức Giê-hô-va
vạn quân, phán vậy.
16 Sự tai hại của Mô-áp gần đến; họa nó tới rất
mau.
17 Hỡi các ngươi là kẻ ở chung quanh nó, hãy
than khóc nó! Hết thảy các ngươi là kẻ biết danh
nó, khá nói rằng: Cái gậy cứng mạnh, cái gậy

đẹp đẽ nầy đã gãy đi là dường nào!
18 Hỡi con gái ở trong Đi-bôn! hãy xuống khỏi
ngôi vinh hiển mình, ngồi cách khô khát. Vì kẻ
hủy diệt Nô-áp lên nghịch cùng ngươi, phá đồn
lũy ngươi.
19 Hỡi dân cư A-rô-e! Hãy đứng bên đường và
ngó. Hãy hỏi đàn ông đi trốn và đàn bà thoát
nạn, rằng: Việc đã xảy ra làm sao?
20 Mô-áp bị xấu hổ, sức mạnh nó đã tan nát.
Hãy than thở, cất tiếng kêu lên! Hãy rao trên bờ
Aït-nôn rằng Mô-áp bị phá hại.
21 Sự đoán phạt đã đổ xuống trên xứ đồng
bằng, trên Hô-lôn, Gia-sa, Mê-phát,
22 Đi-bôn, Nê-bô, Bết-Đíp-la-tha-im,
23 Ki-ri-a-ta-im, Bết-Ga-mun, Bết-Mê-ôn,
24 Kê-ri-giốt, Bốt-ra, và trên hết thảy các thành
xứ Mô-áp, nơi gần và xa.
25 Đức Giê-hô-va phán: Sừng của Mô-áp đã
chặt rồi, cánh tay nó đã gãy.
26 Hãy làm cho nó say sưa, vì nó đã lên mình
nghịch cùng Đức Giê-hô-va. Mô-áp sẽ đẫm mình
trong sự mửa thổ, cũng làm cớ cho người ta chê
cười.
27 Ngươi há chẳng từng chê cười Y-sơ-ra-ên
sao? Vậy thì nó có bị bắt được trong vòng kẻ
trộm chăng, mà hễ khi ngươi nói đến nó thì lắc
đầu?
28 Hỡi dân cư Mô-áp, hãy lìa bỏ các thành, đi ở
trong vầng đá; khá như chim bò câu làm ổ trên
miệng vực sâu.
29 Mô-áp kiêu ngạo vô chừng, sự xấc xược, sự

cậy mình, sự khoe khoang của lòng kiêu căng
nó, chúng ta đều nghe cả.
30 Đức Giê-hô-va phán: Ta biết sự giận của nó
là hư không, sự khoe khoang của nó là vô ích.
31 Vậy nên ta khóc thương Mô-áp, vì cả dân sự
Mô-áp mà kêu la. Người ta than khóc cho dân
Kiệt-Hê-re.
32 Hỡi cây nho Síp-ma, nhánh nhóc ngươi vượt
qua biển, kịp tới biển Gia-ê-xe; kẻ hủy diệt đã
đến cướp lấy trái mùa hạ và mùa nho ngươi,
nên ta vì ngươi khóc lóc hơn là vì Gia-ê-xe khóc
lóc.
33 Sự vui mừng hớn hở đã mất đi trong ruộng
màu mỡ và đất Mô-áp; ta đã làm cho rượu cạn
khô trong các bàn ép. Người ta chẳng reo vui
mà đạp trái nho nữa: sự reo vui của nó chẳng
phải là reo vui.
34 Tiếng than khóc từ Hết-bôn nghe thấu Ê-lê-
a-lê cho đến Gia-hát, từ Xoa cho đến Hô-rô-na-
im và đến Ê-lát-Sê-li-sia. Vì các dòng nước ở
Nim-rim cũng đều nên hoang vu.
35 Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ cất khỏi Mô-áp
kẻ dâng tế lễ trên nơi cao, và kẻ đốt hương cho
các thần mình.
36 Bởi vậy, lòng ta vì Mô-áp trổi tiếng như ống
sáo; lòng ta trổi tiếng vì dân Kiệt-Hê-re như ống
sáo; cho nên sự dư dật nó đã thâu góp thì mất
hết rồi.
37 Đầu đều trọc hết, râu đều cắt hết; mọi tay
đều bị dấu cắt, mọi lưng đều mang bao gai.
38 Trên các nóc nhà Mô-áp và trong các đường
phố nó, rặt là những sự than khóc, vì ta đã đập

bể Mô-áp như bình chẳng ai ưa thích, Đức Giê-
hô-va phán vậy.
39 Kìa, nó đã đổ nát dường nào! Chúng nó
than thở dường nào! Mô-áp xây lưng lại cách
hổ thẹn dường nào! Mô-áp sẽ trở nên cớ nhạo
cười và sợ hãi cho hết thảy người chung quanh.
40 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Nầy, quân
nghịch liệng như chim ưng, sè cánh nghịch cùng
Mô-áp.
41 Kê-ri-giốt bị lấy, các đồn lũy bị choán rồi;
ngày đó, lòng những người mạnh mẽ của Mô-áp
trở nên như lòng đàn bà đau đẻ.
42 Mô-áp sẽ bị diệt, không thành một dân nữa,
vì nó đã lên mình nghịch cùng Đức Giê-hô-va.
43 Đức Giê-hô-va phán: Hỡi dân Mô-áp! sự
kinh hãi, hầm hố, bẫy dò đang lâm trên ngươi.
44 Kẻ nào trốn khỏi sự kinh hãi sẽ sa trong hầm
hố, kẻ nào lên khỏi hầm hố sẽ mắc phải bẫy dò.
Vì ta sẽ khiến năm thăm phạt đến trên Mô-áp,
Đức Giê-hô-va phán vậy.
45 Kẻ trốn tránh kiệt sức rồi thì núp dưới bóng
Hết-bôn; vì có lửa phát ra từ Hết-bôn, ngọn lửa
từ giữa Si-hôn, thiêu nuốt góc Mô-áp, và sọ của
con kẻ hỗn hào.
46 Hỡi Mô-áp, khốn nạn cho ngươi! dân Kê-
mốt mất rồi! Các con trai và con gái ngươi đã bị
bắt đi làm phu tù.
47 Nhưng, đến những ngày sau rốt, ta sẽ đem
các phu tù Mô-áp trở về, Đức Giê-hô-va phán
vậy. Lời xét đoán về Mô-áp đến đó mà thôi.

49

1 Về con cái Am-môn. Đức Giê-hô-va phán như
vầy: Y-sơ-ra-ên há chẳng có con trai sao? há
chẳng có con kế tự sao? Vì sao Minh-côm được
lấy đất Gát làm cơ nghiệp, dân nó ở trong các
thành của Gát?
2 Đức Giê-hô-va phán: Nầy, những ngày đến,
bấy giờ ta sẽ làm cho tiếng kêu về giặc giã vang
ra nghịch cùng Ráp-bát, tức thành của con cái
Am-môn, nó sẽ trở nên một đống đổ nát; các
con gái nó sẽ bị lửa đốt cháy, bấy giờ Y-sơ-ra-ên
sẽ chiếm lấy những kẻ đã chiếm lấy mình, Đức
Giê-hô-va phán vậy.
3 Hỡi Hết-bôn, hãy than khóc, vì A-hi đã bị
cướp phá! Hỡi con gái Ráp-bát, hãy kêu la; hãy
mang bao gai, chạy đi chạy lại giữa các hàng
rào mà than khóc! Vì Minh-côm sẽ đi làm phu
tù cùng các thầy tế lễ và các quan trưởng mình.
4 Hỡi con gái bội nghịch kia, sao khoe mình
về các nơi trũng ngươi, về nơi trũng màu mỡ
ngươi? Ngươi tin cậy ở của báu mình, và nói
rằng: Ai đến được cùng ta?
5 Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, phán: Nầy,
ta sẽ khiến sự kinh hãi từ mọi nơi chung quanh
ngươi đến cùng ngươi; mỗi người trong các
ngươi sẽ bị đuổi và chạy thẳng, chẳng ai sẽ thâu
nhóm những người đi trốn.
6 Nhưng về sau ta sẽ đem các con cái Am-môn
bị phu tù trở về, Đức Giê-hô-va phán vậy.
7 Về Ê-đôm. Đức Giê-hô-va vạn quân phán như
vầy: Trong Thê-man há không còn có sự khôn

ngoan sao? Những người khôn đã dứt mưu luận
của mình sao? Sự khôn ngoan của họ đã mất rồi
sao?
8 Hỡi dân cư Đê-đan, hãy trốn, xây lưng lại,
đi ở trong các chỗ sâu; vì ta sẽ khiến tai vạ của
Ê-sau đến trên nó, là kỳ ta sẽ thăm phạt nó.
9 Kẻ hái nho đến nhà ngươi, há chẳng để sót
lại một ít sao? Kẻ trộm ban đêm há chẳng hủy
hoại cho đến mình có đủ sao?
10 Nhưng ta đã bóc lột hết Ê-sau, làm cho chỗ
kín nó lõa lồ ra, không thể giấu mình được. Con
cháu, anh em, kẻ lân cận nó đều bị diệt, và chính
mình nó không còn.
11 Hãy bỏ những kẻ mồ côi của ngươi; chính
ta sẽ giữ mạng sống chúng nó; các kẻ góa bụa
của ngươi khá trông cậy ta!
12 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Nầy, những
kẻ vốn không phải uống chén nầy, chắc sẽ uống
lấy; và ngươi há khỏi hình phạt được hết sao?
Ngươi sẽ không khỏi hình phạt, nhưng chắc sẽ
uống chén ấy.
13 Đức Giê-hô-va phán: Vì ta đã chỉ chính mình
ta mà thề, Bốt-sa sẽ nên gở lạ và sỉ nhục, bị phá
tán và rủa sả; các thành nó sẽ trở nên gò đống
đời đời.
14 Nầy là tin mà Đức Giê-hô-va cho ta nghe, và
có một sứ giả được sai đến giữa các nước: Hãy
nhóm lại đi đánh nó, hãy đứng dậy mà chiến
đấu!
15 Vì nầy, ta đã làm ngươi nên nhỏ mọn giữa
các nước, và bị khinh dể giữa người ta.

16 Hỡi ngươi ở trong bộng đá lớn, choán trên
đỉnh núi kia, cho mình là đáng sợ, lòng kiêu
ngạo đã dối trá ngươi; dầu ngươi lót ổ mình cao
như ổ chim ưng, ta cũng làm cho ngươi từ đó
rớt xuống, Đức Giê-hô-va phán vậy.
17 Ê-đôm sẽ nên gở lạ, mọi người đi qua sẽ lấy
làm lạ; thấy tai vạ của nó, thì đều xỉ báng.
18 Aáy sẽ giống như sự hủy hoại của Sô-đôm,
Gô-mô-rơ, và các thành lân cận, Đức Giê-hô-
va phán vậy. Ê-đôm sẽ không có người ở nữa,
chẳng có một con người kiều ngụ tại đó.
19 Nầy, nó như sư tử lên từ các rừng rậm rạp
của Giô-đanh mà nghịch cùng chỗ ở kiên cố.
Thình lình ta sẽ làm cho Ê-đôm trốn khỏi, và ta
sẽ lập người mà ta đã chọn để cai trị nó: vì ai
giống như ta? ai sẽ định kỳ cho ta? có kẻ chăn
nào sẽ đứng trước mặt ta?
20 Vậy hãy nghe mưu Đức Giê-hô-va đã định
nghịch cùng Ê-đôm, và ý định Ngài đã lập
nghịch cùng dân cư Thê-man: Thật, những con
nhỏ trong bầy chúng nó sẽ bị kéo đi; nơi ở chúng
nó sẽ bị làm hoang vu.
21 Nghe tiếng chúng nó đổ xuống, đất đều
chuyển động, tiếng kêu của chúng nó nghe thấu
đến Biển đỏ.
22 Nầy, kẻ thù bay như chim ưng, liệng và sè
cánh nghịch cùng Bốt-ra. Ngày đó, lòng anh
hùng Ê-đôm trở nên như lòng người đàn bà đang
đẻ.
23 Về Đa-mách. Ha-mát và Aït-bát đều bị hổ
thẹn; vì chúng nó nghe tin xấu mà tan chảy: biển

đang đau đớn, không yên lặng được.
24 Đa-mách đã trở nên yếu đuối, xây lại đi trốn,
sự run rẩy đã bắt lấy nó: sự buồn rầu đau đớn
cầm lấy nó, như đàn bà đang đẻ.
25 Vậy người ta sao chẳng bỏ thành có tiếng
khen, là thành làm sự vui vẻ cho ta?
26 Đức Giê-hô-va vạn quân phán: Bởi vậy,
trong ngày đó, những kẻ trai trẻ nó sẽ ngã trong
các đường phố nó, mọi lính chiến sẽ phải nín
lặng.
27 Ta sẽ đốt lửa nơi tường thành Đa-mách, nó
sẽ thiêu hủy các cung điện Bên-Ha-đát.
28 Về Kê-đa và các nước ở Hát-so mà Nê-bu-
cát-nết-sa vua Ba-by-lôn đã đánh. Đức Giê-hô-
va phán như vầy: Hãy đứng dậy, đi đánh Kê-đa,
và phá diệt các con cái phương đông.
29 Chúng nó sẽ cất lấy trại và bầy vật chúng
nó, cướp lấy màn cháng, đồ lề, và lạc đà, mà
kêu lên cùng chúng nó rằng: Sự kinh hãi bao
bọc các ngươi tư bề!
30 Đức Giê-hô-va phán: Hỡi dân cư Hát-so, hãy
thoát mình! Hãy lánh đi xa! Hãy ở trong chỗ
sâu, vì Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đã toan
mưu nghịch cùng các ngươi, định ý làm hại các
ngươi.
31 Đức Giê-hô-va phán: Hãy đứng dậy, đi đánh
dân ở yên ổn không lo lắng gì. Dân ấy không
có cửa đóng, không có then chốt, và cũng ở một
mình.
32 Những lạc đà nó sẽ làm của cướp, bầy vật
đông đúc nó sẽ làm mồi. Ta sẽ làm cho những kẻ
cảo râu chung quanh tan lạc khắp bốn phương;

ta sẽ khiến tai vạ từ mọi nơi đến trên chúng nó,
Đức Giê-hô-va phán vậy.
33 Hát-so sẽ trở nên hang chó đồng, làm nơi
hoang vu đời đời. Chẳng ai ở đó nữa, chẳng có
một con người nào trú ngụ đó!
34 Lúc Sê-đê-kia vua Giu-đa mới trị vì, có lời
Đức Giê-hô-va phán cùng tiên tri Giê-rê-mi, về
Ê-lam, rằng:
35 Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vầy: Nầy,
ta sẽ bẻ cung của Ê-lam, là sức mạnh thứ nhất
của nó.
36 Ta sẽ khiến bốn gió từ bốn phương trời thổi
đến nghịch cùng Ê-lam, sẽ làm tan lạc chúng nó
đến mọi gió đó; chẳng có nước nào mà những
kẻ bị đuổi của Ê-lam chẳng đến.
37 Ta sẽ làm cho người Ê-lam kinh hãi trước
mặt kẻ thù nghịch và kẻ đòi mạng chúng nó.
Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ khiến sự tai hại, tức
thạnh nộ phừng phừng của ta, đổ xuống trên
chúng nó; và sai gươm theo sau, cho đến chừng
nào ta hủy diệt chúng nó.
38 Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ đặt ngai ta trong
Ê-lam; vua và các quan trưởng nó, ta sẽ diệt đi.
39 Nhưng sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt,
ta sẽ đem các phu tù của Ê-lam trở về, Đức Giê-
hô-va phán vậy.

50

1 Nầy là lời Đức Giê-hô-va bởi tiên tri Giê-rê-mi
phán về Ba-by-lôn, về đất của người Canh-đê:

2 Hãy rao, hãy bảo cho các nước, và dựng cờ
xí; hãy rao truyền đi, đừng có giấu! Hãy nói
rằng: Ba-by-lôn bị bắt lấy; Bên đầy hổ thẹn; Mê-
rô-đác bị kinh hãi; hình tượng nó mang xấu hổ,
thần tượng nó bị phá đổ!
3 Vì một dân đến từ phương bắc nghịch cùng
nó, làm cho đất nó ra hoang vu, không có dân ở
nữa; người và súc vật đều trốn tránh, và đi mất.
4 Đức Giê-hô-va phán: Trong những ngày đó,
trong kỳ đó, con cái Y-sơ-ra-ên và con cái Giu-
đa cùng nhau trở lại, vừa đi vừa khóc, tìm kiếm
Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình.
5 Chúng nó hướng mặt về Si-ôn, hỏi thăm về
nó mà rằng: Hãy đến, liên kết với Đức Giê-hô-va
bởi một giao ước đời đời sẽ không quên!
6 Dân ta vốn là một bầy chiên lạc mất; những
kẻ chăn làm cho lộn đường, để chúng nó lầm lạc
trên các núi, đi từ núi qua gò, quên chỗ mình an
nghỉ.
7 Phàm những kẻ gặp, đều vồ nuốt chúng nó;
và những kẻ nghịch chúng nó đều nói rằng:
Chúng ta không đáng tội, vì chúng nó đã phạm
tội nghịch cùng Đức Giê-hô-va, là nơi ở của sự
công bình, tức là Đức Giê-hô-va, sự trông cậy
của tổ phụ chúng nó.
8 Hãy trốn ra ngoài Ba-by-lôn, ra khỏi đất
người Canh-đê, hãy đi như dê đực đi đầu bầy!
9 Vì nầy, ta sẽ khiến nhiều dân tộc dấy lên từ
xứ phương bắc, và đến nghịch cùng Ba-by-lôn,
các dân ấy sẽ dàn trận đánh Ba-by-lôn, và từ đó
nó bị hãm lấy. Tên chúng nó bắn như tên của

lính chiến giỏi, chẳng trở về không.
10 Canh-đê sẽ bị cướp lấy, phàm kẻ cướp lấy nó
sẽ được no nê, Đức Giê-hô-va phán vậy.
11 Hỡi kẻ cướp sản nghiệp ta, vì các ngươi vui
mừng hớn hở, vì các ngươi buông lung như bò
cái tơ đạp lúa, reo hí như ngựa mập mạnh;
12 bởi vậy, mẹ các ngươi rất mang xấu hổ, kẻ
đẻ các ngươi bị thẹn thuồng. Kìa, nó sẽ làm cuối
cùng hàng các nước, một đồng vắng, một đất
khô khan, một nơi sa mạc.
13 Bởi cơn giận của Đức Giê-hô-va, nó sẽ không
có người ở nữa, chỉ thành ra nơi hoang vu cả;
phàm những kẻ đi qua gần Ba-by-lôn sẽ lấy làm
lạ, và xỉ báng về các tai nạn nó.
14 Hỡi các ngươi là kẻ hay giương cung! hãy
dàn trận nghịch cùng Ba-by-lôn chung quanh;
hãy bắn nó, đừng tiếc tên: vì nó đã phạm tội
nghịch cùng Đức Giê-hô-va.
15 Khá kêu la nghịch cùng nó khắp tư bề. Nó
đã hàng đầu, lũy nó sập xuống, tường thành nó
nghiêng đổ: ấy là sự báo thù của Đức Giê-hô-va!
Hãy trả thù nó: làm cho nó như nó đã làm.
16 Hãy diệt những kẻ gieo giống trong Ba-by-
lôn, cùng kẻ cầm liềm trong mùa gặt; vì sợ gươm
kẻ ức hiếp, ai nấy sẽ trở về dân mình, ai nấy sẽ
trốn về đất mình.
17 Y-sơ-ra-ên là một con chiên tan lạc, bị sư tử
đuổi theo. Trước hết vua A-si-ri đã vồ nuốt nó;
nay sau hết Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đã
làm tan xương nó ra.
18 Vậy nên, Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa
Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Nầy, ta sẽ

phạt vua Ba-by-lôn và đất nó, như đã phạt vua
A-si-ri.
19 Đoạn ta sẽ đem Y-sơ-ra-ên về trong đồng cỏ
nó. Nó sẽ ăn cỏ trên Cạt-mên và Ba-san, lòng nó
sẽ được no nê trên các đồi Eùp-ra-im và Ga-la-át.
20 Đức Giê-hô-va phán: Trong những ngày đó
bấy giờ, người ta sẽ tìm sự gian ác của Y-sơ-ra-
ên, mà không có nữa; tìm tội lỗi của Giu-đa, mà
chẳng thấy nữa đâu; vì ta sẽ tha tội cho những
kẻ trong vòng chúng nó mà ta đã chừa lại.
21 Đức Giê-hô-va phán: Hãy lên đánh đất Mê-
ra-tha-im, và dân cư Phê-cốt; hãy giết và diệt
hết theo sau nó, và làm y như mọi điều ta đã
dặn ngươi!
22 Tiếng kêu về giặc giã vang động trong đất;
tai vạ lớn lắm.
23 Cái búa của cả đất đã bị bẻ gãy là dường
nào! Ba-by-lôn đã trở nên hoang vu giữa các
nước là dường nào!
24 Hỡi Ba-by-lôn, ta đã gài bẫy, và ngươi đã mắc
vào mà không biết! Ngươi đã bị tìm và bắt được,
vì đã tranh cạnh cùng Đức Giê-hô-va.
25 Đức Giê-hô-va đã mở kho khí giới mình, lấy
binh khí của sự thạnh nộ ra; vì Chúa, là Đức
Giê-hô-va vạn quân, có việc phải làm ra trong
đất người Canh-đê.
26 Hãy đến từ bờ cõi rất xa nghịch cùng nó;
hãy mở kho tàng nó ra, chất lên như đống, hãy
diệt hết cả, đừng để lại chút gì!
27 Hãy giết mọi bò đực nó, đem xuống hàng
thịt! Khốn nạn cho chúng nó, vì ngày chúng nó

đã đến, ấy là kỳ thăm phạt chúng nó!
28 Hãy nghe tiếng kêu của kẻ đi trốn, của
những kẻ thoát khỏi đất Ba-by-lôn, đặng rao ra
trong Si-ôn sự báo thù của Giê-hô-va Đức Chúa
Trời chúng ta, sự báo thù về đền thờ Ngài.
29 Hãy gọi hết thảy những kẻ cầm cung, mọi
người giương cung đến đánh Ba-by-lôn; đóng
trại chung quanh nó; đừng để cho ai thoát khỏi!
Hãy theo công việc nó mà báo trả, làm cho nó
trọn như nó đã làm; vì nó lên mình kiêu ngạo
nghịch cùng Đức Giê-hô-va, nghịch cùng Đấng
Thánh của Y-sơ-ra-ên.
30 Vậy nên, bọn trai trẻ nó sẽ ngã trên các
đường phố, và trong ngày đó, những người đánh
giặc của nó sẽ phải nín lặng, Đức Giê-hô-va phán
vậy.
31 Chúa, là Đức Giê-hô-va vạn quân, phán: Hỡi
dân kiêu ngạo, nầy, ta hờn giận ngươi: vì ngày
ngươi đã đến, ấy là kỳ ta sẽ thăm phạt ngươi.
32 Kẻ kiêu ngạo sẽ xiêu tó, vấp ngã, không ai
dựng lại. Ta sẽ đốt lửa nơi các thành nó, thiêu
nuốt mọi sự chung quanh.
33 Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vầy: Con
cái Y-sơ-ra-ên và con cái Giu-đa thảy cùng nhau
chịu hà hiếp. Phàm những kẻ bắt chúng nó đi
làm phu tù đều giữ chúng nó lại, chẳng khứng
thả ra.
34 Đấng Cứu chuộc chúng nó là mạnh mẽ,
danh Ngài là Đức Giê-hô-va vạn quân. Ngài sẽ
đối nại việc chúng nó chắc chắn, đặng cho cả
đất được yên nghỉ, và làm bối rối dân cư Ba-by-

lôn.
35 Đức Giê-hô-va phán: Gươm dao ở trên người
Canh-đê, trên dân cư Ba-by-lôn, trên các quan
trưởng và các người khôn ngoan nó.
36 Gươm dao ở trên những người khoe khoang,
chúng nó sẽ nên người dại dột! Gươm dao ở trên
những kẻ mạnh mẽ, chúng nó sẽ bị kinh khiếp!
37 Gươm dao ở trên những xe, ngựa, cùng mọi
dân lộn giống giữa nó, chúng nó sẽ trở nên như
đàn bà! Gươm dao ở trên những kho tàng nó
đều bị cướp giựt!
38 Sự hạn hán ở trên các dòng nước nó đều bị
cạn khô! Vì ấy là xứ những tượng chạm, chúng
nó vì thần tượng mà điên cuồng.
39 Vậy nên, những thú rừng nơi sa mạc sẽ cùng
chó rừng làm ở tại đó, những chim đà cũng
choán làm chỗ ở mình; Ba-by-lôn sẽ không hề
có dân cư nữa, vả từ đời nầy đến đời kia người
ta sẽ không ở đó.
40 Đức Giê-hô-va phán: Nó sẽ giống như Sô-
đôm, Gô-mô-rơ, và các thành lân cận, khi Đức
Chúa Trời hủy diệt các thành ấy; sẽ không có
dân ở nữa, chẳng một con người nào đến trú
ngụ đó.
41 Nầy, một dân đến từ phương bắc; một nước
lớn và nhiều vua từ các phương đất rất xa bị xui
giục.
42 Họ cầm cung và giáo, hung dữ chẳng có lòng
thương xót. Tiếng họ giống như biển gầm; hỡi
con gái Ba-by-lôn, họ đã cỡi ngựa mà đến, dàn
trận để đánh ngươi.

43 Vua Ba-by-lôn đã nghe tin đó, thì tay người
trở nên rả rời; sự buồn rầu bắt lấy người như
cơn đau của người đàn bà đang đẻ.
44 Nầy, kẻ thù như sư tử lên từ các rừng rậm
rợp của Giô-đanh mà nghịch cùng chỗ ở kiên
cố. Thình lình, ta sẽ làm cho người Canh-đê trốn
khỏi, và lập người mà ta đã chọn cai trị nó. Vì,
ai giống như ta? ai sẽ định kỳ cho ta? ai là kẻ
chăn đứng được trước mắt ta?
45 Vậy hãy nghe mưu Đức Giê-hô-va đã toan
nghịch cùng Ba-by-lôn, và ý định Ngài đã lập
nghịch cùng đất người Canh-đê. Thật, những
con nhỏ trong bầy chúng nó sẽ bị kéo đi, làm
cho nơi ở chúng nó trở nên hoang vu!
46 Nghe tiếng Ba-by-lôn bị bắt lấy, đất đều rúng
động, và có tiếng kêu nghe ra giữa các nước.

51

1 Đức Giê-hô-va phán như vầy: Nầy, ta sẽ
khiến gió hủy diệt dấy lên nghịch cùng Ba-by-
lôn, nghịch cùng những người ở trong Líp-Ca-
mai.
2 Ta sẽ sai những người dân ngoại đến sàng
sảy Ba-by-lôn, và làm tiêu hao đất nó; vì đến
ngày khốn nạn, chúng nó sẽ đến trên Ba-by-lôn
khắp tư bề.
3 Khá giương cung cự lại kẻ cầm cung, và cự lại
kẻ mặc áo giáp đi xúng xính! Chớ chừa những
lính chiến trai trẻ của Ba-by-lôn; hãy diệt trọn
hết cả đạo binh nó.

4 Chúng nó sẽ bị giết, ngã xuống trong đất
người Canh-đê, và bị đâm trong các đường phố
nó.
5 Y-sơ-ra-ên cùng Giu-đa chẳng bị lìa bỏ bởi
Đức Chúa Trời mình, bởi Đức Giê-hô-va vạn
quân; dầu đất chúng nó đầy tội lỗi nghịch cùng
Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên.
6 Hãy trốn khỏi giữa Ba-by-lôn, ai nấy khá
thoát mạng mình; chớ vì tội nó mà bị chết mất.
Vì ấy là kỳ trả thù của Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ
báo cho nó.
7 Ba-by-lôn vốn là một cái chén vàng trong tay
Đức Giê-hô-va, làm cho say cả đất; các nước đã
uống rượu nó, vì đó mà trở nên điên cuồng.
8 Ba-by-lôn thình lình bị đổ xuống và tan nát.
Hãy vì nó than khóc! Hãy lấy nhũ hương chữa
đau đớn nó, hoặc nó được chữa lành chăng?
9 Chúng ta vẫn muốn chữa lành cho Ba-by-lôn,
song nó không được chữa. Hãy lìa bỏ nó, ai nấy
trở về xứ mình; vì sự phán xét nó thấu đến tận
trời và lên tận vòng khung.
10 Đức Giê-hô-va đã tỏ ra sự công bình chúng
ta. Hãy đến, rao ra trong Si-ôn công việc của
Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta.
11 Hãy chuốc tên, cầm thuẫn cho chắc! Đức
Giê-hô-va đã giục lòng các vua ở Mê-đi, vì Ngài
đã định ý hủy diệt Ba-by-lôn. Vì đây là sự báo
thù của Đức Giê-hô-va, Ngài trả thù về đền thờ
của Ngài.
12 Hãy dựng cờ xí đánh các tường thành Ba-
by-lôn! Khá thêm lính giữ, đặt vọng canh, sắp
quân phục! Vì Đức Giê-hô-va đã định ý và đã

làm ra sự Ngài đã phán về dân cư Ba-by-lôn.
13 Hỡi thành giàu có của báu, ở trên nhiều
dòng nước kia, sự cuối cùng ngươi đã đến, cái
lượng sự tham lam ngươi đã đầy!
14 Đức Giê-hô-va vạn quân đã chỉ mình mà thề
rằng: Ta chắc sẽ làm cho ngươi đầy người ta,
đông như cào cào; chúng nó sẽ trổi tiếng kêu la
nghịch cùng ngươi.
15 Chính Ngài là Đấng đã lấy quyền năng mình
dựng nên đất, lấy sự khôn ngoan mình lập thành
thế gian, lấy sự sáng suốt mình giương các từng
trời ra.
16 Nghe tiếng Ngài, những nước trong các từng
trời om sòm. Ngài khiến hơi nước lên từ các đầu
cùng đất, khiến chớp theo mưa, từ trong kho
tàng mình phát ra gió.
17 Vậy nên phàm người đều mê muội, lảng trí;
thợ vàng đều xấu hổ về tượng đúc của mình; vì
tượng đúc nó chỉ là giả dối, chẳng có hơi thở ở
trong.
18 Những thần tượng chỉ là hư không, là việc
phỉnh dối; đến ngày thăm phạt sẽ diệt mất cả.
19 Nhưng cơ nghiệp của Gia-cốp thì chẳng
giống như chúng nó, vì chính Ngài là Đấng đã
tạo nên mọi vật, còn Y-sơ-ra-ên là chi phái của
cơ nghiệp Ngài. Danh Ngài là Đức Giê-hô-va vạn
quân.
20 Ngươi làm búa và khí giới đánh giặc cho ta;
ta sẽ dùng ngươi phá tan các dân và diệt các
nước.
21 Ta sẽ dùng ngươi phá tan ngựa và người cưỡi
ngựa, phá tan xe và kẻ cỡi xe.

22 Ta sẽ dùng ngươi phá tan đàn ông, đàn bà,
già và trẻ; ta sẽ dùng ngươi phá tan trai trẻ và
gái đồng trinh.
23 Ta sẽ dùng ngươi phá tan kẻ chăn và bầy nó,
kẻ cày ruộng và đôi bò nó. Ta sẽ dùng ngươi phá
tan các quan cai trị và các quan đề hình.
24 Nhưng trước mắt các ngươi, ta sẽ báo cho
Ba-by-lôn và mọi dân cư Canh-đê phàm điều ác
chi mà chúng nó đã làm tại Si-ôn, Đức Giê-hô-va
phán vậy.
25 Đức Giê-hô-va phán: Hỡi núi hay hủy diệt,
nầy, ta nghịch cùng ngươi, là kẻ đã phá tan cả
thế gian! Ta sẽ giá tay trên ngươi, sẽ xô ngươi
lăn xuống từ trên các vầng đá, làm cho ngươi
thành ra núi bị cháy.
26 Người ta sẽ chẳng từ nơi ngươi lấy đá làm
góc cùng đá làm nền nữa, nhưng ngươi sẽ là
hoang vu đời đời, Đức Giê-hô-va phán vậy.
27 Hãy dựng cờ xí trong đất; thổi kèn trong
các nước; sửa soạn các dân đánh nó! Hãy gọi
những nước A-ra-rát, Min-ni, Aùch-kê-na, đến
đánh nó! Hãy lập một quan tướng đạo binh!
Hãy khiến những ngựa lên như cào cào!
28 Hãy sửa soạn các nước đánh nó, tức các vua
Mê-đi, các quan cai trị nó, các quan đề hình nó,
và cả đất mà những người ấy cai quản!
29 Đất rúng động và sầu thảm, vì ý chỉ của Đức
Giê-hô-va nghịch cùng Ba-by-lôn đã đứng vững,
để làm cho Ba-by-lôn thành ra hoang vu không
có dân ở.
30 Những lính chiến của Ba-by-lôn thôi đánh,

cứ ở trong các đồn lũy; sức chúng nó đã kiệt, trở
nên giống như đàn bà. Nhà của nó bị đốt, then
gài cửa nó bị bẻ.
31 Lính trạm gặp nhau, sứ giả đụng đầu đặng
báo tin cho vua Ba-by-lôn rằng thành vua ấy bị
đánh lấy khắp tư bề,
32 đò giang bị chiếm giữ, đồng lầy bị đốt cháy
bằng lửa, và những lính chiến đã hoảng hồn.
33 Vì Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời
của Y-sơ-ra-ên, phán như vầy: Con gái Ba-by-lôn
giống như sân đạp lúa đến kỳ đạp lúa; còn ít lâu
nữa, kỳ mùa gặt sẽ đến cho nó.
34 Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, đã nuốt ta,
nghiền ta; bỏ ta như bình trống không; nuốt ta
như con vật lớn; lấy của ngon ta làm no bụng
người; đuổi ta ra khỏi.
35 Dân cư Si-ôn sẽ nói rằng: Nguyền sự bạo
ngược đã làm cho ta, và xác thịt ta xuống trên
Ba-by-lôn! Giê-ru-sa-lem sẽ nói rằng: Nguyền
cho huyết ta đổ trên dân cư Canh-đê!
36 Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán như vầy: Nầy,
ta sẽ đối nại việc ngươi, trả thù cho ngươi; ta sẽ
làm khô biển nó và làm cạn tắt nguồn nó.
37 Ba-by-lôn sẽ trở nên đống hư nát, hang chó
rừng, trò gở lạ và xỉ báng, không có dân ở nữa.
38 Chúng nó sẽ cùng nhau gầm thét như sư tử
tơ, rống như sư tử con.
39 Khi chúng nó càng nóng nảy lắm, ta sẽ dọn
tiệc cho, và làm cho say, hầu cho chúng nó được
vui mừng, và ngủ một giấc đời đời, không thức
dậy nữa; Đức Giê-hô-va phán vậy.

40 Ta sẽ làm cho chúng nó xuống hàng thịt như
chiên con, chiên đực, và dê đực vậy.
41 Sê-sác đã bị chiếm lấy, và thành mà cả thiên
hạ đều ngợi khen đã bị bắt là thể nào! Ba-by-lôn
đã trở nên sự hoang vu giữa các nước là thể nào!
42 Biển lên ngập Ba-by-lôn, nó bị muôn vàn
luồng sóng bao bọc lấy.
43 Các thành nó đã trở nên hoang vu, đất khô,
nơi sa mạc, đất không dân ở, không con người
nào đi qua.
44 Ta sẽ đoán phạt Bên trong Ba-by-lôn, sẽ móc
vật nó đã nuốt ra khỏi miệng nó; các nước sẽ
chẳng đổ về nó nữa. Tường thành Ba-by-lôn
cũng sẽ xiêu đổ!
45 Hỡi dân ta, hãy ra khỏi giữa nó, ai nấy khá
cứu mình khỏi cơn giận phừng phừng của Đức
Giê-hô-va!
46 Lòng các ngươi chớ nhút nhát, chớ sợ hãi
vì những tin đồn ra trong đất nầy. Vì năm nay
một tin đồn đến, rồi sau năm khác cũng có tin
đồn; có sự bạo ngược trong đất, kẻ cai trị nghịch
cùng kẻ cai trị.
47 Vậy nên, nầy, những ngày đến, ta sẽ đoán
phạt các tượng chạm của Ba-by-lôn; cả đất nó
sẽ bị xấu hổ; những người bị giết sẽ ngã xuống
giữa nó.
48 Lúc đó, các từng trời, đất, và mọi vật trên
đất đều cất tiếng reo vui vì Ba-by-lôn; vì những
kẻ hủy hại từ các miền phương bắc ào đến trên
nó, Đức Giê-hô-va phán vậy.
49 Như Ba-by-lôn đã làm cho kẻ bị giết của Y-

sơ-ra-ên ngã xuống, cũng vậy, kẻ bị giết của Ba-by-lôn cũng sẽ ngã xuống trong cả đất mình.

50 Các ngươi là kẻ đã tránh khỏi gươm, hãy đi, đừng đứng lại! Từ phương xa hãy nhớ đến Đức Giê-hô-va, và tưởng tới Giê-ru-sa-lem!

51 Chúng ta hổ ngươi vì sự sỉ nhục mà mình đã nghe; sự hổ thẹn đầy mặt chúng ta; vì kẻ ngoại đã xâm vào nơi thánh của nhà Đức Giê-hô-va.

52 Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán: Nầy, những ngày đến, ta sẽ đoán phạt các tượng chạm của Ba-by-lôn; cả trong đất nó, những người bị thương sẽ rên siếc.

53 Dầu Ba-by-lôn dấy lên tận trời, dầu nó làm thành rất cao cho kiên cố, ta cũng sẽ sai những kẻ hủy hại đến nghịch cùng nó. Đức Giê-hô-va phán vậy.

54 Từ Ba-by-lôn dấy lên tiếng khóc than, và tiếng hủy hoại lớn vang ra từ đất người Canh-đê!

55 Vì Đức Giê-hô-va làm cho Ba-by-lôn ra hoang vu, dứt tiếng ồn ào trong ấy. Sóng chúng nó gầm thét như nhiều nước; tiếng chúng nó vang ra.

56 Thật, kẻ tàn hại đã áo đến trên Ba-by-lôn. Những kẻ mạnh mẽ của nó bị bắt, cung chúng nó bị gãy; vì Đức Giê-hô-va là Đức Chúa Trời hay báo trả, Ngài chắc sẽ báo trả cho.

57 Đức Vua, danh Ngài là Đức Giê-hô-va vạn quân, phán: Ta sẽ làm cho say các quan trưởng, các kẻ khôn ngoan, các quan cai trị, các quan đề hình, cùng những lính chiến của nó; chúng nó sẽ ngủ một giấc đời đời và không tỉnh thức nữa.

58 Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vầy:
Tường thành Ba-by-lôn dầu rộng lắm, sẽ bị đổ
xuống hết, cửa nó dầu cao lắm, sẽ bị lửa đốt
cháy. Aáy vậy, các dân khó nhọc mà chẳng được
gì, các nước làm việc cho lửa, và đều mệt mỏi.
59 Nầy là lời của tiên tri Giê-rê-mi dặn Sê-ra-
gia, con trai Nê-ri-gia, cháu Na-ha-sê-gia, khi
người đi với Sê-đê-kia vua Giu-đa qua nước Ba-
by-lôn trong năm thứ tư đời vua ấy. Bấy giờ Sê-
ra-gia làm quan nội đại thần.
60 Giê-rê-mi chép vào sách hết thảy các tai nạn
phải đến cho Ba-by-lôn, tức mọi lời đã được chép
về Ba-by-lôn.
61 Giê-rê-mi nói với Sê-ra-gia rằng: Khi ngươi
đã đến Ba-by-lôn, khá lo đọc hết những lời nầy.
62 Rồi ngươi khá nói: Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài
đã phán rằng sẽ hủy diệt thành nầy, và nơi nầy
sẽ không ai ở nữa, từ loài người cho chí loài vật
cũng không, song sẽ nên một nơi hoang vu đời
đời.
63 Khi ngươi đã đọc sách nầy xong, thì khá cột
vào sách một cục đá, mà ném xuống giữa sông
Ơ-phơ-rát,
64 và khá nói rằng: Ba-by-lôn sẽ chìm xuống
như vậy! Nó sẽ chẳng còn chổi dậy nữa vì tai
nạn mà ta sẽ giáng trên nó, chúng nó sẽ mỏi
mệt. Lời của Giê-rê-mi đến đây.

52

1 Khi Sê-đê-kia lên làm vua, có hai mươi mốt
tuổi; trị vì mười một năm tại thành Giê-ru-sa-

lem. Mẹ vua tên là Ha-mu-ta, con gái của Giê-rê-
mi, người Líp-na.
2 Vua ấy làm điều dữ trước mắt Đức Giê-hô-va,
như mọi việc vua Giê-hô-gia-kim đã làm.
3 Vì cớ Đức Giê-hô-va nổi giận, thì điều đó xảy
ra trong Giê-ru-sa-lem và Giu-đa, cho đến Ngài
ném bỏ chúng nó khỏi trước mặt mình. Sê-đê-
kia dấy loạn nghịch cùng vua Ba-by-lôn.
4 Ngày mồng mười, tháng mười, năm thứ chín
đời vua Sê-đê-kia, thì Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-
by-lôn, đem cả đạo binh mình đi đánh Giê-ru-
sa-lem, đóng trại nghịch cùng nó, và chúng nó
lập đồn vây lấy.
5 Thành bị vây mãi đến năm thứ mười một đời
vua Sê-đê-kia.
6 Ngày mồng chín tháng tư, trong thành bị
đói kém lắm, đến nỗi dân của đất nầy không
có bánh nữa.
7 Vách thành bị phá vỡ, hết thảy những lính
chiến bèn trốn ra khỏi thành lúc ban đêm, và
do cửa ở giữa hai cái vách, gần vườn vua, mà đi
ra; trong khi người Canh-đê đang vây thành, thì
chúng nó chạy trốn hướng về A-ra-ba.
8 Nhưng đạo binh của người Canh-đê đuổi theo
vua; khi đã đuổi kịp Sê-đê-kia tại đồng bằng Giê-
ri-cô, thì quân vua chạy tan và bỏ vua lại.
9 Người Canh-đê bắt vua và dẫn đến cùng vua
Ba-by-lôn, tại Ríp-la, trong đất Ha-mát, nơi đó
vua bị vua Ba-by-lôn xử đoán.
10 Vua Ba-by-lôn khiến giết các con trai của
Sê-đê-kia trước mắt người, cũng khiến giết mọi
quan trưởng Giu-đa tại Ríp-la.

11 Đoạn sai móc mắt Sê-đê-kia, lấy xiềng xiềng
lại. Vua Ba-by-lôn đem Sê-đê-kia về Ba-by-lôn,
khiến giam trong ngục cho đến ngày người chết.
12 Ngày mồng mười tháng năm, năm thứ mười
chín về đời Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-lôn, thì
Nê-bu-xa-A-đan, quan đầu thị vệ, hầu vua Ba-
by-lôn, vào thành Giê-ru-sa-lem.
13 Người sai đốt nhà Đức Giê-hô-va, cung vua,
và hết thảy nhà cửa trong thành Giê-ru-sa-lem.
Mọi nhà lớn cũng đều phó cho lửa.
14 Rồi cả đạo binh của người Canh-đê thuộc
quyền quan đầu thị vệ, phá hết thảy các vách
thành chung quanh Giê-ru-sa-lem.
15 Những kẻ rất nghèo trong dân, với những
kẻ sống sót đang ở trong thành, những kẻ đã
hàng đầu vua Ba-by-lôn, và từ trong đám đông
sót lại, thì Nê-bu-xa-A-đan, qua đầu thị vệ, bắt
đem đi làm phu tù hết thảy.
16 Nê-bu-xa-A-đan, quan đầu thị vệ, chỉ để
những người rất nghèo khó lại trong đất, đặng
trồng vườn nho và làm ruộng.
17 Quân Canh-đê phá tan các cột đồng trong
nhà Đức Giê-hô-va, cả đến đế tảng và biển đồng
trong nhà Đức Giê-hô-va, rồi đem những đồng
đó về Ba-by-lôn.
18 Những nồi, vá, kéo, chậu thìa, cùng hết thảy
khí mạnh bằng đồng về việc thờ phượng, chúng
nó cũng đều đem đi nữa.
19 Quan đầu thị vệ, lại khuân đi cả những
chén, lư hương, chậu, nồi, chân đèn, thìa, và
bát, phàm những đồ gì làm bằng vàng thì lấy

vàng, đồ gì làm bằng bạc thì lấy bạc.
20 Còn như hai cột đồng, biển đồng, và mười
hai con bò đồng dùng làm đế nó, mà vua Sa-
lô-môn đã chế tạo cho nhà Đức Giê-hô-va, đồng
của những đồ ấy, thì không thể cân được.
21 Mỗi cột cao mười tám thước, yêu vi mười
hai thước; trong tầm phổng, dầy bằng bốn ngón
tay.
22 Trên đầu cột có chóp đồng, cao năm thước,
chung quanh chóp có lưới và trái lựu, đều bằng
đồng cả. Cột kia giống như cột nầy, cũng có lưới
và trái lựu.
23 Bốn bề có chín mươi sáu trái lựu, và hết thảy
những trái lựu đặt xung quanh lưới cọng là một
trăm.
24 Quan đầu thị vệ bắt Sê-ra-gia, thầy tế lễ cả,
và Sô-phô-ni, thầy tế lễ phó, cùng ba người giữ
cửa đền.
25 Cũng bắt tại trong thành một hoạn quan coi
lính chiến, bảy người cận thần của vua ở trong
thành, một viên thơ ký của quan chánh lãnh
binh, coi việc mộ dân trong đất, cùng sáu mươi
người dân đất đó gặp tại trong thành.
26 Nê-bu-xa-A-đan, quan đầu thị vệ, đem hết
thảy những tù ấy về cho vua Ba-by-lôn, tại Ríp-
la.
27 Vua Ba-by-lôn sai đánh và giết họ tại Ríp-la,
trong đất Ha-mát. Aáy vậy người Giu-đa bị điệu
đi làm phu tù khỏi đất mình.
28 Nầy là dân mà Nê-bu-cát-nết-sa đã đem đi
làm phu tù; năm thứ bảy, ba ngàn hai mươi ba
người Giu-đa.

29 Năm thứ mười tạm đời Nê-bu-cát-nết-sa, từ
thành Giê-ru-sa-lem bắt đi tám trăm ba mươi hai
người.
30 Năm thứ hai mươi ba đời vua ấy, Nê-bu-xa-
A-đan, quan đầu thị vệ, đem đi bảy trăm bốn
mươi lăm người Giu-đa. Hết thảy là bốn ngàn
sáu trăm người.
31 Năm thứ ba mươi bảy, sau khi vua Giu-đa là
Giê-hô-gia-kin bị bắt, tức là năm đầu vua Ba-by-
lôn là Ê-vinh-Mê-rô-đác mới lên ngôi, ngày hai
mươi lăm tháng mười hai, vua nầy trả lại chức
vua cho Giê-hô-gia-kin vua Giu-đa, và đem ra
khỏi ngục;
32 lấy lời lành nói với, và lập ngôi người cao
hơn ngôi các vua cùng ở với mình tại Ba-by-lôn.
33 Lại sai đổi áo tù, Giê-hô-gia-kin được ngồi
bàn với vua trọn đời mình.
34 Giê-hô-gia-kin còn sống bao lâu, thì vua Ba-
by-lôn ban đồ cần dùng hằng ngày cho mãi, trọn
đời người.

Kinh Thánh
The Holy Bible in the Vietnamese language (1923)

Public Domain

Language: Tiếng Việt (Vietnamese)

Translation by: William Cadman (1883-1948)

Contributor: Christian and Missionary Alliance

This free Bible is provided to you courtesy of eBible.org.

NT first published 1923, OT first published 1925. The New Testament permanently and irrevocably entered the Public Domain on January 1, 2019 due to copyright expiration. The Old Testament entered the Public Domain on January 1, 2021. It was probably already in the Public Domain due to failure to comply with formalities earlier.

2022-06-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 13 Dec 2023
b0911a70-1760-5840-8eb8-b0fba74ed77e